

ଅଲ୍ୟୁଷତାଳାଙ୍କ ବାଣୀ

رَبَّكَأَوْلَأَتُحِسِّنَامَا لَأَطَافَةَ لَنَّا يَهُ
وَاعْفُ عَنَّا سَوْا غَفِرَ لَنَّا سَوْا رَحْمَنَ أَنْتَ
○مُولَّنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكُفَّارِ

(ସୂର୍ଯ୍ୟାବତ୍ର: 287)

ଆମୁବାଦ - ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଆମର
ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯାହା ବହନ କରିବାକୁ
ଆମମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିନାହିଁ, ତାହା (ବହନ
କରିବାକୁ) ଆମମାନଙ୍କୁ ଦିଅନାହିଁ ! ଏବଂ
ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କର (ଜାଗଣ)
ତୁମେ ହେଁ ଆମମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ଯ ! ସୁତରାଂ
ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଗୋଷା ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ କର ।

(ବକ୍ରାତ: ୨୮୭)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَعَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ تَعَمِّدُهُ وَتُصْلِي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

وَلَقَدْ نَصَرَ رَبُّهُ بِيُبَدِّرٍ وَأَنْتُمْ أَذَلُّ

ଖଣ୍ଡ

3

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ:
୫୦୦/-

www.akhbarbadarqadian.in

13 ଜିନ୍ଦଗାନ୍ତର 2018 13 ଫରାହ 1397 ହି.ଶ 05 ରତ୍ନିତିଲ ସାନ୍ 1440 ହି.କ

ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହଜରତ ଖଲିଫା ମସିହା ଅଃବାଃ ଅକିଲିମା ହଜରତ ନିଷ୍ଠିତ ରୂପେ ପଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ ବରଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଣ୍ଠିନ୍ଦ୍ରିୟ (ପୁଷ୍ଟିକରି) ହେଁ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ ।

ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହୋଇଯାଅ, ଯଦ୍ଵାରା ତୁମର ବୟସ ବଢ଼ିଯାଉ ଓ ତୁମେ ଖୁଦାଙ୍କର ବରକତକୁ ଲାଭ କର । ସୀମାଧୂକ ଭୋଗବିଳାସରେ ରହିବା ହେଉଛି
ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ । ମାତ୍ରାଧୂକ କୁର୍କର୍ମ କରିବା ଏବଂ ନିଷ୍ଠାର ହେବା ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ ।

ଜଣ୍ମିତ ବା ତା ଭକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଅଭ୍ୟଧିକ ସହାନୁଭୂତି ନଦେଖାଇବା ହେଉଛି ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ ।

କଣ୍ଠିନ୍ଦ୍ରିୟ ପୁଷ୍ଟିକରି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆଃସଙ୍କ ନିତୀବାଣୀ

ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହୋଇଯାଅ, ପଳତଃ ତୁମର ବୟସ ବଢ଼ିଯାଉ ଓ ତୁମେ ଖୁଦାଙ୍କର ବରକତକୁ ପାଅ । ସୀମାଧୂକ ଭୋଗବିଳାସରେ ରହିବା ହେଉଛି ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ । ଜଣ୍ମିତ ବା ତା' ଭକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଅଭ୍ୟଧିକ ସହାନୁଭୂତି ନଦେଖାଇବା ହେଉଛି
ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅମାର ଖୁଦାଙ୍କ ଅଧିକାର ଓ ଲୋକଙ୍କ ହକ୍ ପ୍ରଦାନ କରିବା ବିଶ୍ୱାସରେ ଏପରି
ପରାଯିବେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କଠାରୁ ଏପରି ହିସାବ ନିଆୟିବ) ଯେପରି ସେ ଜଣେ ଫଳକର ବା ଡାତାରୁ
ନ୍ୟୁନ । ସୁତରାଂ କେତେ ଅଭାଗ ହେଉଛି ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗ ଜୀବନ ଉପରେ ଉତ୍ତରା କରି
ଖୁଦାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଉଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂରେଇ ଯାଉଛି) । ଏବଂ ଖୁଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହରାମ
(ଆବେଦି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁ) କୁ ଏପରି ଧୂତ୍ସତାର ସହ ବ୍ୟବହାର କରୁଥାନ୍ତି ଯେପରି ଉତ୍ତ
ହରାମ (ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ) ତା'ପାଇଁ ହଲାଲ (ବେଦି) ହୋଇଯାଇଛି, କ୍ରୋଧାବସ୍ତୁରେ ପାଗଳ ସଦୃଶ କାହାକୁ
ଗାଲିଗୁଲିଜ, କାହାକୁ ଆୟାତ ଦେବା ଓ କାହାକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଉଛି ଏବଂ କାମ
ବାସନାରେ ନିର୍ଲଜ୍ଜତାର ମର୍ମକୁ ଶେଷ ସାମାରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଉଛି । ସୁତରାଂ ସେ (ଏହାଦ୍ଵାରା) ପ୍ରକୃତ
ଆନନ୍ଦକୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇବ ନାହିଁ ।

ହେ ପ୍ରିୟ (ଲୋକମାନେ) ତୁମେ (ବହୁତ) କମ ଦିନ ପାଇଁ ପୂର୍ବବାକୁ ଆସିଥାଏ । ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ
ବହୁତ କିଛି ଶେଷ ହୋଇଗଲାଣି । ତେଣୁ (ତୁମେ) ନିଜ ମୌଳା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ୟୁଷତାଳା)କୁ ନାରାଜ
କରନାହିଁ । ଯଦି ଲୋକମାନଙ୍କ (ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ) ଗୋଟିଏ ସରକାର, ଯିଏ ତୁମଠାର ଶୁଣିଶାଳା, (ସେ)
ଯଦି ତୁମଠାର ନାରାଜ ହେବ ତେବେ ସେ ତୁମର ବିନାଶ କରିପାରେ । ସୁତରାଂ ତୁମେ ବିନ୍ଦୁକରି ଦେଖ କି
ଖୁଦାଙ୍କ ଅପସନ୍ତାରେ ତୁମେ କିମରି ବାଚିପାରିବ । ଯଦି ତୁମେ ଖୁଦାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁତ୍ତକି (ଧର୍ମପରାଯଣ)
ହୋଇଯିବ ତେବେ କେହି ତୁମର ବିନାଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବଂ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ତୁମକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବ ଓ
ତୁମର ଯେଉଁ ଜୀବନଶତ୍ରୁ ଅଛନ୍ତି, (ସେମାନେ) ତୁମକୁ କାରୁ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତା ବ୍ୟତିତ ତୁମ
ଜୀବନର ସୁରକ୍ଷାକାରୀ ଆବରେହି ନାହିଁ ଓ ତୁମେ ଶତ୍ରୁ ଉତ୍ତରା କରିବାର ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିପରୀତରେ
ପଢ଼ିବାକୁ କରିବାକରି କରିବାକରି, ତୁମ ଜୀବନର ଶେଷ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଓ ସନ୍ଦାପରେ କରିବ ।
ଜଣ୍ମିତ କୋଣାନଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ହୋଇଥାଏ ଯିଏ ତାଙ୍କ ସହିତ (ଯୋଡ଼ି) ହୋଇଯାଏନ୍ତି । ସୁତରାଂ
ଖୁଦାଙ୍କ ଆତକୁ ଆସିଯାଅ ଓ ତା' ବିରୋଧରେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର । ଏବଂ ତା ଭକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ହାତଦ୍ଵାରା
ବା ମୁହଁଦ୍ଵାରା ଅତ୍ୟାବର କରନାହିଁ । * ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପ୍ରକୋପ ଓ କ୍ରୋଧକୁ ଉତ୍ସନ୍ନାତ କରିବ । କାରଣ ଏହି ମାର୍ଗ ହେଉଛି
ନିଜାତ (ମୋକ୍ଷ)ର ମାର୍ଗ ।

ହେ ଜୀବନର ଡୁଲେମାଗଣ ! ମୋତେ ଯଥାଶିଷ୍ଟ ମିଥ୍ୟବାଦୀ ରୂପେ ଅଭିହିତ କର ନାହିଁ ।
ଏପରି ଅନେକ ରହସ୍ୟ ଓ ଭେଦ ରହିଛି ଯାହାକୁ ମଣିଷ ଶିଷ୍ଟ ଜାଗିପାରେନାହିଁ । କଥା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ
ସେହିକାଣ୍ଠି ତାକୁ ରଦ କରିଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନାହିଁ । ଏହା ତକଣ୍ଠା (ଧର୍ମପରାଯଣତା)ର ମାର୍ଗ ନୁହେଁ ।
ଯଦି ତୁମଦ୍ଵାରା କିଛି ଭୁଲ ହୋଇନଥାଏନ୍ତା ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ କେତେକ ହଦିଷ୍ଟକୁ ଓଳଟା ନବୁଝିଥାଏନ୍ତା
ତେବେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଆସିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି । ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ପାଦ ରହୁଥିଲେ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗ ରୂପେ
ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପାଦକରି କରିବାକରି କରିବାକରି, ତୁମ ଜୀବନରେ ପାଦକରି କରିବାକରି
କରିବାକରି କରିବାକରି, ତୁମ ଜୀବନରେ ପାଦକରି କରିବାକରି, ତୁମ ଜୀବନରେ ପାଦକରି କରିବାକରି
କରିବାକରି, ତୁମ ଜୀବନରେ ପାଦକରି କରିବାକରି, ତୁମ ଜୀବନରେ ପାଦକରି କରିବାକରି
କରିବାକରି, ତୁମ ଜୀବନରେ ପାଦକରି କରିବାକରି, ତୁମ ଜୀବନରେ ପାଦକରି କରିବାକରି
କରିବାକରି, ତୁମ ଜୀବନରେ ପାଦକରି କରିବାକରି, ତୁମ ଜୀବନରେ ପାଦକରି କରିବାକରି
କରିବାକରି, ତୁମ ଜୀବନରେ ପାଦକରି କରିବାକର

ସାରା ଭାରତର ଜମାତ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ତେହ୍ରିକ
ଯଦିଦ୍ଵରେ କାଦିଆନ୍ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧ୍ୟକାର କରିଛି ।
ହେ କାଦିଆନ୍ ନିବାସୀ ! ତୁମକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ଏବର୍ଷ ହଜୁର ଅନ୍ତର୍ମାର କ୍ୟାମେରୁନ, ଗାନ୍ଧିଆ, ବେନିନ, ଲାଟିନ୍ଆ, ତାନଙ୍ଗାନିଆ, ରୁଷିଆ,
କୁର୍ଦ୍ଦିନାପାଣୋ, ଜର୍ମାନୀ, ଆଇଭରିକୋଷ୍ଟ, ଲାଟାନେଶ୍ଵିଆ, ଯୁକେ, ବର୍ତ୍ତୁ, କାନାଡା, କଙ୍ଗୋ
ଏବଂ ପାକିସ୍ତାନ ଦେଶରୁ ମାଲି କୁର୍ବାନୀ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟବର୍ଷା । ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସବର୍ଷକ
ଲୀ ଶାଇଲେ ।

ହଙ୍କୁର ଅନୁତ୍ତର ୯ ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୮ ଦିନ ତେହେରିକ୍ ସଦିଦ୍ ଦିନ ୮୪ ତମ ବର୍ଷର
ବୈଭବପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଭାରମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କଲେ ଓ ୮୪ ତମ ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୦୧୭ ମଧ୍ୟାରାତ୍ରି
ମୋଟ ମାଲିକୁର୍ବାନୀ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ କି “ଅଳ୍ଲାଇତାଳା ନିଷାପର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଏକକୋଟି ସତେଜଶି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଯାନବେ ହଜାର ପାଉଷ୍ଟି କୁର୍ବାନୀ କରିବା ପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ
କରିଛନ୍ତି” । ଅଳହମଦୋଲିଆୟ ଆଲାକାଳିକ ।

ଏବର୍ଷ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକା ମାଳି କୁର୍ବାନୀ କରିଥିବା ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ନାମ କ୍ରମାନୁସାରେ ଏପରି - (୧)ପାକିଷ୍ତାନ୍ (୨)ଜମ୍ପାନୀ (୩)ବ୍ରିଟିନ୍ (୪)ଆମେରିକା (୫)କାନାଡ଼ା (୬)ଭାରତ ଖୁଲିଆ (୭)ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟର ଗୋଟିଏ ଦେଶ (୮)ଇଣ୍ଡିଆ (୯)ଘାନା (୧୦)ମାର୍କ୍ଝିଟାନ୍ (୧୧)ମଧ୍ୟ ଆଉଗୋଟିଏ ଦେଶ ।

ଭାରତରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମାଳି କୁର୍ବାନୀ କରିଥିବା ଦଶଟି ପ୍ରଦେଶ ଗୁଡ଼ିକର ନାମ କ୍ରମାନ୍ତ୍ରସାରେ ହେଉଛି ଏପରି (୧)କେରଳ (୨)କର୍ଣ୍ଣାଟକ (୩)ଡାମିଲନାତ୍ରୁ (୪)ଡେଲେଙ୍ଗାନା (୫)ଜ୍ଞାମ କାଶାର (୬)ଓଡ଼ିଶା (୭)ପଞ୍ଚାବ (୮)ବେଙ୍ଗଲ (୯)ଦିଲୀ (୧୦)ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ।

ମାଳି କୁର୍ବାନୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଭାରତର ଦଶଟି ବଡ଼ଙ୍ଗମାତ୍ରର ନାମଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଏପରି
(୧)କାଦିଆନ୍ (ପଞ୍ଚାବ) (୨)ହାଜାରାବାଦ୍ (ଡେଲେଜାନା) (୩)ପିଥାପୁରମ୍ (କେରଳ) (୪)ଚେନ୍ନୈ
(ତାମିଲନାଡୁ) (୫)କାଲିକଟ୍ (କେରଳ) (୬)ବାଙ୍ଗାଲୋର (କର୍ଣ୍ଣାଟକ) (୭)କୋଳକାତା (ପଣ୍ଡିମବଙ୍ଗ)
(୮)ପେଣ୍ଟାଟି (କେରଳ) (୯)କନ୍ଧାମର ଗାଉନ (କେରଳ) (୧୦)ସ୍ଵାଦଗାର (କର୍ଣ୍ଣାଟକ)।

ମୁଣ୍ଡପିଛା ଅଧିକ ଚାନ୍ଦା ପଇତ୍ତ କରିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦଶଗୋଟି ଦେଶର ନାମ କୁମାନ୍ତୁସାରେ
ଏପରି- (୧)ସୁଇଜରଲାଣ୍ଡ (୨)ଆମେରିକା (୩)ୟୁକ୍ତି (୪)ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ (୫)ସିଙ୍ଗାପୁର
ଡ୍ରେନ (୬)ବେଲଜିଅନ୍ (୭)ଜାପାନୀ (୮)ଜାନାଡ଼ା (୯)ଫିନଲାଣ୍ଡ ।

ଏଠାରେ ଆମେ ବିଶେଷ ରୂପେ ସୁଚନା ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ କି ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ସାରାଜାତିର ଅଧିକା କୁର୍ବାନୀ କରିଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ କାଦିଆନ୍ ନମ୍ବରରେ ରହିଛି । ସେଇଥିଯୋଗୁ ଆମେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ । ୧୧ ଫେବୃଆରୀ ୨୦୧୭ ଅଖବାର ବଦରରେ ତେହୁରିକ ଯଦିଦ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମେ ଲେଖାଥିଲୁ କି “କାଦିଆନ୍ ମସିହ ମନ୍ଦିରଙ୍କ ବସ୍ତି ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଆଗକୁ ବଳିଯିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ” । ୨୦୧୭ ମସିହାରେ କାଦିଆନ୍ ୫ନମ୍ବରରେ ଥିଲା । ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ଫଜଲଗୁ କାଦିଆନ୍ ନାନମ୍ବରରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ । ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ କାଦିଆନ୍ ସାରା ଭାରତର ଜମାତ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଢୁଢାଯ ନମ୍ବରରେ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ ହୃଦୟର ଗଭୀରତମ ପ୍ରଦେଶରୁ ଏହା ଲେଖାଥିଲୁ କି “ଆମେ ପୁଣି ଏହା କହିବୁ ଯେ କାଦିଆନ୍କୁ ମସିହ ମନ୍ଦିରଙ୍କ ବସ୍ତିରେ ହେବାଯୋଗୁ ଏକ ନମ୍ବରରେ ଆସିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ” ଓ ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ତା କରୁଣା ଯୋଗେ ଏପରି କଲେ କି କାଦିଆନ୍କୁ ୨୦୧୮ ମସିହାରେ ଏକନମ୍ବରରେ ଆସିବା ପାଇଁ ଯୌଝାଗ୍ୟ ପ୍ରବାନ୍ତ କଲେ । ଅଳ୍ହମଦୋଲିଲ୍ଲାଙ୍କ ଆଳା ଜାଲିକ । ହଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ ଅଚାନକ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଯେଉଁକଣି କାଦିଆନ୍ର ନାମ ଉଚାରଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ଆମ ଆନନ୍ଦର ସାମା ରହିଲା ନାହିଁ । କାଦିଆନ୍ ଦୁଇବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପାଂଚ ନମ୍ବର ପୋକିସନ୍ତରୁ ଉଠି ଏକନମ୍ବରରେ ପହଞ୍ଚିଗଲା । ସେଥିଯୋଗୁ ସମସ୍ତ କାଦିଆନ ନିବାସୀ ମୁବାରକବାଦ (ଶୁଭେଛା)ର ହକ୍କଦାର ଅଟେଟି ଓ ବିଶେଷ ରୂପେ ଯେଉଁମାନେ ତେହୁରିକ ଯଦିଦିର ମାଲି କୁର୍ବାନୀରେ ଅଧିକା ବଢ଼ି ଭାଗ ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ନିଷାପର ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିଛନ୍ତି (ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଭେଛା) । କାଦିଆନ୍ର ଲୋକମାନେ ଏଥିଯୋଗୁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ଓ ଏହି ଆନନ୍ଦର ତାକ ଚାରିଆତେ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି । କାଦିଆନ୍ ନିବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟାସ ହୋଇଛି କି ସେମାନେ ଏହି ପୋକିସନ୍କ କାଏମ ରଖନ୍ତି ।

ପୋଜିଷ୍ଟନ୍ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସମୟ ଭାରତର ଜମାତ ଗୁଡ଼ିକ ଓ ପ୍ରଦେଶ ଗୁଡ଼ିକର ବର୍ଷର ସାରଣୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଉଛି ଯଦ୍ୱାର ଜମାତର ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ଅନୁଶୀଳନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ମାଲିକୁର୍ମାନୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନିଜ ନିଜର ଜମାତ ଓ ପ୍ରଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଆଗରୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ଏଥୁପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନିଜ ଚାନ୍ଦାରେ ବିଶେଷ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ପଢ଼ିବ ।

ପୋକିଯନ୍ ହାସଲ କରିଥିବା ପ୍ରଥମ ଦଶଗୋଡ଼ି ଜମାଭ୍ରତ ଗର୍ବାର୍ଥିକ ସାରଣୀ										
	୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦
୧୦୧୮	କାଦିଆନ୍	ହାଇଟ୍ରୁବାର୍	ପିଆୟୁରମ୍	ଚେନେଇ	କାଲିକର୍	ବାଙ୍ଗଲୋର	କୋଳକାତା	ପେଜାଡ଼ି	ଜନାନ୍ଦ୍ର	ସାଦାବାର୍
୧୦୧୯	କାଲିକର୍	ପିଆୟୁରମ୍	କାଦିଆନ୍	ହାଇଟ୍ରୁବାର୍	କୋଳକାତା	ବାଙ୍ଗଲୋର	ଜନାନ୍ଦ୍ର	ପେଜାଡ଼ି	ମାଧ୍ୟମ୍	କଗୋଲାର
୧୦୧୨	କଗୋଲାର	କାଲିକର୍	ହାଇଟ୍ରୁବାର୍	ପିଆୟୁରମ୍	କାଦିଆନ୍	ଜନାନ୍ଦ୍ର	ପେଜାଡ଼ି	ଦିଲ୍ଲୀ	କୋଳକାତା	ସଲ୍ଲୋର୍
୧୦୧୩	କଗୋଲାର	ହାଇଟ୍ରୁବାର୍	କାଲିକର୍	କାଦିଆନ୍	ପିଆୟୁରମ୍	କନାନ୍ଦ୍ର	ପେଜାଡ଼ି	କୋଳକାତା	ବାଙ୍ଗଲୋର	ସଲ୍ଲୋର୍
୧୦୧୪	କଗୋଲାର	କାଲିକର୍	ହାଇଟ୍ରୁବାର୍	କାଦିଆନ୍	କାଲିକର୍	କନାନ୍ଦ୍ର	ପେଜାଡ଼ି	ପୋକିଯନ୍	କୋଳକାତା	ଚେନେଇ
୧୦୧୫	କଗୋଲାର	କାଲିକର୍	ହାଇଟ୍ରୁବାର୍	କାଦିଆନ୍	କନାନ୍ଦ୍ର	ପେଜାଡ଼ି	କାଦିଆନ୍	କୋଳକାତା	ସାଦାବାର୍	ଚେନେଇ

ପୋକିସନ୍ ହାସଲ କରିଥିବା ପ୍ରଥମ ଦଶଗୋଟି ପ୍ରଦେଶର ଗବାର୍ଣ୍ଣକ ସାରଣୀ										
	୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦
୧୦୧୮	କେଳେଳ	କର୍ଣ୍ଣଟକ	ଡାମିଲନାତୁ	ଡେଲେଖାନା	J & K	ଓଡ଼ିଶା	ପଞ୍ଜାବ	ବଜାର	ଦିଲ୍ଲୀ	ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
୧୦୧୭	କେଳେଳ	କର୍ଣ୍ଣଟକ	J & K	ଡେଲେଖାନା	ଡାମିଲନାତୁ	ଓଡ଼ିଶା	ପଞ୍ଜାବ	ବଜାର	ଦିଲ୍ଲୀ	ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
୧୦୧୬	କେଳେଳ	କର୍ଣ୍ଣଟକ	AP	ଡାମିଲନାତୁ	J & K	ଓଡ଼ିଶା	ପଞ୍ଜାବ	ବଜାର	ଦିଲ୍ଲୀ	ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
୧୦୧୫	କେଳେଳ	ଡାମିଲନାତୁ	କର୍ଣ୍ଣଟକ	AP	J & K	ଓଡ଼ିଶା	ପଞ୍ଜାବ	ବଜାର	ଦିଲ୍ଲୀ	ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
୧୦୧୪	କେଳେଳ	ଡାମିଲନାତୁ	କର୍ଣ୍ଣଟକ	AP	J & K	ଓଡ଼ିଶା	ବଜାର	ପଞ୍ଜାବ	ଦିଲ୍ଲୀ	ଲକ୍ଷ୍ମୀପାଟ
୧୦୧୩	କେଳେଳ	AP	J & K	କର୍ଣ୍ଣଟକ	ବଜାର	ଓଡ଼ିଶା	ପଞ୍ଜାବ	UP	ମହାରାଷ୍ଟ୍ର	ଦିଲ୍ଲୀ

ଆମେ ହାଇଦ୍ରାବାଦର ଚର୍ଚା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖୁସିର ସହିତ କରୁଥାନ୍ତୁ କି ଯିଏ ପଛବର୍ଷ ୪ନଂରେ
ଥିଲା ସେ ଏବର୍ଷ ଦ୍ଵିତୀୟ ପୋଜିସନ ହାସଲ୍ କରିଛନ୍ତି । ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ନିଜାସା ମଧ୍ୟ
ଅଭିନନ୍ଦନ ପାଇବାର ହଳଦାର । ଆଉକିଛି ଜମାତର ଆମେ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଦାହୁଁଅଛୁ ।
ଚେନାଇ ୨୦୧୩ ଏବଂ ୨୦୧୪ରେ ୯ନଂରେ ଥିଲା ପୁଣି ତିନିବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୦ନଂ ମଧ୍ୟରେ ତାର
ନାମ ରହିଲାନାହିଁ । ପୁଣି ଅଗନନ୍ତ ୨୦୧୮ ରେ ସେ ତୃତୀୟ ପୋଜିସନରେ ଆସିଗଲା । ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ
ଚେନାଇ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶଂସାଯୋଗ୍ୟ । ଯାଦଗାର ୨୦୧୩ ମସିହାରେ ୮ନଂରେ ଥିଲା । ପୁଣି ତା ପର
ଚାରିବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମ ଦଶଟି ଜମାତ ମଧ୍ୟରେ ତା'ର ନା ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏବର୍ଷ ୨୦୧୮ ରେ ସେ
ପ୍ରଥମ ରାତିର ଚନ୍ଦ୍ରମା ପରି ଉଦୟ ହୋଇଗଲା । ଆଶା କରନ୍ତୁ ଆସନ୍ତକୁ ସେ ବିକଶିତ ହେବ ।

ଏବେ ଜମାତ୍ ଗୁଡ଼ିକ ପରେ ଆମେ ପ୍ରଦେଶ ଗୁଡ଼ିକର ଚର୍ଚା କରିବା । କେରଳ ବହୁତ ଶୋଚନାୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଗତି କରୁଥିବା ସହେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପ୍ରଥମ ପୋଜିଷ୍ଟିଭନ୍‌କୁ ବଜାୟ ରଖୁଣ୍ଟି । ବନ୍ୟା ଯୋଗୁ ଅନେକ ଅହେମାଦୀମାନଙ୍କୁ ବହୁତ କ୍ଷତି ଉଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଅଲ୍ଲାଇତାଳା ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷତିକୁ ପୂରଣ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ପୂର୍ବଠାରୁ ବଳି ବରକତ୍ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ତାମିଳନாடு, ଯିଏ ପଛବର୍ଷ ପଂଚମ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲା ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୃତୀୟ ପୋକିସନ୍ ହାସଲ କରିଛି । ସେଥିଯୋଗୁ ତାମିଳନାଡ଼ୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତାବକ୍ତବ୍ୟାଦର ହକ୍କାର । ଏପରି ଦେଖାଯାଏ ତ ୨୦୧୪ ଏବଂ ୨୦୧୫ରେ ତାମିଳନାଡ଼ୁର ପୋକିସନ୍ ଦିତ୍ୟାଯ ଥିଲା, ୨୦୧୭ରେ ତତ୍ତ୍ଵାର୍ଥ ଏବଂ ୨୦୧୭ରେ ପଂଚମ ପୋକିସନ୍କୁ ରହିଲା । ଜାମୁ କାଣ୍ଠିର ଯିଏ ତୃତୀୟ ପୋକିସନ୍ ଥିଲା ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଂଚମ ପୋକିସନ୍କୁ ଚାଲିଯାଇଛି । ଏହି ଦୁଇଗୋଟି ପ୍ରଦେଶ ପୋକିସନ୍ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଆପୋଷରେ ସ୍ଥାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି । କର୍ଣ୍ଣାରକ ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ତତ୍ତ୍ଵାର୍ଥ ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ରହିଥିଲା ଏବେ ତିନିବର୍ଷ ଲଗାତାର ସେ ନିଜିର ଦିତ୍ୟାଯ ପୋକିସନ୍କୁ ବଜାଯ ରଖିଛି ।

ଏବେ ଶେଷରେ ଆମେ ଜମାତ ଅନ୍ତେମଦାୟା ଭାରତର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କରୁଥିଲୁ କି ନୁଆ ଖାଦ୍ୟ (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ବିଗତ ଖାଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଅଛି କମରେ ଦଶ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଅଧିକା କରି ଲେଖାନ୍ତୁ । ଯିଏ ଯେତେ ଅଧିକ କରି ଲେଖାଇବେ ସେ ସେତେ ଅଧିକ ପୁଣ୍ୟ ପାଇବାର ହକ୍କଦାର ହେବେ । ନିଷାର ସହିତ କରାୟାଇଥିବା କୁର୍ବାନୀକୁ ଅଳ୍ଲାଇତାଳା କେବେ ଜାୟା କରେନାହିଁ ଓ ତା ବଦଳରେ ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଓ ଏତଦବ୍ୟତୀତ ପରକାଳର ପୁରସ୍କାର ଅଳଗା ରହିଛି । ହଜୁର ଅନୁଭ୍ର ଅଃବାଃ ମୁଣ୍ଡପିଛା ପଇଠ କରିଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକା କୁର୍ବାନୀ କରିଥିବା ଦଶଗୋଟି ଦେଶର ଯେଉଁ ନାମ ଗୁଡ଼ିକ ବତାଇଲେ ସେଥିରେ ଭାରତର କୌଣସି ମ୍ଲାନ ନାହିଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାନ୍ଦା ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଭାରତର ନାମ ମୁଣ୍ଡପିଛା ପଇଠ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ପ୍ରଥମ ଦଶଗୋଟି ଦେଶର ସୂଚାରେ ଆସିବା ଉଚିତ । ଏହା ମେଲେମେଲେ ମେଲେମେଲେ ଆମେ ବାପରିରେ ବିଲ ବାବାରେ ଆଧୁନିକୀ ଏତି ବିଲିବା ।

ଆମକୁ ଏଥରେ ଚିନ୍ତା ଓ ଅନୁଶାଳନ କରିବାକୁ ହେବ କି ପୃଥିବୀର ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଭାରତ ଅନେକ ବର୍ଷ ହେବ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । ନିଜ ଚାଯାଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶେଷ ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଇ ତାକୁ ଉପରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ଆମେ ଏପରି କରିପାରିବା କିନ୍ତୁ କେବଳ ଧାନ ଓ ମନସ୍ତରେ ଅଭାବ ଅଛି । ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ଆମ ଏହି ଦେଶକୁ ଯେଉଁଠି ମସିହ ମନ୍ଦ ଆସ ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି, କୁର୍ବାନୀ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଉନ୍ନତିମୂଳକ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶେଷ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହେବାପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ପଦାନ ଜରନ୍ତି ।

ଶୁଭ୍ରବା ଛୁମା

ଆମୀର ହଜାରା ପର୍ଯ୍ୟବେଶିତ ଆମ୍ବାଜିବନୀ ଏବଂ ଜୀବନ ଚରିତର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ଚଙ୍ଗା ।

ମୁହୂର୍ତ୍ତମ ମୌଳାନା ଅବ୍ଦୁଲ୍ ଅଜିଜ୍ ସାଦିକ୍ ସାହେବ ମୁରବୀ ସିଲସିଲା ବଙ୍ଗଲାଦେଶଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ।

ମୋକରମ ମୁହଁନ୍ଦ ଜପିରୁଲୁାଏ ସାହେବ ସୁପୁତ୍ର ମୋକରମ ଇଶାରତ ଅହେମଦ ସାହେବଙ୍କ ଜିଲ୍ଲା ନନ୍କାନାର ସେବୁଡ଼ାଲାଠାରେ
ଶାହାଦତ, ମରହୁମିନ୍ଦଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଗୁଣାବଳୀର ଚର୍ଚା ଏବଂ ନମାଜ ଯମାଜାଏ ଗାଏବ ପାଠ ।

ଶୁଦ୍ଧବା ଜୁମା: ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମିରୁଲ ମୁମେନିନ ଖଳିପଡ଼ୁଲ ମସିହ ଖାମିସ^୩
(ପ୍ରଦତ୍ତ: ୩୧ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୧୮ ଅନୁଯାୟୀ ୩୧ ଜହୁର ୧୯୯୭ ହିଙ୍କର ଶମସ)

ହଜରତ୍ ଉମୋର ବିନ୍ ଅବିତ୍ତିକାସ୍ ଜଣେ ବଦରି ସାହାରା ଥୁଲେ ଯାହାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ଅଚ୍ଛା
ତୁଳାସୀ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଉତ୍ସବର ଥିଲା । ତାଙ୍କର ଶାହାଦତ୍ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୂର ହିଜରିରେ ହୋଇଥିଲା ।
ହଜରତ୍ ଉମୋର ର:ଅ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ତୁଳାସୀଙ୍କ ହୋଇଥାଇଥିଲେ । ସେ ପ୍ରାରମ୍ଭିତ ମୁସଲିମାନ
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମା'ଙ୍କ ନାମ ହମନା ବିନ୍ତ ସୁଫିଆନ୍ ଥିଲା ଯାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ କୁରୋଶ
କବିଲାର ବନ୍ଦୁ ଜୁହେରା ସହିତ ଥିଲା ଏବଂ ଯେପରି କୁହାଗଲା କି ସେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ
ଓ ସେହିଠାରେ ହିଁ ସେ ଶହୀଦ ହେଲେ । ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ୍ ଉମୋର ଏବଂ ଉମରୋ ବିନ୍
ମାଆଜଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଆଖାତ୍ କାଏମ କରିଥିଲେ । (ଅଲ୍ ଇଷିଆବ, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨ ୯୪, ଉମୋର
ବିନ୍ ଅବି ତୁଳାସୀ, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବ୍‌ଲୁଙ୍କ ଲଳମିଯା, ବେରୁତ୍-୧୦୦୯) (ଡବକାଡୁଲ୍ କୁରବା,
ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୯, ଉମୋର ବିନ୍ ଅବି ତୁଳାସୀ, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ୍ ଅହ୍ୟା ଅତ୍ତରାସ ଅଲ୍ ଅରବା
ବେରୁତ୍-୧୯୯୭) । କିନ୍ତୁ ଲୋକଙ୍କର ଏ ଧାରଣା କି ହଜରତ୍ ଉମୋର ବିନ୍ ଅବି ତୁଳାସୀ ଏବଂ ହଜରତ୍
ଖୁବେବ୍ ବିନ୍ ଅବିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଆଖାତ୍ କାଏମ ହୋଇଥିଲା । (ଅଯୁନୁଲ୍ ଅସର, ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା-
୨୯୬ ବାବ ଜିକରିଲ୍ ମଧ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କଲମ, ବେରୁତ୍-୧୯୯୯)

ତାଙ୍କ ଶହୀଦ ହେବାର ଘରଣା ଏବଂ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହେବା ବିଷୟରେ ଚର୍ଚା କରି ସିରତ ଖାତମୁନ୍ ନବୀଜନ ପୁଷ୍ଟକରେ ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ ଏପରି ଲେଖନ୍ତି କି ମନ୍ଦିରାରୁ ଅଛି ଦୂରତାରେ ଆଁ ଜହାର ସାଥୀର ସାଥୀର ପକାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଓ ସେନାର ଜାଏଜା ନେଲେ । କମ୍ ବନ୍ଦିଷର ପିଲା ଯେଉଁମାନେ ଆଁ ହଜରତ ସାଥୀର ସାଥୀର ସାମିଲ୍ ହେବାପାଇଁ ସରକ୍ କରି ଚାଲିଆୟିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିବାଗଲା । ସାଆଦ ବିନ୍ ଅବି ଡୁକାସଙ୍କ ଛୋଟଭାଇ ଉଦୌର ମଧ୍ୟ କମ୍ ବନ୍ଦିଷର ଥିଲେ । ସେ ଯେତେବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଶୁଣିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନ୍ ଉତ୍ତର ଏଶୁତେଶ୍ଵର ଯାଇ ଲୁଚିଗଲେ । କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ତାଙ୍କର ପାଲି ପଡ଼ିଗଲା ଓ ଆଁ ହଜରତ ସାଥୀର ତାଙ୍କୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଶୁଣି ଉଦୌର କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ । (ପଳକତ୍ୟ) ଆଁ ହଜରତ ସାଥୀର ତାଙ୍କର ଏପରି ଅସାଧାରଣ ସତକକୁ ଦେଖୁ ତାଙ୍କୁ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହେବାପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇଦେଲେ । (ସିରତ ଖାତମୁନ୍ ନବୀଜନ, ଲେଖକ-ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ ଏମ.୧, ପୃଷ୍ଠା-୩୪୩)

ଆଉଗୋଟିଏ ଜତିହାସ ପୁଣ୍ଡକରେ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱଯରେ ଏପରି ମିଳୁଅଛି କି ଉମରୋ ବିନ ସାଆଦ୍‌
ନିଜ ବାପାଙ୍କରୀରୁ ଚିଥ୍ରୁପତ କରୁଛନ୍ତି କି ରସୁଲୁଲୁଖି ସଃଆସ ବଦର ଆତକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମର ନିରାକଶା
କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋ ଭାଇ ଉମେର ବିନ ଅବି ଧ୍ରୁବାକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି କି ସେ
ଏଶୁତେଶୁ ଲୁଚି ବୁଲୁଥିଲେ । ଏଥରେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପଚାରିଲି ହେ ଭାଇ, ତୁମର କଣ ହେଲାଛି ? ଏଥରେ ସେ
କହିଲେ ମୁଁ ଭୟ କରୁଛି କି କାଳେ ରସୁଲୁଲୁଖି ସଃଆସ ମୋତେ ଦେଖିନେବେ ଓ ଛୋଟପିଲା ଭାବି
ଫେରାଇଦେବେ । ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା କାଳେ ଅଳ୍ପିତାଲା ମୋତେ ଶାହାଦତ ପ୍ରଦାନ
କରିଦେବେ । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ରସୁଲୁଲୁଖି ସଃଆସ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ
ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସଃଆସ ତାଙ୍କୁ ଛୋଟ ଭାବି ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ଏଥରେ ଉମେର
କାଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହାଦେଖି ରସୁଲୁଲୁଖି ସଃଆସ ତାଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଳ ହେବାପାଇଁ ଅନୁମତି
ଦେଇଦେଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୭୯, ଉମେର ବିନ ଅବି ଧ୍ରୁବା, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ୍
ଅହ୍ୟା ଅତ୍ତୁରାସ ଅଳଅରବୀ ବେରୁତ ୧୯୯୭) ତାଙ୍କ ତରବାରଟି ବତ ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ରିଧ୍ୟପତରେ
ଆସୁଧା କି ଥାଁ ହଜରତ ସଃଆସ ନିଜ ପରିତ୍ର ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ତରବାରାର ନିଆମକୁ ବାଷିଥିଲେ ।
(ଅଳଅରବୀ ପିତମିଜିସ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୭୦୩, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିଆ, ବେରୁତ-
୧୦୦୪) ହଜରତ ଉମେର ବିନ ଅବି ଧ୍ରୁବା ଯେତେବେଳେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଶିଦ୍ଧ ହେଲେ,
ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ବୟସ ୧୨ ବର୍ଷ ଥିଲା । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୭୯, ଉମେର
ବିନ ଅବି ଧ୍ରୁବା, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ୍ ଅହ୍ୟା ଅତ୍ତୁରାସ ଅଳଅରବୀ ବେରୁତ ୧୯୯୭) ୧୨ ବର୍ଷର
ବୟସ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଥିଲା ଯେତେଥିରେ ତାଙ୍କର ଚେହେରା ନିଶ୍ଚିତ ଚାପେ ଛୋଟ ଆକୃତିର ଥିବ ଏବଂ ଥାଁ
ହଜରତ ସଃଆସ ସାଧାରଣତଃ ଛୋଟ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଘ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇନାହାଁଛି ।

ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସାହାରୀଙ୍କର ଏଠାରେ ଚର୍ଚା କରାଯିବ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ କଡ଼ବା ବିନ୍ ଆମୀର । ସେ ଅନସାରୀ ଥିଲେ ଓ ଆମୀର ବିନ୍ ହିଦିବାୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହଜରତ୍ ଉତ୍ସମାନଙ୍କ ଖୁଲାପତ୍ର ସମୟରେ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ମା'ଙ୍କ ନାମ ଜାଖନର ବିନ୍ଦୁ ଉମଗେ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ସ୍ଵାଙ୍କ ନାମ ହଜରତ୍ ଉମ୍ମେ ଉମଗେ ଥିଲା ଯାହାଙ୍କ ଠାରୁ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଝିଆ ହଜରତ୍ ଉମ୍ମେ ଜମିଲ୍

ଥିଲେ । ବସନ୍ତ ଉକ୍ତବା ଉଲା ଏବଂ ସାନିଆ ଏହି ଦୁଇଟିରେ ସେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ସେ ସେହି ଛାଅଜଣ ଅନ୍ସାରୀ ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ମକ୍କାଠାରେ ଆଁ ହଜରତ ସାହାବାଙ୍କ ଉପରେ ଲମାନ୍ ଆଣିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ସାର ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୁସଲମାନ ହୋଇନଥିଲେ । (ଡବକାତୁଳ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା- ୨୯୪, କତ୍ବା ବିନ୍ ଆମାର, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ୍ ଅହ୍ୟା ଅତ୍ତରାସ ଅଳଅଚବ ବେଶୁତ ୧୯୯୭)

ତାଙ୍କ ଲୟଲାମ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଘଟଣା ପୁଷ୍ଟକ ସିରତେ ଖାତମୁନ୍ ନବାଜନ୍ମରେ ଏପରି ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି କି ୧୯ ନବୀତ୍ରୀ ରଜବ ମାସରେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସଃଆସଙ୍କର ମନ୍ଦିରାବ୍ଳାବେ ଯେସଂରବାସୀଙ୍କ ସହିତ ଅର୍ଥାତ୍ ମଦିନାବାସୀଙ୍କ ସହିତ ପୁଣି ସାକ୍ଷାତ୍ ହୋଇଗଲା । ଆପଣ ସଃଆସ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଜାତି ଗୋତ୍ର ପଚାରି ବୁଝିଲେ ଜାଣିପାରିଲେ କି ଏମାନେ କବିଲା ଖଜରଜର ଲୋକେ ଓ ଯେସଂରବରୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଆଁ ହଜରତ୍ ସଃଆସ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଚ୍ଚିରେ କହିଲେ କଣ ଆପଣମାନେ ମୋର କିଛି କଥା ଶୁଣିପାରିବେ । ଏଥରେ ସେମାନେ କହିଲେ ହଁ । ଏଥରେ ଆପଣ ସଃଆସ ସଂବିପ୍ତିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଲୟଲାମର ନିମନ୍ତ୍ବଶବ୍ଦ ଦେଲେ ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନର କିଛି ଆୟତ ଶୁଣାଇ ନିଜ ମିଶନର ସୂଚନା ଦେଲେ । ସେମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକ ଆଡ଼କୁ ଦେଖୁ କହିଲେ ଏହା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଅବସର । ଏପରି ନହେଉଛି କି ଯୁଦ୍ଧଦ୍ୱାରା ଆମାତାରୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯାଆନ୍ତୁ । ଏବଂ ଏହା କହି ସେମାନେ ସମାପ୍ତ ମୁସିଲମାନ ହୋଇଗଲେ । ଏମାନେ ଛାଇଶବ୍ଦ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି ଏପରି । ଅବୁ ଉମାମା ଅସଂଦ୍ର ବିନ୍ ଜୁଗାରାଘ୍ୟ ଯିର୍ବାନ୍ ବନ୍ଦୁ ନଞ୍ଚାରର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଓ ତସଦିକ୍ କରିବାରେ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଥିଲେ । ଅଓର୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ସେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁ ନଞ୍ଚାର କବିଲାର ଥିଲେ ଯାହା ଆଁ ହଜରତ୍ ସଃଆସଙ୍କ ଦାଦା ଅବଦ୍ଵୁଲ୍ ମୁତଲିବ୍ରଙ୍ଗ ନନାଗରର କବିଲାର ଥିଲା । ରାଫେ ବିନ୍ ମାଲିକ ଯିଏ ବନ୍ କୁ କୁରେକର ଥିଲେ, ଯେଉଁ କୋରାନ୍ ଶରିଯ୍ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏ ଅବସରରେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସଃଆସ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ । କତ୍ରବା ବିନ୍ ଆମିର ଯିଏ ବନ୍ ସଲମାର ଥିଲେ ଏବଂ ଉକବା ବିନ୍ ଆମିର ଯିଏ ବନ୍ ହରାମର ଥିଲେ ଏବଂ ଜାବିର ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ୍ ରବାବ ବନ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲେ । ଏହାପରେ ଏ ଲୋକମାନେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସଃଆସଙ୍କ ଠାରୁ ବିଦାୟ ଦେଇ ଯିବାବେଳେ କହିଲେ କି ଆମକୁ ମୃହଯୁଦ୍ଧ ବହୁତ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେଇଛି ଓ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷରେ ବହୁତ ଅବୁଝାମଣା ରହିଛି । ଆମେ ଯେସଂରବରେ ଯାଇ ନିଜ ଝାତି କୁତୁମ୍ବକୁ ଲୟଲାମର ତବଳିଗ୍ କରିବୁ ଆଶ୍ରୟ୍ୟ ନୁହେଁ କି ଅଲ୍ଲୁଘତାଳା ଆପଣ ସଃଆସଙ୍କ ଜରିଆରେ ଆମକୁ ପୁଣି ଏକାଠି କରିଦେବେ । ପୁଣି ଆମେ ସବୁପ୍ରକାରର ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବୁ । ସୁତରାଂ ସେହି ଲୋକମାନେ ଚାଲିଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ଯେସଂରବରେ ଲୟଲାମର ଚର୍ଚା ହେଲା । (ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବାଜନ୍ମ ନବିଜନ, ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅନ୍ଦେମଦ୍ ସାହେବ ଏମ.୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୯୯-୨୯୯) । ଲୋକେ କହୁଥୁବୁନ୍ତି କି ଲୟଲାମ ଆସି ବିଭାଗ କରିଦେଲା ବୋଲି ! ? (କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଦେଖନ୍ତୁ) ଲୟଲାମ ଯୋଗୁଁ ଆପୋଷରେ ଥିବା ମନୋମାଲିନ୍ୟ ଓ ବିଭାଗ ଶେଷ ହୋଇଯିବାର ପ୍ରକାଶ ସେହି ଲୋକମାନେ କଲେ ଏବଂ ତାହା ପୁଣି ପ୍ରକୃତରେ ହେଲା ମଧ୍ୟ ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଆପୋଷରେ ଭାଷଣ ଶୃଥିଲେ ସେମାନେ ଭାଇଭାଇ ହୋଇଗଲେ । ବିଶତ ଖୁବିବାରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଚର୍ଚା କରିଥିଲି କି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କରେ ଆପୋଷରେ ଭାଇଭାଇ ହୋଇଯିବା ଯୋଗୁଁ ତାହା ଶୃଦ୍ଧ ଆଖାରେ ଯାଇନଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ସେମାନେ ବିଭାଗ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । କିନ୍ତୁ ପୁଣି ଆଁ ହଜରତ୍ ସଃଆସଙ୍କ ବୁଝାସୁନ୍ଦା କରିବାରେ ଓ ଆପଣ ସଃଆସଙ୍କ ପବିତ୍ର ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ସେଠାରେ ଏକ ଭାଇଭାଇ ହୋଇଗଲା ।

ରସ୍ତାଲୁକ୍ଳାୟ ସାହାବା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ କତ୍ତବାଙ୍କ ଗଣନା ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଧନ୍ୟାଦୀରୀ ରୂପେ ହେଉଥିଲା । ସେ ବଦର, ଶୁଦ୍ଧଦ, ଖନକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ରସ୍ତାଲୁକ୍ଳାୟ ସାହାବଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ଶୁଦ୍ଧଦ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ବହୁତ ସାହସିକତାର ସହିତ ଲଢ଼ିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେହିଦିନ ତାଙ୍କୁ ୧୩ କ୍ଷେତ୍ର ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ପଞ୍ଚାଶ ମକା ଅବସରରେ ବନ୍ଦ ସଲମାର ଧୁଙ୍ଗା ତାଙ୍କ ହାତରେ ଥିଲା । ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜରତ କତ୍ତବାଙ୍କର ଏପରି ଦୃଢ଼ତା ଥିଲା କ ସେ ଦୁଇଗେଟି ଧାତି ମଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ ପଥର ରଖି କହିଲେ କି ମୁଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଠି ଫେରାଇ ଯିବିନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପଥରଟି ପଳାଇନାମାଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ସର୍ତ୍ତ ଲଗାଇଦେଲେ କି ମୋ ଜୀବନ ପଛେ ଚାଲିଯିବ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଛାତି ପଳାଯନ କରିବି ନାହିଁ ।

ତାଙ୍କ ଭାଇ ଯଜିଦ୍ ବିନ୍ ଆମାର ସିଏ ୭୦ଜଣ ଅନ୍ସାରଙ୍କ ସହିତ ଉକବାଠରେ ସାମିଲ
ହୋଇଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଯଜିଦ୍ ବଦର ଏବଂ ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର
ସନ୍ତାନମାନେ ମଞ୍ଜିନା ଏବଂ ବାଗଦାଦରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । (ଉକବାଠଲ କବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୯୪,

କତ୍ରବା ବିନ୍ ଆମିର..., ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ୍ ଅହୟା ଅତ୍ତରାସ୍ ଅଳଅଗବା ବେରୁତ ୧୯୯୭) ଅକୁ
ହାତିମଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଷତ ଅଛି କି ହଜାରେ କତ୍ରବା ବିନ୍ ଆମିର ହଜାରେ ଉମାରଙ୍କ ଖୁଲାପତ୍ର ସମୟରେ
ମୃତ୍ୟୁବରଶ କରିଛନ୍ତି, ଯେବେଳି ଜନନେ ହେବବାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେ ହଜାରେ ଉସମାନଙ୍କ ଖୁଲାପତ୍ର
ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଶ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ବର୍ଷତ ଅଛି । (ଅଳଅଗବା ପିତମିଜିସ୍ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃଷ୍ଠା-
୩୩୮, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ୍ କୁତ୍ତବୁଲ୍ ଲଳମିଆ, ବେରୁତ- ୨୦୦୪)

যেଉଁ ତୃତୀୟ ସାହାବୀ ଜଣକର ଏଠାରେ ଚର୍ଚା କରାଯିବ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ଶୁଜାଆ ବିନ୍ ଓହବ୍ ବିନ୍ ରବବିଯାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଦେହାତ୍ ଯମମା ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ହୋଇଛି । ତାଙ୍କୁ ଶୁଜାଆ ବିନ୍ ଅବିଓହବ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ତାଙ୍କର କୁରୂମ୍ ବନ୍ଦୁ ଅବଦ ଶମସଙ୍କ ହଲିପି ଥିଲା । ସେ ଉଜା ଓ ପଡ଼ଳା ଶରୀରର ଲୋକ ଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କର କେଶ ବହୁତ ଘନ ଥିଲା । ହଜରତ ଶୁଜାଆଙ୍କ ଗଣନା ସେହି ସମସ୍ତ କୁରୁଗ ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଆଁ ହଜରତ ସଃଆସଙ୍କୁ ଲବ୍ବେକ୍ଷ କହିଥିଲେ । ନବୀ କରିମ ସଃଆସଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ହେବାର ହଞ୍ଚବର୍ଷ ପରେ ହଜ୍ରୁ ସଃଆସଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ହବଶାକୁ ହିଜରତ କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଥିବା ଦ୍ଵିତୀୟ କାମିଲାରେ ସେ ସାମିଲ ହୋଇ ହବଶା ଯାଇଥିଲେ । କିଛି ଦିନ ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏ ଅପ୍ରଗାର ଶୁନିଲେ କି ମନ୍ଦିର ଲୋକମାନେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଫଳତଃ ସେ ମନ୍ଦିର ଫେରି ଆସିଲେ । କିଛି ସମୟ ପରେ ହଜ୍ରୁ ସଃଆସ ସାହାବା ମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିନା ହିଜରତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ଏଥରେ ହଜରତ ଶୁଜାଆ ନିଜ ଭାଇ ଉକବା ବିନ୍ ଓହବ୍ବକ୍ ସହିତ ମନ୍ଦିନା ଛାତିଗଲେ । ହଜ୍ରୁ ସଃଆସ ହଜରତ ଅସେ ବିନ୍ ଖରଲିଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ଶୁଜାଆଙ୍କର ଧର୍ମଭାଇ ବନାଇଥିଲେ । ହଜରତ ଶୁଜାଆ ବଦର, ଓହଦ, ଖଦକ ସହିତ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜ୍ରୁ ସଃଆସଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ ଓ ୪୦ ବର୍ଷରୁ କିଛି ଅଧିକା ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା କି ସେ ଯମମା ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଶହାଦ ଦେଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୩୭୦, ଶୁଜାଆ ବିନ୍ ଓହବ୍, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଳ କୁତ୍ବାଲ ଲେଲିଯା, ବେରୁତ) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୧, ଶୁଜାଆ ବିନ୍ ଓହବ୍, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଳ ଅନ୍ୟା ଅତ୍ତୁରାସ ଅଳଅରବୀ ବେରୁତ ୧୯୯୭)

ହୃଦବିଯା ଯୁକ୍ତରୁ ପେରିବା ପରେ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଆବର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଶ ବଡ଼ ବଡ଼ ଜ୍ଞାନୀ
ଓ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଲାମର ନିମନ୍ତଶ ପତ୍ର ପଠାଇଥିଲେ । ହଜରତ ଅବ୍ଦୂର ରହେମାନ୍ ର:ଅଙ୍କ ଠାରୁ
ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି କି ରସଲୁଳାଲ୍ ସ:ଆ:ସ ଦିନେ ମେଘର ଉପରେ ଖୁବାବା ଦେବାପାଇଁ କିଛା ହେଲେ । ହମଦୋ
ସନା ପାଠ କରିବା ପରେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଅଣ ଆବସାୟ
ସମ୍ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ତୁମେ ମୋ କଥାର ବିରୋଧ କରିବନାହିଁ ଯେପରି ବନି
ଲେଖିରାଗଲମାନେ ଲୟାଙ୍କ ସହିତ କରିଥିଲେ । ଏହା ଶୁଣି ମୁହାଜିରିମାନେ କହିଲେ- ହେ ରସଲୁଳାଲ୍
ସ:ଆ:ସ ! ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ କଦାପି କୌଣସି ବିରୋଧ କରିବୁ ନାହିଁ । ଆପଣ ଆମକୁ ପଠାନ୍ତୁ ।
(ସିରତ ଲକ୍ଷନେ କସିର, ପୃଷ୍ଠା-୪ ୯ ୧, ବାବ ଜିକରେ ବାଆୟା ଲାଲୁ କିସରା ମଲକଳି ଫର୍ଦ୍ଦ, ମୁହୁଣି-
ଦାରୁଲ କୁତୁବୁଲ ଲକ୍ଷିଥା, ବେରୁତ- ୨୦୦୪) । ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ସାହାବା ମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ
ସମାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଯୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ ଶୁଜାଅ ବିନ୍ ଧୁହବ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ
ଥିଲେ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ ଶୁଜାଅଙ୍କୁ ହାରିସ ବିନ୍ ଅବି ଶମର ଗସସାନି ନିକଟକୁ ରାଜଦୂତ ରୂପେ
ପଠାଇଥିଲେ ଯିଏ ତାମାସକ୍ଷ ନିକଟପୁ ଝୁନ ଗୋତାର ରଇଥ ଥିଲା । କିଛି ଲୋକେ ତାଙ୍କ ନାମ ମୁନଜିର
ବିନ୍ ହାରିସ ବିନ୍, ଅବି ଶମର ଗସସାନି ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଯାହା ହେଉ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ
ଯେଉଁ ତବ୍ରିତ ଚିଠି ପଠାଇଥିଲେ ତାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏପରି ଲେଖା ଥିଲା-

سُوْمِ الْنَّوْرِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - وَمِنْ حُمَّىٰ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى الْحَارِثِ أَبْنِ شَعْبَرِ سَلَامٌ عَلَى مَنْ أَتَيَنِي الْهُدَىٰ وَأَعْنَى بِالنُّورِ وَصَدَقَ فِيَّ أَكْفُوكَ إِلَيْهِ أَنْ تُؤْمِنْ بِالنُّورِ وَخَذْ لَا شَرِيكَ لَهُ بَغْيَ لَكَ مُلْكُكَ - (شِرْ رَزْقَنِي جَلْدٌ 5٧ بِسْمِ 46، وَامْكَانِيَتِي عَلَيْهِ الصَّلاةُ وَالسَّلَامُ إِلَيْهِ وَغَيْرِهِ دَارِ الْكَسْبِ الْعَلَيِّيِّ بِرَوْتَ)

ଅର୍ଥାତ୍-ଅଳୁଙ୍କ ନାମ ସହିତ ଆଗମ କରୁଥିଲୁ ଯିଏ ହେଉଛନ୍ତି ରହମାନ୍ ଓ ରହିମ୍ । ମୁହମ୍ମଦ ରସୂଲୁଲ୍ଲାଇଁ ସ୍ଵଲ୍ଲାହୋ ଆଲୋହେ ଓସଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ହାରିସି ବିନ୍ ଅବି ଶମରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ । ତା ଉପରେ ସାମନ୍ତି ହେଉ ଯିଏ ଏହି ହିଦାୟତକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛି, ଅଳୁଙ୍କ ଉପରେ ଜମାନ୍ ଆଶୁଷ୍ଟ ଓ ସମାର୍ଥନ କରୁଛି । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସେହି ଖୁଦାଙ୍କ ଉପରେ ଜମାନ୍ ଆଶିବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଉଥିଲୁ ଯିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଏବଂ ତାଙ୍କର କେହି ଶରିକ (ସମଦ୍ଧତଃ) ନାହାଁନ୍ତି । ଏପରି ପରିଷ୍ଠିତେ ତୁମ ରାଜତ୍ବ ବାକି ରହିବ ।

ହଜରତ୍ ଶୁଜାଆ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ଚିଠିକୁ ନେଇ ଚାଲିଗଲି ଓ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଥବି ଶମରଙ୍ଗି
ମହଲର ପାଇକ ନିକଟରେ ପହଂଚିଗଲି ଓ ସେଠାରେ ଦୂର ତିନିଦିନ ବିତିଯିବା ସଦ୍ବୀ ମଧ୍ୟ ଦରବାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ପଥଂବି ପାରିଲି ନାହିଁ । ପରିଶେଷରେ ସେଠିକାର ସିକ୍କୁରିଟି ଜନଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ମୁଁ କଟିଲି କି ମୁଁ
ରସୁଲୁଲ୍ୟୁସଃଆସଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ରୂପେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଛି । ଏଥରେ ସେ କହିଲା କି ଆମର ଏ ଯେଉଁ
ରଜସ ଅଛନ୍ତି ସେ ଅମୁକ ଦିନ ବାହାରକୁ ବାହାରିବେ । ତେଣୁ ଭୁମେ ତା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଭେଟ
କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଶୁଜାଆ କହୁଛନ୍ତି କି ପୁଣି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ମୋତେ ରସୁଲୁଲ୍ୟୁସଃଆସ ଓ ଆପଣଙ୍କ
ଦାଉଡ଼ (ନିମନ୍ତଣା) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିବିଲା । ମୁଁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ବତାଇ ଚାଲିଲି । ଫଳତେ ତା ଉପରେ
ଏହା ବହୁତ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଲା । ତେଣୁ ସେ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ସେଠାରେ ଯେଉଁ ସିକ୍କୁରିଟି
ଜନଚାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ସେ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲା । ପୁଣି ସେ କହିଲା କି ମୁଁ ଜଞ୍ଜିଲରେ ପଡ଼ିଥିଲି ଯେ ଉକ୍ତ
ନବାଜର ବିଲକୁଳ ଏହିପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସେଥୁରେ ମହଜୁଦ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି କି ସେ ଶାମ
ଦେଶରେ ପ୍ରକଟ ହେବେବୋଲି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ତାହା ଥିଲା କରଇବ ଭୂମି ଅର୍ଥାତ୍ ଯମନ
ଜଳାକାରେ ସେ ଆବିର୍ଜ୍ଞାବ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ଯାହାହେଉ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଜମାନ ଆଶୁଷ୍ଟି । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି
ସିକ୍କୁରିଟି ଜନଚାର୍ଯ୍ୟ ଜଣକ କହିଲେ କି ମୁଁ ଜମାନ ଆଶୁଷ୍ଟି ଓ ତାଙ୍କର ତସଦିକ୍ ମଧ୍ୟ କରୁଛି । ମୋତେ
ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଥବି ଶମରଙ୍ଗଠାରୁ ଭୟ ଲାଗୁଛି କି ସେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିଦେବେ । ତତ୍ତ୍ଵହିତ ଏକଥା ମଧ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ କଲା କି ଏ ଜଳାକାର ଯେଉଁ ରଜସ ଅଛନ୍ତି ସେ ମୋତେ ଏଥିପାଇଁ ହତ୍ୟା କରିଦେବେ । ପୁଣି
କହୁଛନ୍ତି କି ଏହାପରେ ସେହି ସିକ୍କୁରିଟି ଜନଚାର୍ଯ୍ୟ ଜଣକ ମୋର ବହୁତ ସମ୍ମାନ କଲେ ଓ ବହୁତ ଉତ୍ସମ
ରୂପେ ମୋର ଅତିଥ୍ୟ ସକାର କଲେ । ସେ ମୋତେ ହାରିସ୍କଳେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ମୁଚ୍ଚନା ଦେଉଥୁଲେ ଓ ତା
ସମ୍ପର୍କରେ ନିରାଶାର ପରିପ୍ରକାଶ କରୁଥୁଲେ । ସେ କହୁଥିଲେ କି ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଥବି ଶମର ଅସଳରେ
କଏସର ସମାପନ୍ତୁ ତରୁଛନ୍ତି କାରଣ ସେ ତା ହୁକୁମତରେ ଥିଲା । ଶେଷରେ ଦିନେ ହାରିସ୍ ବାହାରକୁ
ବାହାରି ଦରବାରରେ ବସିଲା । ତା ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ମୁକୁଟ ଥିଲା । ପୁଣି ମୋତେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା
ପାଇଁ ଅନୁମତି ମିଳିଲା । ମୁଁ ତା ନିକଟରେ ପହଂଚି ଆଁ ହଜରତ୍ ସଃଆସଙ୍କ ଚିଠିକୁ ପ୍ରଦାନ କଲି । ସେ ଉକ୍ତ
ଚିଠିକୁ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି ତାଙ୍କ ଭୋଲ ପଞ୍ଜିଦେଲା ଓ କ୍ଷୋଧୁତ ହୋଇ କହିଲା ଏମିତି କିଏ ଅଛି, ଯିଏ ମୋ
ଠାରୁ ମୋ ରାଜଦ୍ୱାକୁ ଛାଇ ନେଇପାରେ । ମୁଁ ମିଳେ ହିଁ ତା ଆତକୁ ଅଗ୍ରପଥ କରିବି, ସେ ଯମନରେ ଆଉ
ପଛକେ ମୁଁ ତା ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଦେବି । ତେଣୁ ସେନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ସେ ତା ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାକୁ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲା କି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆଁ ହଜରତ୍ ସଃଆଁ ସଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ଉଚ୍ଚ ଶଗ୍ନୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କଲା କି ଆଁ ହଜରତ୍ ସଃଆଁ ସ ଯେଉଁ ଠିକ୍ ଲେଖୁଥିଲେ ତା ବଦଳରେ ଆପଣ ସଃଆଁ ସଙ୍କ ଯାଇ ଦଣ୍ଡ ଦେବ । ସେ ଯାହାହେଉ ରିଆୟତରେ ଆସୁଛି କି ତା'ପରେ ହରିସ ବିନ୍ ଅବି ଶମର ଅଧିକ ରାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ବସିଥିଲା ଓ ଲୋକମାନେ ଜଣଶା ହୋଇ ତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପେଶ ହେଉଥିଲେ । ପୁଣି ସେ ଘୋଡ଼ାଟଳକକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲା ଏବଂ ମୋତେ କହିଲ କି ନିଜ ଅକାଙ୍କୁ ଯାଇ ଏଠିକାର ସବୁ କଥା ବତାଇଦେବ । ଏହାପରେ ସେ କୌସର ଗୋମର ସମାଚଙ୍ଗ ଆଁ ହଜରତ୍ ସଃଆଁ ସଙ୍କ ଠିକିର ସମସ୍ତ ଘଣଶା ଲେଖୁ ପଠାଇଦେଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ କଥା ତା ପ୍ରତିନିଧି ଜରିଆରେ ଗୋମର ସମାଚଙ୍ଗ ପାଖକୁ ଲେଖୁ ଜଣାଇଲା । ହରିସ ବିନ୍ ଅବି ଶମରଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଠିକି କୌସରଙ୍କ ନିକଟରେ ସେତେବେଳେ ପହଂଚିଲା, ଯେତେବେଳେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସଃଆଁ ସଙ୍କ ର ଠିକି ହଜରତ୍ ଦହ୍ୟା କଲିବିଙ୍କ ହାତରେ କଏସରଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚିଥାରିଥିଲା । କଏସର ହାରିସର ଠିକିକୁ ପଡ଼ି ତାକୁ ଲେଖୁଦେଲା କି ସେହି ନବାଙ୍କ ଉପରେ ଆକୁମଣ କରିବାର ଭାବନାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦିଆ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ଲଢନାହିଁ । ସେ ଯାହାହେଉ ଯେବେ କୌସର ଉଚ୍ଚ ଠିକି ହାରିସଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ହଜରତ୍ ଶୁଜାଅଙ୍କୁ ଉକାଇ ପଠାଇଲେ, ଯିଏ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରହିଥିଲେ । ଏବଂ ପଣ୍ଡରିଲେ କି ତୁମେ କେବେ ଫେରିଯିବାର ମନସ୍ତ କରିଛ ? ଏଥରେ ହଜରତ୍ ଶୁଜାଅ କହିଲେ ଆସନ୍ତା କାଳି । ଏହା ଶୁଣି ସମାଚ ସେହି କ୍ଷଣ ତାଙ୍କୁ ଶହେଟି ସ୍ଵର୍ଷ ମୁଦ୍ରା ଦେଇ ତାଲିମିବାକୁ ହୁକୁମ ଦେଇଦେଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଦରବାନ୍ ଜଣକ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ବିଜ୍ଞୁରିଟି ଜନ୍ମଗାୟ ଥିଲା । ସେ ନିଜେ ଆସି କିଛି ଟଙ୍କା ଓ କିଛି ବସି ଉପହାର ଦେଇ କହିଲା କି ରସୁଲୁଲୀୟ ସଃଆଁ ସଙ୍କ ଗୋରରେ ମୋର ସଲାମ ଜଣାଇଇ ଓ ଏକଥା ବତାଇବ କି ମୁଁ ଆପଣ ସଃଆଁ ସଙ୍କ ଦୀନର ଅନୁଚର ହୋଇସାରିଛି । ହଜରତ୍ ଶୁଜାଅ କହୁଛନ୍ତି କି ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆଁ ହଜରତ୍ ସଃଆଁ ସଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚିଲି ଓ ଆପଣ ସଃଆଁ ସଙ୍କ ହାରିସ ସମାଚଙ୍ଗ ବିଶ୍ୱମରେ ସବୁକଥା ବତାଇଲି ଏଥରେ ଆପଣ ସଃଆଁ ସ ସମସ୍ତ କଥାକୁ ଶୁଣି କହିଲେ କି ତବାହ ହୋଗେଯା ଅର୍ଥାତ୍ ତା'ର ରାଜତ୍ ଧଂସ ହୋଇଗଲା । ପୁଣି ମୁଁ ଆପଣ ସଃଆଁ ସଙ୍କ ସେହି ରାଜମହଲର ସୁରକ୍ଷା କର୍ମାଙ୍କ ସଲାମ ପହଂଚାଇଲି ଓ ସେ ଯାହାକିଛି କହିଥିଲା ସେ ସମସ୍ତ କଥା କହିଲି, ଏଥରେ ଆପଣ ସଃଆଁ ସ କହିଲେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟ କହିଛନ୍ତି । ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଓ ଘଣଶା ସିରତୁଳ ହଲବିଯାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । (ସିରତୁଳ ହଲବିଯା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୪୭-୩୪୮.... ଅଳହାରିସ ବିନ୍ ଅବି ଶମର, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ କୁତୁବୁଲ ଜଳମିଯା, ବେରୁତ୍ ୧୦୦୯)

ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ ର:ଆ ଲଭିତାସର ବିଭିନ୍ନ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକରୁ ନେଇ
ଯେଉଁକଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଯାହା କିଛି ଅଧୂକା କଥା ରହିଛି ତାହା ହେଉଛି ଏପରିକି ସେ
ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ପଂଚମ ତବଳିମ୍ ଚିଠି ଗଷସାନ୍ ପ୍ରଦେଶର ରାଜୀ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଅବି ଶମରଙ୍ଗ ନାମରେ
ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ଗଷସାନ୍ ପ୍ରଦେଶଟି ଆରବ ଥାନ୍ ଚଳନ ସହିତ ଉଚର ସାମନ୍ତ ସହିତ ସାଲଗ୍ରୀ ଥୁଲା
ଏବଂ ତାର ରଜସ୍ କଥାର ଅନ୍ତର୍ଗତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ଯେତେବେଳ ହଜରତ ଶୁଜାଅ ବିନ୍ ଓହବ୍
ସୋଠରେ ପହଂଚିଲେ ସେ ସମୟରେ କଥାର ବିଜୟ ଉତ୍ସବ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କାଲିଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋମର
ଯେଉଁ ସମ୍ବାଦ ଥିଲେ ତାଙ୍କ ବିଜୟର ଉତ୍ସବ ନିମନ୍ତେ ସେଠିକାର ରଜସ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଚଳାଇଥିଲା । ହାରିସ୍
ସହିତ ରେଟିବା ପୂର୍ବରୁ ଶୁଜାଅ ବିନ୍ ଓହବ୍ ସେଠିକାର ଦରବାର ଅର୍ଥାତ୍ ସୁରକ୍ଷା କର୍ମାଙ୍କ ଜନ୍ମାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ
ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ଭଲ ଲୋକ ଥିଲା । ସେ ଶୁଜାଅଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ
କଥା ଶୁଣି ତଡ଼କଣାତ୍ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ସେ ଯାହାହେଉ କିଛି ଦିନର ଅପେକ୍ଷା ପରେ ଉଚ୍ଚ ଘଟଣା
ବର୍ଣ୍ଣନା ହେଲା କି ଶୁଜାଅ ବିନ୍ ଓହବ୍ ଗଷସାନ୍ ପ୍ରଦେଶର ରଜସ୍କ ଦରବାରେ ପହଂଚିଗଲେ । ସେ ଆଁ
ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଚିଠିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ । ହାରିସ୍ ସେହି ଚିଠିକୁ ପଢ଼ି କ୍ରୋଧରେ ଦିଙ୍ଗିଦେଲା ।
ନା କେବଳ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଦିଙ୍ଗିଦେଲା ବରଂ ଯେପରି ରଞ୍ଜି ହୋଇଥାରିଛି କି ସେ ତା ସେନାକୁ ଆଁ
ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଆକୁମଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ରହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲା । ଏବଂ ଏହି ଅବଧିରେ ସେ
କୌଣସିକୁ ମଧ୍ୟ ଚିଠି ଲେଖିଲା କି ମୁଁ ସେନା ଦ୍ୱାରା ଆକୁମଣ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିଛି । ଏକଥା ଜାଣି
କଥାର ତାଙ୍କୁ କହିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆକୁମଣ କରିବା କଥାକୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କରି ମୋ ନିକଟରେ ଆସି ବଜତୁଲ୍
ମୋକଦ୍ଦମ୍ବାରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କର । କଥାର ଉଚ୍ଚ ରଜସ୍କା ଡକାଇ ପଠାଇଲେ । ସେ ଯାହାହେଉ ତାଙ୍କର ଏ
ମାମଲା ସେହିଠାରେ ହିଁ ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ହଦିସ୍ ଏବଂ ଲଭିତାସର ଜଣାପଡ଼ୁଥି ଯେ ମଦିନାରେ ଗୋଟିଏ
ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକଥାର ଭାଷ୍ଯ ଲାଗିରହିଥିଲା କି ଗଷସାନ୍ ସେନା ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିଗୋଧରେ କେବେ
ଆକୁମଣ କରୁଥାଇଛି । (ସରତ୍ ଖାତମ୍ବନ୍ ନବିଜନ୍, ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ, ଏମ.୧,
ପୃଷ୍ଠା-୮୮-୮୯ ୯୯) । ବହୁତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଭାଷ୍ଯ ଲାଗିରହିଲା କି ଶମର ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ
ସାହାବୀଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଉଚର ଦେଇଥିଲା କି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆକୁମଣ କରାଯିବା ବୋଲି ।

ରବିତଳ ଅଞ୍ଚଳ ମାସ ଟ ହିଜରିରେ ରସୁଲୁଲୁଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଏ ଖବର ମିଳିଲା ଯେ ବନ୍ଦୁ
ହଥୁକନ୍ତର ଗୋଟିଏ ଶାଖା ବନ୍ଦୁ ଆମିର ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି ।
ଏଥରେ ହୁରୁ ସ:ଆ:ସ ହିଜରତ ଶୁଜାଅଙ୍କୁ ୨୪ ଜଣ ମୋଜାହିଦ ସାଥରେ ଦେଇ ସେଇ ଲୋକମାନଙ୍କ
ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ
ବନ୍ଦୁ ଆମିର ର ଲୋକମାନେ ମଦିନାରୁ ପାଂଚରାତ୍ରି ଯାତ୍ରାରେ ଦୂରତାରେ ଅସ୍ଥି ନାମକ ଗୋଟିଏ ପ୍ଲାନରେ
ଛାଇଣୀ ଲାଗଇ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ, ଯାହା ମନ୍ଦିର ଓ ବସରା ମଥରେ ଅବସ୍ଥିତ । ହିଜରତ ଶୁଜାଅ ମୁକାହିଦ,
ମାନଙ୍କ ସହିତ ରାତି ସମୟରେ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି ଓ ଦିନବେଳା ଲୁଚି ରହୁଥିଲେ । ଏହିଭଳି ଅଚାନକ ସକାଳ
ସମୟରେ ସେମାନେ ବନ୍ଦୁ ଆମିରଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ । ସେମାନେ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ଅଚାନକ
ନିଜ ନିକଟରେ ଦେଖୁ ଘାବାରାଗଲେ । ଯିଦିତ ସେମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ବାହାରିଥିଲେ । ଏହା ଦେଖୁ ସେମାନେ ସବୁକିଛି ଛାଡ଼ିଥିବି ପଳାଯନ କଲେ । ହିଜରତ ଶୁଜାଅ ନିଜର
ମୁକାହିଦ ମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ କି ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଧାବନ କରନାହିଁ ଏବଂ ଯାହାକିଛି ମାଳେ
ଗନିମତ୍ (ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହାରିଯାଇ ଛାଡ଼ିଯାଇଥିବା ଜିନିଷପତ୍ର) ଅଛି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରଭାଇ ମଦିନା
ନେଇଥାସ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଯୁଗରେ ପ୍ରଥା ମୁତାବକ ଯାହାକିଛି ହାରିଯାଇଥିବା ବଳ ଛାଡ଼ିଯାଇଥାାନ୍ତି ଉଦାହରଣ
ସ୍ଵରୂପ ୦୭, ଛେଳି ଲଚ୍ଛାଦି । ମାଲେ ଗନିମତ୍ର ବହୁଲତାର ଆକଳନ ଏକଥାରୁ ହୋଇପାରେ କି
ସେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋଜାହିଦଙ୍କୁ ୧ ୪୫ ଟି ଲେଖାର୍ଥ ୦୭ ମିଳିଥିଲା ଓ ଏତବ୍ୟତର ଆହୁରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଜିନିଷପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଥିଲା । (ତେବକାତୁଲ କୁରା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୩୧୩, ସରିଯା ଶୁଜାଅ ବିନ୍ ଓହବ....
ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ ଅହ୍ୟା ଅତ୍ତୁରାସ ଅଳଅରବା ବେରୁତ ୧୯୯୭) ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଆକ୍ରମଣ
କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ ସେମାନେ ପ୍ରଭା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଆସିଥିଲେ ଓ ଯଜାସ୍ତରେ ପରିପ୍ରଦୀର୍ଘ ଥିଲେ ।

ପୁଣି ଯେଉ ସାହାରାଙ୍କର ଏଠାରେ ରଞ୍ଜା କରାଯିବ ତାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ହଜରତ୍ ଶମାସ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ୍ । ତାଙ୍କ ରଞ୍ଜା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଖୁତବାରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ପାପାଙ୍କ ନାମ ଉସମାନ୍, ବିନ୍, ଶୁଭିଦ୍, ଥଳା । ଓହଦ, ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଥାଇଲେ ହଜରିରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେଲା । ତାଙ୍କ ନାମ

ଥିଲା ଉସମାନ୍ ଓ ଲକବ୍ ଥିଲା ଶମାସ୍ ଓ ଏହି ଲକବ୍ ଦ୍ୱାରା ସେ ପ୍ରେସିଧ ଥିଲେ । ସେ ବନୁ ମଞ୍ଜଳମୁଖ କବିଲାର ଥିଲେ ଓ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଉସମାନ୍ ସମୟରେ ମୁସଲମାନ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖ୍ୟ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୩୯୩-୩୯୪, ଶମାସ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ୍, ପୁତ୍ରଶବ୍ଦ ଦାରୁଲ ଫିକର ବେରୁତ ୨୦୦୩) । ଇବେବେ ହୁଶାମ ହଜରତ୍ ଶମାସବିନ୍ ଉସମାନଙ୍କ ନାମ ସେହି ଶମାସଙ୍କ ଯୋଗୁ ତସମିୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଲେଖିଛନ୍ତି କି ଶମାସ ର:ଆଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ଉସମାନ୍ ଓ ସେ ଶମାସ ବୋଲାଇବାର କାରଣ ହେଉଛି ଏହା କି ଜୟାଇ ମାନଙ୍କର ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ମେତା ଯାହାକୁ ଶମାସ ଡାକୁଥିଲେ ସେ ଜାହିନିୟତ ଯୁଗରେ ମନୀ ଆସିଥିଲା ଓ ସେହି ଜୟାଇ ଲିତର ଜଣକ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା । ତା ସୁନ୍ଦରତାକୁ ଦେଖୁ ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ଉସମାନଙ୍କ ମାମ୍ ଉତ୍ତରା ବିନ୍ ରବ୍ବିୟା କହିଲେ କି ମୁଁ ସେହି ଶମାସଙ୍କ ଠାର ଅଧିକା ସୁନ୍ଦର ଆଉଜଣେ ପୁଅପିଲାକୁ ଦେଖାଉଛି । ଏହା କହି ସେ ନିଜ ଭଣଙ୍ଗା ଉସମାନଙ୍କୁ ଆଣି ଦେଖାଇଲା । ସେବେଠାରୁ ଲୋକମାନେ ଉସମାନଙ୍କୁ ଶମାସ୍ ଡାକିଲେ । ଆଉଗୋଟିଏ କାରଣ ଏହାର ବତାୟାଉଛି କି ତାଙ୍କ ନାମ ଏଇଥିଯୋଗୁ ଶମାସ ଥିଲା କି ତାଙ୍କ ଚେହେରାର ଲାଲିମା ଓ ଗୋରା ରଙ୍ଗ ଥିବାରୁ ଯେପରି ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପରି ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ସେଇଥୁପାଇଇ ଶମାସ୍ ନାମଟି ତାଙ୍କର ଅସଲ ନାମକୁ ପ୍ରଭାବିତ କଲା । (ସିରତ୍ ଇବେନେ ହୁଶାମ, ପୃଷ୍ଠା-୪୭୨, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ କୁଡ଼ାବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ ୨୦୦୧)

ହଜରତ୍ ଶନ୍ମାସ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାତା ସଫିୟା ବିନ୍ତ ରବବିୟା ବିନ୍ ଅବଦେ ଶମୟ ହବଶା ଆଉକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ହିଜରତରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଶନ୍ମାସଙ୍କର ମାତା ସଫିୟା ଉତ୍ତରାର ଉତ୍ତରଣ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଶନ୍ମାସ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ୍ ହବଶରୁ ଫେରିଆସି ମଦିନା ହିଜରତ୍ କରିଗଲେ । ହଜରତ୍ ଶନ୍ମାସ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ୍ ମଦିନା ହିଜରତ କରିବା ପରେ ହଜରତ୍ ମୁବଶିର ବିନ୍ ଅବଦେ ମୁନଜରଙ୍ଗ ଘରେ ରହିଲେ । ସଲଦ୍ ବିନ୍ ମୁସେବ କହୁଛନ୍ତି କି ହଜରତ୍ ଶନ୍ମାସ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ୍ ଓହଦ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଶିଦିଦ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହଜରତ୍ ମୁବଶିର ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ ମୁନଜିରଙ୍କ ଘରେ ରହୁଥିଲେ । ରସଲୁଲୀୟ ସାହୀଦ ହଜରତ୍ ଶନ୍ମାସ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ୍ ଏବଂ ହଜରତ୍ ହନ୍ଜଲା ବିନ୍ ଅବି ଆମାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଆଖାତ କାଏମି କରିଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଶନ୍ମାସ୍ ବିନ୍ ଉସମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମ ହଜରତ୍ ଅବଦୁଲ୍ଲାହୀ ଥିଲା ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନାମ ଉନ୍ନେ ହବିର ବିନ୍ଦ ପଲଦ ଥିଲା । ପ୍ରଥମ ହିଜରତ କରିଥିବା ମୁସଲମାନ୍ ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସାମିଲି ଥିଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୧୩୪, ଶନ୍ମାସ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ୍, ମୁହରି ଦାରୁଲ୍ ଫିକର ବେଗୁତ ୨୦୦୩) (ଡବକାତୁଲ୍ କୁରବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୧୩୦, ମୁହରି- ଦାରୁଲ୍ ଅହ୍ୟା ଅତ୍ତରାସ ଅଳ୍ପଅରବୀ ବେଗୁତ ୧୯୯୭)

ହଜ୍ରତ ଶନୀସ ବିନ୍ ଉସମାନ ବଦର ଏବଂ ଧୁହ୍ଦ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଧୁହ୍ଦ ଯୁଦ୍ଧରେ ପୁରା ଜୀବନ ଲଗାଇ ଲଢ଼ିଥିଲେ । ରସୁଲୁଙ୍କୁ ସଃଆସ କହିଲେ କି ମୁଁ ହଜ୍ରତ ଶନୀସ ବିନ୍ ଉସମାନକୁ ଗୋଟିଏ ତାଳ ସଦୃଶ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି । ରସୁଲୁଙ୍କୁ ସଃଆସ ବାମକୁ ତାହାଶକୁ ଓ ଯେଉଁ ଆତକୁ ମଧ୍ୟ ଆଖି ଉଠାଉଥିଲେ ସେଠାରେ ଶନୀସକୁ ମଧ୍ୟ ପାଉଥିଲେ ଯିଏ ଧୁହ୍ଦ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ତରବାରି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ଏପରିକି ଆଁ ହଜ୍ରତ ସଃଆସ ବେହୋସ ହୋଇଗଲେ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଆକୁମଣ କରାଗଲା ଓ ଆପଣଙ୍କ ଦେହରେ ପଥର ବାଜିଲା । ହଜ୍ରତ ଶନୀସ ନିଜଙ୍କ ଆପଣ ସଃଆସଙ୍କ ସମ୍ମିଖ୍ୟରେ ଢଳା ସଦୃଶ ରଖିଦେଲେ । ଫଳତଃ ସେ ଭୀଷଣ କ୍ଷତାଙ୍କ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସେହିପରି ଅବସ୍ଥାରେ ମନ୍ଦିନା ଉଠାଇ ଅଣାଗଲା । ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ କିଛିଟା ଜୀବନ ବାକି ଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ହଜ୍ରତ ଆଜିଶାଙ୍କ ଘରକୁ ନିଆଗଲା । ହଜ୍ରତ ଉମ୍ରେ ସଲମା କହିଲେ କି କଣ ମୋର ଚଙ୍ଗ ପୁଅଭାଙ୍ଗକୁ ମୋ ଛଡା ଆରକାହା ଘରେ ରଖାଯିବ ? ଏଥରେ ଆପଣ ସଃଆସ କହିଲେ କି ତାଙ୍କୁ ହଜ୍ରତ ଉମ୍ରେ ସଲମାଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ । ସୁତରାଂ ତାଙ୍କୁ ସେଠାକୁ ନିଆଗଲା ଓ ସେଠାରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେଲା । ସେ ଧୁହ୍ଦ ଯୁଦ୍ଧରୁ କ୍ଷତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ଆସିଥିଲେ । ପୁଣି ଆପଣ ସଃଆସଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ହଜ୍ରତ ଶନୀସ ବିନ୍ ଉସମାନଙ୍କ ଧୁହ୍ଦକୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ସେହି କପତାରେ ହିଁ ଦପନ୍ କରିଦିଆଗଲା । ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଷତାଙ୍କ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁ ସେଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ଉଠାଇ ମଦିନା ଅଣାୟାଇଥିଲା ସେ ମଦିନାରେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଓ ଗୋଟିଏ ରାତି ଜୀବିତ ଥିଲେ ଓ ଏକଥା କୁହାଯାଏ କି ସେ ସମୟରେ କିଛି ଖାଇଲେ ନାହିଁ କି ପିଇଲେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଣ୍ଡିତ ହୋଇ ପଢ଼ିଥିଲେ । ହଜ୍ରତ ଶନୀସ ବିନ୍ ଉସମାନ ରଃଅଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ମାତ୍ର ବସ୍ତ୍ୟରେ ହେଲା । (ଡବକାତୁଳ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୧୩୧, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ ଅହ୍ୟା ଅତ୍ତରାସ ଅଳଅରବୀ ବେରୁତ ୧୯୯୭)

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସାହାବା ହେଉଛନ୍ତି ଅବୁ ଅବସ୍ଥ ବିନ୍ ଜବର । ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ଜବର ବିନ୍ ଉମରୋ । ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ଗାଁ ହିଜରିରେ ୩୦ ବର୍ଷ ବୟବରେ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଅସଳ ନାମ ଥିଲା— ଅବଦୂର ରହମାନ ଓ କୁନ୍ତିଯତ୍ ଥିଲା ଅବୁ ଅବସ୍ଥ । ତାଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନ୍ସାରଙ୍କ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ହାରିସା ସହିତ ଥିଲା । ଜାହିଲିଯତ୍ ଯୁଗରେ ତାଙ୍କର ନାମ ଅବଦୂଲ ଉଜ୍ଜ୍ଵା ଥିଲା । ନବୀ କରିମ ସଃଆସ ସେହି ନାମକୁ ବଦଳାଇ ଅବଦୂର ରହମାନ ରଖିଥିଲେ । ଉଜ୍ଜ୍ଵା ତାଙ୍କ ଠାକୁରଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ସେଇଥ୍ୟୋଗୁ ତାକୁ ବଦଳାଇ ଅବଦୂର ରହମାନ କରିଦେଲେ । ସେ ନବୀ କରିମ ସଃଆସଙ୍କ ସହିତ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ସମେତ ସମାପ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି । କାଆବ ବିନ୍ ଅଶ୍ରତ୍ ଯୁଦ୍ଧଦାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସାହାବାମାନେ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ସେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ରସୁଲୁଲୁଝ ସଃଆସ ହଜରତ ଅବୁ ଅବସ୍ଥ ଏବଂ ହଜରତ ଖୁନ୍ଦେସଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଆଖାତ କାଏମ କରିଥିଲେ । ଗାଁ ହିଜରିରେ ୩୦ ବର୍ଷ ବୟବରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ମକ୍କାରେ ତାଙ୍କର ବହୁତ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ମହଜୁଦ ଥିଲେ । ହଜରତ ଉସମାନ ନମାଜ ଯମାଜାଃ ପଡ଼ାଇଲେ ଏବଂ ଜନ୍ମଭୂଲ ବକିଠାରେ ତାଙ୍କର ତଦ୍ଦ୍ଵିନ କରାଗଲା । (ଅସଦୁଲ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୨୦୪-୨୦୫, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ ପିଂକର ବେରୁତ ୨୦୦୩) (ଡବକାତୁଲ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୩୮, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ ଅହ୍ସା ଅତ୍ତରାସ ଅଳଅରବୀ ବେରୁତ ୧୯୯୭) । ହଜରତ ଅବସ୍ଥ ବିନ୍ ଜବରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣତ ଅଛି କି ଜୟଳାମ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଆରବୀ ଲେଖୁବା ପଢ଼ିବା ଜାଣିଥିଲେ ଯଦି ତ ସେ ସମୟରେ ଆରବ ଦେଶରେ ଲେଖୁବାର ପ୍ରଥା ବହୁତ କମ ଥିଲା । ହଜରତ ଅବୁ ଅବସ୍ଥ ଏବଂ ହଜରତ ଅବୁ ବୁରଦାଃ ବିନ୍ ନଯାର ଯେତେବେଳେ ଜୟଳାମ ଗ୍ରହଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ଦୁଇଜଣମାକ ବନ୍ଦୁ ହାରସାର ପ୍ରତିମା ଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେଇଥିଲେ । ହଜରତ ଉନ୍ନର ଏବଂ ହଜରତ ଉସମାନ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସଦକା ଅସୁଲ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ମାଲର ବିଭାଗ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା । (ଡବକାତୁଲ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୩୮, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ ଅହ୍ସା ଅତ୍ତରାସ ଅଳଅରବୀ ବେରୁତ ୧୯୯୭) । ନବତ୍ରୀ ଯୁଗରେ ହଜରତ ଅବୁ ଅବସ୍କଳ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ଏଥିରେ ରସୁଲୁଲୁଝ ସଃଆସ ତାକୁ ଗୋଟିଏ ଆଶାବାତି ଦେଇ କହିଲେ କି ଏଥରୁ ଆଲୋକ ହାସଳ କର । ସୁତରାଂ ଉଚ୍ଚ ଆଶାବାତିଟି ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଆଲୋକ ପକାଉଥିଲା । (ଅଲ୍ ଅସାବା ପିତମିଜିଷ୍ଟ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୨୨୭, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ କୁତ୍ବକୁଲ ଇଲମିଯା ବେରୁତ ୨୦୦୪) । ଏହାର ଅର୍ଥ ଗୋଟିଏ ଏପରି ହୋଇପାରେ କି ସେହି ଆଶାବାତିଟି ତୁମ ହାତରେ ରହିବ ଓ

ଯେଉଁଠଳି ଜଣେ ଅନ୍ତର୍ବାଦ୍ରି ବାତି ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଲିବା ବେଳେ ସେଥିରୁ ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥାଏ, ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିଥାଏ କି ସେଥିରୁ ଆଲୋକ ମଧ୍ୟ ବାହାରୁଥିବ ଓ ବେଳେବେଳେ ରାତି ସମୟରେ ଅଛି ଦେଖାଯାଉଥିବ ତ ସେଥିରୁ ଆଲୋକ ବାହାରୁଥିବ କାରଣ କିଛି ସାହାବାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଏ ରିଞ୍ଜ୍‌ପରି ମିଳୁଛି ଯେ କେତେକ ସମୟରେ ସେମାନେ ଅନ୍ତରରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଆଶାବାତିରୁ ଆଲୋକ ବାହାରୁଥିଲା । (ମସନ୍ଦ ଅହେମଦ, ବିନ୍ ହେମଲ, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୨୯୩, ହଦିସ୍ - ୧୯୧୦୭...ଆଲମୂଳ କୁତୁବ, ବେରୁତ, ୧୯୮୮) ବରଂ ଆଉଗୋଟିଏ ରିଞ୍ଜ୍‌ପରି ଏପରି ମଧ୍ୟ ଅଛି କି ହଜରତ ମସିହ୍ ମହାଦ୍ୱାାସାଃକର ତନିଜଣ ସାହାବା ଅନ୍ତର ରାତିରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହିତାଲା ସେହିପରି ଏ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ଆଲୋକ ତାଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରାଇ ତାଳୁଥିଲା ।

ହଜରତ୍ ଥିବୁ ଅବସଙ୍ଗ ଜଣେ ପୁତ୍ର ରିଖ୍ରୀଯତ୍ ଦର୍ଶନୀ କରୁଥିଲେ କି ହଜରତ୍ ଥିବୁ ଅବସଂଗ୍ରହିତୁମ୍ଭୁଳୁମ୍ଭୁଳୁଃ ସାଧାରଣ ପଛରେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିଲେ ଓ ପୁଣି ନିଜ କବିଳା ବନ୍ଦୁ ହାରସା ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ । ଏକଦା ଗୋଟିଏ ଅଷ୍ଟାର ରାତିରେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ବର୍ଷା ହେଉଥିଲା ସେ ନିଜ ଘର ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିଲେ ତେବେ ତାଙ୍କ ଆଶାବାତ୍ତିରୁ ଆଲୋକ ବାହାରିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ଯାହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରି ଆଲୋକମୟ ହେଲା । (ଅଲ୍ ମୁସତ୍ତଦେରକ ଅଳ୍ଲା ସେହିନ, ଖଣ୍ଡ-୭, ପୃଷ୍ଠା-୨୦୨୮, ହଦିସ୍-୪୪୯୪, ମହାଶି ନଜାରୁଲ୍ ମୁସତ୍ତମା ଅଳ୍ଲାବାଜା)

ହଜ୍ରତ ଉସମାନ ରାଏ ତାଙ୍କ ବେମାର ଅବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁବା ପାଇ ଗଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ ମୁଣ୍ଡିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିଲା ହଜ୍ରତ ଉସମାନ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ କି ଆପଣ ନିଜକୁ କେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖୁନ୍ତି । ଏଥରେ ସେ କହିଲେ କି ଆମେ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଭଲ ଦେଖୁଛୁ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଓର ଆଶ୍ରୂରେ ବନ୍ଧାଯାଇଥିବା ରସି ଯାହା ଆମଠାରୁ ହଜିଯାଇଥିଲା ଓ ଓଟା ରକ୍ଷକଠାରୁ ଭୁଲିରେ ହଜି ଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ତା'ଠାରୁ ମୁଣ୍ଡି ପାଇପାରୁନାହୁଁ । (ତବକାତୁଲୁ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୩୮, ମୁଦ୍ରଣ-୧୮୮) ସେ ଉନ୍ନାଲି (୩୮ ରକ୍ଷକ) ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ ଯେପରିକି ମୁଁ କହିଯାଇଛି ଯେ ସେ । ସଦକା ମାଲ ଜତ୍ୟାଦି ଚାନ୍ଦା ଶୁଣିବୁ ଏକାଠି କରିବା ପାଇଁ ପଠାଯାଉଥିଲେ । ଦାନ୍ତିତ୍ଵ ଓ ଜୀମାନ୍ଦାରାର କି ପ୍ରକାର ପ୍ରର ତାଙ୍କର ଥିଲା କି ଓରକୁ ବନ୍ଧାଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ରଷିକୁ ସେ ଭୁଲ ବଶତଃ ହଜାଇ ଦେଇଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଜୀବନର ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟତିବ୍ୟପ୍ତ ଥିଲେ । ମୃତ୍ୟୁ ସଜ୍ଜାରେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ଏକଥା ଝୁଆଲୁ ପଡ଼ିଲା । ତେଣୁ ସେ ଏହା ଭାବିଲେ କି ଉକ୍ତ ରସିଟି ପରକାଳରେ ଆମପାଇଁ ପରାକ୍ଷାର କାରଣ ହୋଇନାଯାଏ । ତେବେ ଏମାନେ ଏପରି ଲୋକଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜଣ୍ମର ଭୟ ଓ ଜୀମାନ୍ଦାରାର ପ୍ରର ଏପରି ଥିଲା ।

ହଜରତ ଅନସଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣତ ଅଛି କି ନମା କରିମ ସଃଆଁସଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକା ଅସର ନମାଜ
ପଡ଼ାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଆଉ କେହି ନଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ସମୟ ଦୁଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଅସର ନମାଜ ପ୍ରଥମ ସମୟରେ ହୁଁ
ପଢ଼ୁଥୁଲେ । ଅନସାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ଲୋକେ ଏପରି ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ଘର ମସଜିଦ ନବତ୍ତୋଠାରୁ
ଅଧିକ ଦୂରରେ ଥିଲା । ଜଣେ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ଅବୁ ଲୁବାବା ବିନ ଅବଦୂଲ ମୁନଜିର ଯାହାଙ୍କ ସମୟ
ବନି ଉମରୋ ବିନ ଅଓଫ୍ ସହିତ ଥିଲା ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜଣକ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ଅବୁ ଅବସ ବିନ ଜବର
ଯାହାଙ୍କ ସହର୍କ ବନ୍ଦୁ ହାରସା ସହିତ ଥିଲା । ଅବୁ ଲବାବାଙ୍କ ଘର କୁବାରେ ଥିଲା ଏବଂ ହଜରତ ଅବୁ
ଅବସଙ୍କ ଘର ବନ୍ଦୁ ହାରସାରେ ଥିଲା । ବହୁତ ଦୂରତା, ଦୂରତା ଆବେଳ ମାଳକ ଦୂରତା ଥିଲା । ଏହି
ଦୁଇଜଣ ଯାହାବା ରଷୁଲୁଲ୍ଲାଇ ସଃଆଁସଙ୍କ ସହିତ ନମାଜ ପଡ଼ି ଯେତେବେଳେ ନିଜ କୌମଙ୍ଗ ପାଖକୁ
ଫେରି ପହଂଚୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଅସର ନମାଜ ପଡ଼ିନଥିଲେ । (ମସନଦ ଅହେମଦ,
ବିନ ହସଲ, ଖଣ୍ଡ-୦୪, ପୃଷ୍ଠା-୨୦୩, ହଦିସ୍ ୧ ୯୪୧୭, ମୁଦ୍ରଣ ଆଲିମୁଲ୍ଲ କୁତ୍ରବ୍ବେରୁତ ୧ ୯୯୮) ।
ଡେବେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶିଶୁଶିଶୁ ଛଳିବାର ଏପରି ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା ଏବଂ ଏତେ ଦୂରରାତ୍ରା ଅତିକ୍ରମ
କରି ସେମାନେ ଆଁ ହଜରତ ସଃଆଁସଙ୍କ ପଛରେ ନମାଜ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଆସ୍ଥିଲେ ।

ହଜରତ୍ ଅବଦୁଲ୍‌ଲୁହୀୟ ବିନ୍ ଅବସଙ୍କ ଠାରୁ ଚିତ୍ପ୍ରେସର ଅଛି କି ରସୁଲୁହୀୟ ସଃଆସ କହିଲେ ଯେ
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ପାଦକୁ ଅଳ୍ଲୁହୀତାଳାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଧୂଳିଖୁସର କଳା ଅଳ୍ଲୁହୀତାଳା ତା ଉପରେ ନିଆକୁ
ହରାମ କରିଦେଲେ । (ମସନ୍ଦ ଅହେମଦ, ବିନ୍ ହମ୍ଲ, ଖଣ୍ଡ-୪, ମୃଷ୍ଟ-୪୭୯, ହଦିସ୍ ୧୯୦୧,
ମୁଦ୍ରଣ ଆଲିମୁଲ୍ କୁଡ଼ାର ବେରୁତ ୧୯୯୮) । ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ଲୁହୀତାଳାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଜିହାଦ୍ କରିବାବାଳା,
ଅଳ୍ଲୁହୀତାଳାଙ୍କ ଇତ୍ତା ଅନୁସାରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାବାଳା, ନିଜକୁ କଷ୍ଟରେ ପକାଇବାବାଳା ଏଥୁରେ
ସାମିଲି ଅଛନ୍ତି ଓ ଏହିପରି ଦାୟତେ ଜଳଲୁହୀୟ ନିମନ୍ତେ ଯାତ୍ରା କରିବାବାଳା ମଧ୍ୟ ଓ ସେହି ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ
ଏବଂ ସେହିଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଯିଏ ଗୋଟିଏ ଲୟା ଦୂରତାକୁ ଯାତ୍ରା କରି ବାଜମାତ୍ର ନମାଜ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ
ମସଜିଦ୍ ଆସୁଥିଲେ । ଏହି ସବୁ ଲୋକମାନେ ସେଥିରେ ସାମିଲି ଅଛନ୍ତି । ଅଳ୍ଲୁହୀତାଳା କହୁଛନ୍ତି କି ଏହି
ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଆକୁ ହରାମ କରିଦିଆୟାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନକ୍ଷରେ ପଡ଼ିବେ ନାହିଁ ।

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସାହାବା ହଜ୍ରତ ଅବୁ ଅକିଲ ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍‌ଲୁହ୍ ଅନ୍ସାରୀ । ଅବଦୁଲ୍‌ଲୁହ୍ ବିନ୍ ସାଲବା ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା । ତାଙ୍କର ଦେହାତ୍ ଯମମା ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ୧ ୭ହିଜରିରେ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ନାମ ଅବଦୁର ରହେମାନ୍ ରଜାଶି ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍‌ଲୁହ୍ ଥିଲା । ତାଙ୍କର ପୁରୁଣା ନାମ ହେଉଛି ଅବଦୁଲ୍ ଉଜ୍ଜ୍ଵା । ଜୟଲାମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ରସଲୁହ୍ନ୍ ସଃଆସ ତାଙ୍କ ନାମ ଅବଦୁର ରହେମାନ୍ ରଖିଦେଲେ । ତାଙ୍କର ସମୟ ବଳେ କବିଲାର ଗୋଟିଏ ଶାଖା ବନ୍ଦୁ ଉନ୍ନେପେ ସହିତ ଥିଲା ଓ ସେ ଅନ୍ସାରଙ୍କ ଖାନ୍‌ଦାନ୍ ବନ୍ଦୁ ଜୟଜବା ବିନ୍ କୁଳଫାଙ୍କ ହଲିପି (ବନ୍ଦୁ) ଥିଲା । ତାଙ୍କର କୁନ୍ତିଷ୍ଠତ ଥିଲା ଅବୁ ଅକିଲ ଓ ସେ ଏହି ନାମରେ ପ୍ରୁଣି ଥିଲେ । ବଦର, ଝୁଦଦ, ଖାନ୍‌କ ସୁତରାଂ ସମନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆଁ ହଜ୍ରତ ସଃଆସଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ହଜ୍ରତ ଅବୁବକର ସିଦ୍ଧିକଙ୍କ ଖୁଲାପତ୍ର ସମୟରେ ଯମମା ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ଶହିଦ ହୋଇଥିଲେ । (ଉଦକାତୁଳ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-ନା, ପୃଷ୍ଠା-୨ ୪୮-୨ ୪୯, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଳ ଅନ୍ସା ଅବତ୍ରାସ ଅଳ୍ମାରବୀ ବେରୁତ ୧୯୯୭) । ତାଙ୍କ ଜୟଲାମ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଘଣଶା ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣତ ହୋଇଛି କି ଆଁ ହଜ୍ରତ ସଃଆସ ମନ୍ତରୁ ହିଜରତ କରି ଯେତେବେଳେ ମଦିନା ଚାଲି ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ଦିନେ ଜଣେ ଯୁବକ ଆପଣ ସଃଆସଙ୍କ ଗୋଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଏବଂ ଜୟାନ୍ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସହିତ ଆପଣ ସଃଆସଙ୍କ ଠାରୁ ବୟତ ହାସଲ କଲା ଓ ପ୍ରତିମା ଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଘୁଣା ପ୍ରକାଶ କଲା । ଏହି ଅବସରରେ ହଜ୍ରତ ସଃଆସ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ କି ତୁମ ନାମ କଣ ? ସେ କହିଲେ ଅବଦୁଲ୍ ଉଜ୍ଜ୍ଵା । ହଜ୍ରତ ସଃଆସ କହିଲେ- ନୁହେଁ ବରଂ ଆଜିଠାରୁ ତୁମ ନାମ ଅବଦୁର ରହେମାନ୍ ରଜାଗଲା । ଏଥୁରେ ସେ ନବୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୁଖୀରେ ନତମନ୍ତ୍ରକ ହେଲା ଏବଂ ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଦେଲା କି ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଦୁଲ୍ ଉଜ୍ଜ୍ଵା ନୁହେଁ ବରଂ ଅବଦୁଲ୍ ରହେମାନ୍ । ତାଙ୍କ ଜେଜେବାପାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜରାଶା ବିନ୍ ଆମିର ଥିଲେ । ସେଇଥୁଯୋଗୁ ତାଙ୍କୁ ରଜାଶି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । (ଆସମାନ୍ ହିଦାୟତ କେ ସତର ସିତାରେ, ଲୋଖକ- ତାଲିବେ ହାଶମି, ପୃଷ୍ଠା-୧୯୧-୧୯୨...ଲାହୋର) । ସେ ସେହି ସମନ୍ତ ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଥିଲେ କି ଯେବେ ଆଁ ହଜ୍ରତ ସଃଆସ ସଦକା କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସାରା ରାତି

ସେ କାମ କରନ୍ତି ଓ ଯାହା କିଛି ମିଳେ ତାହା ସଦକା କରିଦିଅନ୍ତି । ସୁତରାଂ ବୁଝାରାରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସୁଛି କି ହଜରତ ଅବୁ ମସତର୍ଦ ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି କି ଯେତେବେଳେ ଆମକୁ ସଦକା କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ ମଜ୍ଜୁରାରେ ବୋଣ ଉଠାଇଥିଲୁ । ହଜରତ ଅବୁ ଅକିଳ ଅଧି ସାଆ (ମାଣ) ଖଜ୍ରୁରା ମଜ୍ଜୁରା ଚଙ୍ଗାରୁ ନେଇଥାସିଲେ । ଆଉଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକା ଆଣିଲା । ଏଥରେ ମୋନାପିକ୍ (କପଟ ବିଶ୍ୱାସା) କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ କି ଅଲ୍ଲାହତାଙ୍କୁ ଏ ଲୋକର ସଦକା ଲୋଡ଼ାନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଦ୍ୱାତିଯ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଯିଏ ସଦକା କରିଥିଲା ସେ କେବଳ ଦେଖାଣିଆ ରୂପେ କରିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଏହି ଆୟତନ୍ତି ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହେଲା - ଅଳ୍ଲ ଲଜିନା ଯଳମିଲୁନଳ ମୁତ୍ତେଇନା ମିନଳ ମୁମିନିନା ଫିସ ସଦକାଟି ଡୁଲ ଲଜିନା ଲା ଯଜିଦୁନା ଜଲ୍ଲା ଜୁହୁଦୁହୁମ ଫଯସଏରୁନା ମିନହୁମ । ସଞ୍ଜରାଲୁହୁ ମିନହୁମ ଡୁଲହୁମ ଅଜାହୁନ ଅଳିମ । (ଡୋବାଃ:୧୯) ଏ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ମୁନାପିକ୍ ଯେଉଁମାନେ ମୋନିନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ବଢ଼ିବଢ଼ି ସଦକା ଦେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଳ୍ପ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ବ୍ୟତାତ ଆମଦାନୀ କରିବାର ଆର କୌଣସି ଶକ୍ତି ପାଉନଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଏପରି କୁର୍ବାନା କରିବା ସତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ମୁନାପିକ୍ ତାଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତୁଥିଲେ ଏବଂ ଅଳ୍ଲାୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟଧିକ ବିଗୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହସିବାର ଦର୍ଶନଦେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ଦର୍ଶନ ଓ କଷ୍ଟ ପହଞ୍ଚିବ । (ସହି ବୁଝାରୀ କିତାବୁଲ୍ ତପସିର.....ଖ୍ରୀ-୧୦, ପୃଷ୍ଠା-୩୭, ହଦିସ-୪୭୩୮, ପ୍ରକାଶକ- ନିଜାରତ, ଜାତୀୟ, ରବାନ୍ତା)

ଅଳୁଇତାଳାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ହାସଳ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ କିପରି ଚେଷ୍ଟା କରୁଥୁଲେ ଓ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହି ନମ୍ବନା ଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଅଳୁଇତାଳା ପରେ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ଘଟଣାଟିର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଳ୍ପମା ଇବ୍ରନେ ହଜର ଅସକଳାନୀ ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି କି ତାଙ୍କୁ ସାହାବୁସ୍ ଶାଆ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ୍ ଅବୁ ଅକିଲ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ଅସଥା ବୋଲି ସମ୍ମେଧନ କରାଯାଉଥିଲା । ଘଟଣାଟି ହେଉଛି ଏପରି କି ହଜରତ୍ ଅବୁ ଦୂର ରହେମାନ ବିନ ଅଓଫ୍ ନିଜର ଅଧ୍ୟ ମାଳ୍ ନେଇକରି ଆସିଲେ । ଅନ୍ସାରର ଗରାବ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବୁ ଅକିଲ୍ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଗକୁ ବଡ଼ କହିଲେ- ହେ ରେ ସୁଲଲାଖ ! ମୁଁ ଖଜ୍ରାର ଦୂର ସାଆ (ଗରଣୀ ଆକାରର ଏକ ମାପକ)ର ପ୍ରତିବଦଳରେ ରାତିସାରା କୁଆରୁ ପାଣି ବୁଝାଇଛି । ସେଥରୁ ଗୋଟିଏ ସାଆ ନିଜ ଘର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ରଖିଦେଇ ଅନ୍ୟ ସାଆଟିକୁ ନେଇଥାଇଛି । କେତେକ ରିଞ୍ଚାଉଠରେ ଅଛି କି ସେ ଗୋଟିଏ ସାଆର ଅଧା ଦେବାପାଇଁ ଆଣିଥିଲେ ବୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧା ଘରେ ରଖିନେଲେ ଓ ଅଧା ଆଣି ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ । ଏଥରେ ମୁନାପିକମାନେ କହିଲେ କି ଅଳ୍ପାଖ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ରସୁଲ୍ ସଃଆ:ସଙ୍କୁ ଅବୁ ଅକିଲଙ୍କ ସାଆର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏଥରେ ଅଳ୍ପାଖ୍ୟତାଳା କହିଲେ- ଅଲ୍ ଲଜିନା ଯଳମିଜୁନଲ ମୁଟ୍ଟେଇନା ମିନଲ ମୁମିନିନା ପିଷ ସଦକାଟି ଡ୍ରଲ ଲଜିନା ଲା ଯଜିଦୁନା ଜଲ୍ମ ଜୁହୁଦହୁମ । (ଅଲଅସାରା ପିତମିଜିଷ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୩୩, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ କୁତୁବୁଲ ଲଜମିଯା ବେରୁତ ୨୦୦୪) ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ମୁନାପିକମାନେ ମୋମିନ୍ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ବଢ଼ିଚଢ଼ି କରି ସଦକା ଦେଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଥିଲା ପରିହାସ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଉପହାସ କରୁଛନ୍ତି ଯିଏ ନିଜ ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା କିଛି ଗୋଜାଗର କରି ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଅବୁ ଅକିଲ୍ ହିଁ ଏପରି ଅନ୍ସାରୀ ସାହାବୀ ଥିଲେ ଯିଏ ମୁସଲେମା କଞ୍ଚାବକ୍ର ଉପରେ ଶେଷ ଆକୁମଣ କରିଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଇବ୍ରନେ ସାଆଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି କି ଯମାମା ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ମୁସଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବପୃଷ୍ଠମେ ହଜରତ୍ ଅବୁ ଅକିଲ୍ ଉନ୍ନେଷି କ୍ଷତାକ୍ତ ହେବେ । ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କାନ୍ତି ଓ ହୃଦୟ ମଣ୍ଡାମଣ୍ଡି ତାର ଆୟାତ ପହଞ୍ଚିଥିଲା ଓ ସେହି ତାରଟି ତେଢ଼ା ହୋଇଯାଇଥିଲା ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ଶିଦ୍ଧି ହେଲେନାହିଁ । ପୁଣି ଉଚ୍ଚ ତାରଟିକୁ ବାହାର କରାଗଲା ଓ ତାଙ୍କର ବାମପଟେ ଏହି ତାରଟି ପଶିଯାଇଥିବା ଯୋଗୁ ବହୁତ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଏହାର ପ୍ରାର୍ଥିକି ଦିନର କଥା । ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ରଣକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଉଠାର ଛାଇଣା ଭିତରକୁ ଅଶାଗଲା ଓ ଯେତେବେଳେ ଭାଷଣ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇ ମୁସଲମାନ, ହାରିଗଲେ ଓ ମୁସଲମାନ ମାନେ ପଛପୁଣ୍ଟା ଦେଇଦେଇ ନିଜର ରହିବା ସ୍ଥାନର ପଛ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲିଗଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଅବ ଅକିଲ୍ କ୍ଷତାକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ । ସେ ହଜରତ୍ ମନ୍ଦିର, ବିନ୍ ଅଧିକ ପାତି ଶୁଣିଲେ ଯିଏ ଅନ୍ସାରଙ୍କୁ ବଢ଼ିପାଟିରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଲାଗିବା ପାଇଁ ଆହୁନ ଦେଉଥିଲେ କି ଅଳ୍ପାଖ୍ୟ ଉପରେ ଭରଣୀ ରଖ ଏବଂ ହଜରତ୍ ମନ୍ଦିର ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ବହୁତ ଶିଶୁଶ୍ଵି ଚାଲୁଥିଲେ । ଏହା ସେ ସମୟର କଥା ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ସାରମାନେ ଏହା କହୁଥିଲେ କି ଆମ ଅନ୍ସାରମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଲଗା କରିଦିନ । ସୁତରାଂ ଜଣଜଣ ହୋଇ ଅନ୍ସାରମାନେ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଏକାଠି ହୋଇଗଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ଥିଲା କି ସେମାନେ ଏକାଠି ହୋଇ ଲାଗିବେ ଓ ସାହସିକତାର ସହିତ ଆଗକୁ ବଡ଼ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ଉପରେ ଆକୁମଣ କରିବେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କର ପାଦ ସ୍ଥିର ରହିବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆମ୍ବିଶ୍ଵାସ ବଡ଼ିଯିବ ।

ହୁକ୍ରତ, ଅବଦୁଲ୍ଲାଖା ବିନ୍ ଉମର କହୁଛନ୍ତି କି ପୁଣି ହୁକ୍ରତ, ଅବୁ ଅକିଲ ଅନ୍ସାରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାପାଇଁ ଛିତା ହୋଇଗଲେ । ସେ କ୍ଷତାକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ ଓ ବହୁତ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପୁଣି ଛିତା ହୋଇଗଲେ । ମୁଁ କହିଲି ହେ ଅବୁଆକିଲ, ଆପଣ କଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ତ ଆପଣଙ୍କଠାରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଏଥୁରେ ସେ କହିଲେ କି ସେହି ତାକ ମୋର ନା ନେଇ ଶଇ ହାଜିଛି । ଏଥୁରେ ମୁଁ କହିଲି ସେ ତ ଅନ୍ସାରକୁ ତାକୁଛନ୍ତି, କ୍ଷତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ସେ ତ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାକୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଘୋର୍ୟ । ଏହା ଶୁଣି ହୁକ୍ରତ, ଅବୁ ଅକିଲ କହିଲେ କି ସେ ଅନ୍ସାରଙ୍କ ତାକିଛନ୍ତି ଓ ମୁଁ କ୍ଷତାକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଶୁଣି ନିଶ୍ଚିତ ଯିବି । କାରଣ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ସାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହେଉଛି ଜଣେ । ମୋତେ ଆଶେଇ ଆଶେଇ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଯିବି । ହୁକ୍ରତ ଜବନେ ଉମର କହୁଛନ୍ତି କି ହୁକ୍ରତ ଅବୁ ଅକିଲ ନିଜ ଥଂଗ ଭିତିଲେ ଓ ତାହାଣ ହାତରେ ଉନ୍ନତ ତରବାରିକୁ ଧରିଲେ ଓ ପୁଣି ଏ ଏଲାନ୍ କରିଲେ କି ହେ ଅନ୍ସାରମାନେ ! ହୁମେନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସବୁଶ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୁନର୍ବାର ଆକୁମଣ କର । ସୁତରାଂ ଅନ୍ସାରମାନେ ଏକାଠି ହୋଇଗଲେ । ଅଳ୍ଲାଖ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ଏବଂ ମୁସଲମାନ ମାନେ ବହୁତ ସାହସର ସହିତ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଆତକୁ ବଢ଼ିତାଳିଲେ । ଏପରିକି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ଛାତି ଗୋଟିଏ ବରିଗ୍ରେ ଭିତରେ ପଶି (ଲୁଚିଯିବା ପାଇଁ) ମଜବୁର କରିଦେଲେ । ମୁସଲମାନ ଏବଂ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଷଣ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଲା । ହୁକ୍ରତ ଜବନେ ଉମର କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ହୁକ୍ରତ ଅବୁ ଅକିଲଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିଲି କି ତାଙ୍କର କ୍ଷତାକ୍ତ ହାତଟି କାଶରୁ କଟିଯାଇ ଭୂମି ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ୧ ୪ଟି ଭାଷଣ କ୍ଷତ ଲାଗିଥିଲା ଓ ସେହି ସମସ୍ତ କ୍ଷତରୁତିକ ମୃତ୍ୟୁପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । (ବିପକ୍ଷରେ) ଅଳ୍ଲାଖର ଶତ୍ରୁ ମୁସଲମା ହତ୍ୟା ହୋଇ ଭୂମି ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ହୁକ୍ରତ ଅବୁ ଅକିଲ ଭୂମି ଉପରେ କ୍ଷତାକ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ଶେଷ ନିଃଶ୍ଵାସ ଚାଲିଥିଲା । ମୁଁ ନିଜ କରି ତାଙ୍କୁ କହିଲି ହେ ଅବୁ ଅକିଲ ! ସେ କହିଲେ ଲବନେକ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି ଓ କମ୍ପିତ ଶଇରେ ପଚାରିଲେ କି ବିଜୟ କାହାର ହେଲା ? ମୁଁ ତାଙ୍କ କହିଲି ଆପଣଙ୍କ ସେମାନଙ୍କର କି ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ

ବିଜୟପ୍ରାସୁ ହୋଇଛି ଓ ମୁଁ କହାଇଲା କି ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ମୁସଲେମା କଞ୍ଚାର ହତ୍ୟା ହୋଇଥାରିଛି । ଏଥରେ ସେ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ସ୍ଵତ୍ତି ଗାନ କରି ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଅଣ୍ଣିଲି ଠାଇ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ତାଙ୍କ ଉପରେ କରୁଣା ଅବତାରୀ କରନ୍ତୁ । ହଜରତ ଜବନେ ଉମର କହୁଛନ୍ତି କି ମଦିନା ଫେରିଆସିବା ପରେ ମୁଁ ହଜରତ ଉମରଙ୍କୁ ଅବୁ ଅକିଲଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ଶୁଣାଇଲି । ଏଥରେ ହଜରତ ଉମର ରାଖି କହିଲେ- ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ତାଙ୍କ ଉପରେ କରୁଣା କରନ୍ତୁ । ସେ ସର୍ବଦା ଶାହାଦତ୍ତର କାମନା କରୁଥିଲେ ଓ ମୁଁ ଜାଣିଛି କି ସେ ଆମ ନବୀ କରିମ ସଃଆସଙ୍କ ଉତ୍ତମ ସାହାବା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲେ ଓ ଜୟଲାମର ପ୍ରାଚୟିକ ସମୟରେ ସେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ହଜରତ ଉମରଙ୍କର ବକ୍ତ୍ବୟ ଥିଲା । ବକାତୁର କୁରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨ ୯ ୯, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ ଅନ୍ୟା ଅତ୍ତୁରାସ ଅଳ୍ଲାରବା ବେରୂତ ୧ ୯ ୯୭) । ଅଳ୍ଲାଙ୍କତାଳା ସମସ୍ତ ସାହାବାମଙ୍କ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚତମ କରିଗଲନ୍ତୁ ।

ନମାଜ ପରେ ମୁଁ ଦୂରଟି ଯନାଜାହା ଗାସବ୍ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ାଇବି । ପ୍ରଥମ ଯନାଜାହାଟି ହେଉଛି ମୋହତରମ ମୌଳାନା ଅବଦୁଲ ଅଜିଜ୍ ସାଦିକ ସାହେବ ମୁରବୀ ସିଲ୍‌ସିଲା ବାଙ୍ଗାଲାଦେଶ । ୧୯ ଜୁଲାଇ ୧୦୧୮ ରେ ତାଙ୍କର ଦେହାତ ହୋଇଥିଲା । ଜନ୍ମା ଲିଙ୍ଗରେ ତୁ ଜନ୍ମା ଜଣ୍ମିଷେ ରାଜେନନ । ତତ୍ତ୍ଵଶୈଖଣୀ ଶିକ୍ଷା ହାସଳ କରୁଥିବାବେଳେ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରୁଥିବା ନିମନ୍ତେ କାଦିଆନ ଚାଲିଆସିଲେ, ଯେଉଁଠି ହଜରତ ମସିହ୍ ମହାଦ୍ ଆସି ସାହାବାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗତରେ ତାଙ୍କୁ ସମୟ କାଟିବା ପାଇଁ ଅବସର ମିଳିଲା । ଦେଶ ବିଭାଜନ ପରେ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ସେ ବଙ୍ଗାଲାଦେଶ ଫେରିଗଲେ । କିନ୍ତୁ ମର୍କଜକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ରହୁଥିଲେ । ବହୁତ ସଂଗାନ ଅବସ୍ଥାରେ ସେ କଲିକତାରୁ ଦିଲ୍ଲୀ ପାଇଁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ଏହି ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ହିନ୍ଦୁ ଓ ଶିଖମାନେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହେଉଥିଲେ କି କିପରି ଜଣେ ମୁସଲମାନ ଯୁବକ ଏପରି ସଂଗାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ତ୍ରେନ୍ ଯୋଗେ ଏକୁଟିଆ ଯାତ୍ରା କରୁଅଛି । ସେ ଯାହାହେର ଦିଲ୍ଲୀଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେଠିକାର ଯମାତ୍ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଫ୍ଲୋରଟ ଦୂରା ଲାହୋର ପଠାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେଲେ । ସେ ସମୟରେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ପାକିସ୍ତାନ ଗୋଟିଏ ଥିଲା । ଫଳତଃ ସେ ଟିକଠାକ୍ ରବାଞ୍ଚାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ । ଜମିଆରେ ଛାରବର୍ଷ ଶିକ୍ଷା ହାସଳ କଲେ ଓ ତା'ପରେ ସେ ଜମିଯତ୍ତୁଲ ମୁବକିରିନ୍ଦରେ ଆଉ ତିନିବର୍ଷ ଅଧିକା କୋର୍ସ କଲେ । ଶାହିଦ୍ ତିଗ୍ରୀ ହାସଳ କଲେ ଓ ପୁଣି ପଞ୍ଚାବ ଯୁନିଭରସିଟି ଓ ପେଶାଡ୍ର ଯୁନିଭରସିଟିରୁ ମୌଳିକ୍ ପାଜିଲ ତିଗ୍ରୀ ହାସଳ କଲେ । ଏହାପରେ ପାକିସ୍ତାନର ଫେସଲାବାଦଠାରେ ଜମାତ୍ ସମାଜଠାରେ ସେ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଲେ । ୧୯୩୩-୩୪ରେ ତାଙ୍କର ବଦଳି ପୂର୍ବ ବଙ୍ଗାଲା ହୋଇଗଲା, ଯେଉଁଠି ସେ ବିଭିନ୍ନ ଜମାତ୍ ଗୁଡ଼ିକରେ ସେବା କରିଛନ୍ତି । ହଜରତ ଖଲିଫତ୍ତୁଲ ମସିହ୍ ସାଲିସ ରହେମୁଲ୍ଲାଇ ପବିତ୍ର କୋରାନର ବଙ୍ଗାଲ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବୋର୍ଡ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ସେଥିରେ ମୁହତରମ କାଜି ମୁହମ୍ମଦ ନଜିର ସାହେବଙ୍କ ସୁପାରିଶରୁ ମୌଳାନା ଅବଦୁଲ ଅଜିଜଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ କରାଗଲା । ସେଥିରେ ମୁଜଫରୁଦ୍ଦିନ ବଙ୍ଗାଲୀ ସାହେବ ଏବଂ ମୌଳିକ୍ ମୁହମ୍ମଦ ଅମାର ବଙ୍ଗାଲୀ ସାହେବ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ କାମ କରୁଥିଲେ ଓ ଏହି ଅନୁବାଦ କାମ ପାଇଁ ସେ ରବାଞ୍ଚାରେ ରହିଲେ ଏବଂ ତା' ପରେ ମୁହମ୍ମଦ ଅମାର ସାହେବ ତାକା ଚାଲିଗଲେ । ଏବଂ ଚୌଧୁରୀ ମୁଜଫରୁଦ୍ଦିନ ସାହେବଙ୍କ ଦେହାତ୍ ପରେ ସେହି କାମପାଇଁ ୧୯୩୯ ମସିହାରେ ତାଙ୍କୁ ତାକା ପଠାଇ ଦିଆଗଲା । ମୌଳବୀ ମୁହମ୍ମଦ ସାହେବଙ୍କ ଚାଲିଯିବା ପରେ ସେ ଏକୁଟିଆ ଏ କର୍ମ୍ୟ କରିଚାଲିଲେ ଓ ପରିଶେଷରେ ସଦ୍ସାଲା ଜୁବୁଲି (ଶତବାର୍ଷକୀ ଜୁବୁଲି ଉସ୍ବବ) ବର୍ଷ ବଙ୍ଗାଲ ଅନୁବାଦର ପବିତ୍ର କୋରାନର ଛାପାକାର୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ଦେଶର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମୁରବୀ ଓ ମୁବଲିଗ୍ ରୂପେ ସେ କାମ କରିଛନ୍ତି । ତାଲିମ ତରବିଯତ୍ର ଓ ତବଳିଗ୍ କାମ କରିଛନ୍ତି । ଅନେକଥର ବିରୋଧୁମାନଙ୍କ ତରପରୁ ତାଙ୍କୁ ଶାରିରାକ କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଅସାର ରାହେ ମୌଳା (ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଖାତିର ଜେଲରେ ରହିବା) ହେବାର ଯୌଭାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ହାସଳ ହୋଇଛି । ୧୯୩୭ ମସିହାରେ ତାକାର ଜମାତି ମରକରି ବକ୍ସି ବଜାରଠାରେ ଶତ୍ରୁମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ ବହୁତ ନିର୍ଭିକ ଓ ସାହସିକତାର ସହିତ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ସହିତ ଲଭୁଥିଲେ । ଫଳତଃ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ସମେତ ସମଗ୍ର ଶରାରରେ ବହୁତ କ୍ଷତ ପହଞ୍ଚିଥିଲା ।

ସେ ତାଙ୍କ ପଛରେ ତାଙ୍କ ସ୍ବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତିନିଜଶ ଝିଅ ଓ ଦୁଇଜଣଶ ପୁଆ ଓ ଥାନେକ ନାଟି ନାତୁଣୀ ଛାତି ପାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ତିନିଜଶ ଝିଅ ବଙ୍ଗଲାଦେଶରେ ଅଛନ୍ତି । ପୁଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆମେରିକାରେ ଓ ବାନପୁଷ୍ଟ ହୃଦିକଲ୍ଲୁଣ୍ଡ ସାଦିକ ସାହେବ ଯୁକେ ରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଏବଂ ଏମ.ଚି.ଏ ବିଭାଗର ମୁୟଙ୍କ କାମରେ ନିଯୋଜିତ ଅଛନ୍ତି । ଅଳ୍ଲାଇତାଳା ମରହୁମଙ୍କ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ବଡ଼ାଇ ଚାଲନ୍ତୁ ଓ ତାଙ୍କର ସତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଦିତୀୟ ଯନାଜାଣ ହେଉଛି ମୁହଁନ୍ଦବ ଜପଗୁଲୁଙ୍କ ସାହେବ ଶହିଦ ସୁପୁତ୍ର ମୋକରମ ବେଶାରତ୍ ଅହେମଦ ସାହେବ ସେବୁଖୁଲ୍ଲା ନନ୍କାନା ନିବାସଙ୍କର । ୧୯ ଅଗଷ୍ଟ ଦିନ ଜିଲ୍ଲା ନନ୍କାନାଠାରେ ମଗରିବ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଦୋକାନ ଉପରେ ତାକୁମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଫାଇରିଂ କଲେ । ଫଳତଃ ସେ ଶହିଦ ହୋଇଗଲେ । ଇନ୍ଦ୍ରା ଲିଲାହେ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରା ଇଲ୍ଲେହେ ରାଜେଉନ୍ ।

ବିବରଣୀ ଅନୁସାରେ ଛାଇଶ ତାକୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଅସ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ନେଇ ତାଙ୍କ ଦୋକାନଠାରେ ମୋଟର ସାଇକ୍ଲେ ଯୋଗେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ତାଙ୍କର ସୁମା ଅଳଙ୍କାରର ଦୋକାନ ଥିଲା । ତାକୁମାନେ ସେହି ଦୋକାନକୁ ଲୁଟିନେବା ପରେ ବାହାରେ ଭାଇଶ ପାଇରିଂ କଲେ । ଫଳତ୍ୟ ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଯାତ୍ରାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେହି ତାକୁମାନେ ମାଳ୍ ଲୁଟି ଫେରିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜଫରୁଲ୍ଲାୟ ସାହେବଙ୍କୁ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପାଇରିଂ କରିଦେଲେ । ତିନୋଟି ଗୁଲି ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ପାଇରିଂ କଲେ ଫଳତ୍ୟ ସେ ସେହିଠାରେ ହିଁ ଶହୀଦ ହୋଇଗଲେ । ଜଫରୁଲ୍ଲାୟ ସାହେବଙ୍କୁ ଦୋକାନରେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆହୁରି ଅନେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାକୁମାନେ କେବଳ ଜଫରୁଲ୍ଲାୟ ସାହେବଙ୍କୁ ହିଁ ଗାର୍ଜେଟିଂ କଲେ ଯେ ଲ୍ଯାଏ ଜଣେ ଅହେମଦା । ତେଣୁ ଆକୁ ମାରିଦିଆ, କୌଣସି ଫରକ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, ଓଳଟା ଦୁଇଶୁଣ ପୁଣ୍ୟ ମିଳିବ । ମରହୁମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ସମ୍ମନ, ମିଶାଣିଆ ଏବଂ ଅତିଥି ପରାୟଣ ଥିଲେ । ଏହି କାରଣ ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକେ ତଜିଯତ୍ର (ସମବେଦନା) ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ଓ ସେଥିରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଅଣ ଅହେମଦା ଜମାତର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେ ଖୁଲାପଢ଼ି ସହିତ ଗଭାର ପ୍ରେମ ସର୍ପକ ରଖିଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ତେହେରିକରେ ଲବବେଳ୍କ କହୁଥିଲେ । ବାଜମାତ୍ର ନମାଜ ନିୟମିତ ପାଠ କରୁଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ଫଙ୍ଗଲଗୁ ମୁସି ଥିଲେ । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହସା ଓ ନିର୍ଭିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସେକ୍ରେଗା ତାଲିମ ସମୟାଳୀ ରୁପେ ଖୁଦମତ୍ର କରୁଥିଲେ । ଜଫରୁଲ୍ଲାୟ ସାହେବଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ ଶାର୍ଵଣି ଥିଲା । ଅତ୍ରେଇବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ତାଙ୍କର ବିବାହ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଅଜିଜମ ମୁହମ୍ମଦ ତଳହା ଦେବତବର୍ଷର । ମରହୁମଙ୍କର ନିକଟ ସର୍ପକାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁତ୍ର ଓ ମା କାପାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଜଣେ ଭାଲ ଓ ପାଠକଣ ଉତ୍ତମ ଅଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାତାଲା ମରହୁମଙ୍କ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚତମ କରନ୍ତୁ ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ନିକଟ ସର୍ପକାଯଙ୍କୁ ଶୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହସ ପଦାନ କରନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଗତିକ ଜୀବି ରଖିବା ପାଇଁ ଶଙ୍କି ପାଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ପୃଷ୍ଠା-୧୨ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶୀ.....

ଗୁଡ଼ିକରେ ବା ଏପରି ଲୋକେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ସେମାନେ ଅହେମଦୀ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ବଢ଼ ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି କି ତୁମେମାନେ ପର୍ଦା କରନାହିଁ, ମୁଣ୍ଡରେ ହିଜାବ୍ ଘୋଟାଓନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜମାନ ମଜ୍ଜବୁଦ୍ ସେମାନେ ନିଜର ନମୁନାକୁ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ।

ଏଠି କାନାଡାରେ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଅଛି । ଏଠାରେ ଜଣେ ମହିଳାଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି କହିଣଶୀ । ସେ କହୁଛୁଟି କି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପାଠ ଶେଷ କଲି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଜବ୍ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ଓ ବହୁତ ଯାଗାରେ ଜବ୍ ପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଲି କିନ୍ତୁ କୁଳିପିକେସନ୍ ଥିବା ସତ୍ରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ପର୍ଦ୍ଦା କରୁଥିବା ଯୋଗୁ ମୋତେ ରକିରା ଦିଆଗଲା ନାହିଁ । ମୁଁ ନିଜ ସହିତ ଏ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିଥିଲି କି ଯାହାପାଞ୍ଚେ ତାହା ହୋଇଯାଉ, ମୁଁ ପର୍ଦ୍ଦା କରିବା ଛାତିବି ନାହିଁ ଓ ଅଲ୍ଲୁଝତାଳା ମୋତେ ଘୋର୍ୟ୍ୟ ଦେଲେ ଓ ପର୍ଦ୍ଦା କରିବା ଯୋଗୁ ମୁଁ ବହୁତ ଶ୍ରକ୍ଷିତ ଛାତିଦେଲି । ତେବେ ଦେଖନ୍ତୁ ମଜ୍ବୁତ ଜମାନ ରଖୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହା ଲକ୍ଷଣ । ଏଠି ଏହି ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ, ଜର୍ମାନୀରେ, ସ୍କ୍ରୂକେରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଲୋକାଲ୍ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଲାଗେ ଓ ଜର୍ମାନ, ସେମାନେ ଅହେମଦାୟତ୍ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ବିନା କୌଣସି ସଙ୍କୋଚରେ ଓ ବିନା କୌଣସ ଦିଧାରେ ପର୍ଦ୍ଦା କରିବାର ଯେଉଁ ସ୍ତର ଅଛି, ସେ ତାହାକୁ କାଏମ ରଖୁଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ କି ପାକିସ୍ତାନରୁ ପର୍ଦ୍ଦା କରି ଆସିଲେ ଓ ଏଠାରେ ଆସି ପର୍ଦ୍ଦା କରିବା ଛାତିଦେଲେ ବା ନିଜର ଆସନ୍ତା ପିଢ଼ୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପର୍ଦ୍ଦା କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରାଇଲେ ନାହିଁ । ପର୍ଦ୍ଦା କରିବା ହେଉଛି ଏକ ବୁନ୍ଦିଯାଦୀ ଶିକ୍ଷା । ପିତୃ କୋରାନରେ ଏଥପାଇଁ ସନ୍ଧ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆପଣମାନେ ନମାଜ ପଡ଼ିବା ପ୍ରତି ଧାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ମାଲି କୁର୍ବାନୀ କରିବା ପ୍ରତି ଧାନ ଦେଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୁଝତାଳାଙ୍କର ବାକି ଯେଉଁ ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି ତାହା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଧାନ ଦିଅନ୍ତୁ କି ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଏ ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ ଓ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

ହଜୁର ଅନୁଭ୍ରବ ଥିବା କହିଲେ- ସୁତରା^୧
 ଏହି ଘଟଣା ଦ୍ୱାରା ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଏ ଅନୁଭ୍ରବ ହେବା
 ଉଚି ତି କି ଅଳ୍ପାପାତାଳା ଯେତେବେଳେ
 ଆପଣମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ସୁଧାରି ଦେଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍
 ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ନିଜ ବାନ୍ ଉପରେ

ନିଜ ଜଙ୍ଗ ମୁତାବକ ପରିଚାଳିତ ହେବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ କରିବେଇଲୁଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ଉପରେ କେତେ ଦାର୍ଢିଷ୍ଠ ନ୍ୟସ୍ତ ହେଉଛି କି ଆପଣମାନେ ନିଜ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦୀନ ମୁତାବକ ଗଡ଼ି ତୋଳନ୍ତୁ । ଦୀନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶବଳୀ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବଞ୍ଚି ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଅନ୍ତୁ । ସେହି ମହିଳାମାନଙ୍କର କୁର୍ବାନୀକୁ ସମ୍ବୂଧରେ ରଖନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଦାନ ଖାତିର କଷ୍ଟ ଉଠାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି ଓ ଘୋର୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି । ଯଦି ଏହି ଅନୁଭବ ଶେଷ ହୋଇଯାଏ ଓ ଏଠିକାର ଚାକରକ୍ୟ ଏବଂ ଏଠିକାର ବୁନିଆଦାରୀ (ସଂସାରପ୍ରାତ) ଆପଣମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସଂସାରରେ ହିଁ ବୁଦ୍ଧଶଦି ସେପରିକି ମୁଁ କାଳି ଖୁବିବାରେ ମଧ୍ୟ ଚର୍ଚା କରିଥିଲି ତେବେ ପୁଣି ଏହାଦ୍ୱାରା ଖୁଦାତଳାକୁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପରବାୟ ନାହିଁ ।

ହଜୁର ଅନୁଭ୍ର ଅଃବାଅ କହିଲେ- ସର୍ବଦା ମନେରଖ କି ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ଏ ସଂସାରରେ ବୁଡ଼ି ରହିବା ଦ୍ୱାରା ମିଳେନାହିଁ । ବରଂ ଦୀନ ଉପରେ ତିଷ୍ଠ ରହିବା ଯୋଗୁ ହିଁ ମିଳିଥାଏ । ଏହା ଅଲ୍ଲୁଝତାଲା କହିଛନ୍ତି ଓ ଏଥୁପାଇଁ ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାୟ ସାଂଆସଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୁଝତାଲା ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଫଳତଃ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଆପଣଙ୍କ ସମୟରେ ସମ୍ବୂଧରେ ରଖନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲୁଝତାଲା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ହଜୁର ଅନୁଭ୍ର ଅଃବାଅ ପରିଶେଷରେ କହିଲେ:- ତେଣୁ ନିଜର ଓ ନିଜ ସନ୍ଧାନମାନଙ୍କର ବାସ୍ତବିକ ଜୀବନ ଚାହୁଁଅଛ ତେବେ ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଦୀନକୁ ଦୁନିଆ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବା’ ପୂରଣ କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ସମ୍ବୂଧରେ ରଖନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲୁଝତାଲା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଏହାପରେ ହଜୁର ଅନୁଭ୍ର ଅଃବାଅ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଇଲେ । ହଜୁର ଅନୁଭ୍ର ଅଃବାଅଙ୍କର ଏହି ଭାଷଣ ଦିନ ୧:୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା । ଏହାପରେ ଲଜନା ଏବଂ ନାସରାତ୍ର ମେମରଣାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ଦୁଆଇଆ ନଜମ୍ ଏବଂ ତରାନା ପରିବେଶଣ କଲେ । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଆରବୀ, ଫ୍ରେନ୍ଚ ଏବଂ ଫ୍ଲେମିଶ ଭାଷାରେ ଅଲ୍ଲୁଝଙ୍କ ସ୍ଥାନ୍ତି ଓ ବୈଭବକୁ ପେଶ କରାଗଲା । ଏହାପରେ ହଜୁରର ଅଳ୍କରଣସ୍ଵ ମସିହ୍ ମତଦ୍ୱାରା କଲାମ-

ଆଓ ଲୋଗୋ କେ ଯେହି ନୁରେ ଖୁଦା ପାଓଗେ ଲୋ ତୁମହେଁ ତୋର ତସଲ୍ଲି କା ବତାଯା ହାମନେ କୁ ଲଳିତ ସ୍ଵରରେ ପରିବେଶଣ କରାଗଲା । ଏହାପରେ ଆରବୀଯ ଲଜନାମାନେ ତରାନା ପରିବେଶଣ କଲେ । ତାପରେ ନାସରାତ୍ର ଏବଂ ଝୁକିପାତ୍ ନୌ ଗୁପ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ ଦୁଆଇଆ ନଜମ୍ ଓ ତରାନା ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ । ବଙ୍ଗଲାଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୁପ୍ତ ତରାନା ପରିବେଶଣ କଲା । ଏହାପରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଭାଷାରେ ଖୁଲାପତ୍ର, ଖଲିପାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିଭାବ ଏବଂ ଜଳସାଧାଲାନା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତରାନା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଗଲା । ସେହିପରି ପଞ୍ଜାବୀ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ତରାନା ପରିବେଶଣ କରାଗଲା ।

ଏହାପରେ ହଜୁର ଅନୁଭ୍ର ଅଃବାଅ ଛୋଟ ବିମସ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଥୁବା ପିଲାମାନଙ୍କ ହଲ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ମହିଳାମାନେ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲେ । ତା'ପରେ ଠିକ୍ ଦୂଇଟାବେଳେ ହଜୁର ଅନୁଭ୍ର ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଜଳସାଗାଃରେ ପଦାର୍ପଣ କରି ଜୋହର ଏବଂ ଅସର ନମାଜ ଜମା କରି ପଡ଼ାଇଲେ । ନମାଜ ପାଠ ପରେ ହଜୁର ନିଜର ଆବାସମୂଳ ମିଶନ, ହାଉସକୁ ଫେରିଗଲେ ।

ସରକାରୀ ହୃଦ୍ଦାଦାରମାନଙ୍କର ହଜୁର
ଅନୁଭୂତିକୁ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର
ଆଜି ମିଶନ୍ ହାରୁଥିଲାରେ କିଛି ପାର୍ଲିଆମେ
ଯମର, ରାଜନୈତିଜ୍ଞ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରକାରୀ ଏ
ଶେଷଙ୍କର ହଜୁର ଅନୁଭୂତ ଅଃବାଥକ ଏ
କ୍ଷାତ୍ତକାରର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ରଖାଯାଇଥିଲା ।
ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅତିଥିମାନେ ସା
ହାଇଥିଲେ ।

(1)Stefaan Plateau former
Brussels Dilbek (2)Franco
dehepmans sb member of par
lement and meyer
Molenbeek ତାଙ୍କ ସହିତ ଜଣେ cou
llor ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । (3)Kris Van Di
ହେବ୍ �member of flimesh par
lement and mayer of des
ଙ୍କ ସହିତ ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲେ ।
(4)Marc Cools sb councillor
Ekkelenk (5)Stijn De Rosster
cabinet member and mayer
Antwerp (6)Mr. Paul fede
police ନିଜ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସା
ପାଗଦେଇଥିଲେ (7)Wim Ceunen
priest of Sint Truid
(8)Bosmans Maria
(9)Ludwig Vandenhouwe Dep
overnor of Limbu
(10)Debock sb ଯିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଏ
ଜନେତିଜ୍ଞ ଏବଂ ନିଜ ପାର୍ଟିର ସ୍ଥାନୀୟ
ହେଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ Ukkel ସହରର ସେ ମୋମର
ଲିଆମେଂଗ୍ ଅଛନ୍ତି । ସେ ନିଜର ଜଣେ
Philipmoers କୁ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ।
(11)Mrs. Fathiya Alami
Ukkel ସହରର ଜଣେ ସ୍ଥାନୀୟ ରାଜନୈତିଜ୍ଞ
(12)Saoud Razzouk sb ଏ
ଜନେତିଜ୍ଞ (13)Michel Darden
ଜଣେ ରାଜନୈତିଜ୍ଞ ଏବଂ ସାଲେମ୍ ପାର୍ଟି ଏ
ଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ।

ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ମୁଚାବକ ୩:୫୫ରେ ହଜୁର
ଏବଂ ପାର୍ଟିଶନ ହେଲା ଓ ଅତିଥିମାନେ ଜଣେ
ଏଇ ନିଜର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।
ଦିଲବେକ୍ ପୂର୍ବତନ ମେଯର ଷିଫେନ ଫ୍ଲାଙ୍କୁ
ହୁର ଅନୁଭୂତ ଅଃବାଥକ ଗୋଟରେ କହିଲେ
ମାତ୍ର ଦିଲବେକ୍ ସହରରେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଏ
ଟିଗ୍ରେଟ୍ ହୋଇସାଇଛି ଏବଂ ଆପଣମାନେ ଏ
କାରାର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ସେ କହିଲେ
ସେତେବେଳେ ହଜୁର ଅନୁଭୂତଙ୍କୁ ଦେ
ସେତେବେଳେ ଶାନ୍ତି ଓ ପ୍ରେମ ଅନୁଭୂତ କରୁଛନ୍ତି ।

ସହରର ସଭାପତି ମାର୍କ କୁଲସ୍ ସାକ୍ଷାତକାର
ମଧ୍ୟରେ ହଜୁର ଅନୁଭୂତଙ୍କୁ ସାଗତ ଜଣାଇ
ବଂ ଏକଥା କହିଲେ କି ଜମାତକୁ ଏହା
ଅଲମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରପତ୍ର କଷ୍ଟ ପହଂଚୁଛି । କିନ୍ତୁ ବିନ୍ଦ
ନତେବର୍ଷ ଉତ୍ତରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହା
ବାଦୁଗା ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଛି କି ଆପଣମାନ
ହେଉଛନ୍ତି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ମୁସଲମାନ କାରଣ ଆପଣମାନ
ଦଶପାଇଁ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିରେ
ନବଜାତିର ସେବା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ।
କିନ୍ତୁ ଏହିଲେ କି ଏଠାରେ ଆପଣଙ୍କର ମସଜିଦ ନିର୍ମାଣ
କାରଣ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନରେ
ବହୁତ ଭାବେ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ମାନ
ଡୋଶୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର
ସମ୍ପର୍କ ଉପରୋକ୍ତ ମନୋଭାବକୁ ବଦ
ଲା ।

ମେଘର ଅପ୍ ଫେନ୍ମିସ ପାର୍ଲିଆମେଂଗ୍ Kris Vadijck ସାହେବ ଏହି ମିଟିଙ୍କରେ ସାମିଳ ଥିଲେ । ହଜୁର ଅନୁଭୂତି ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରିବା ସମସ୍ତରେ ସେ ନିବେଦନ କଲେ କି କଣ ଆମକୁ ହଜୁର କିଛି ବାର୍ତ୍ତା ଦେବାକୁ ତାହୁଁଛନ୍ତି ? ଏଥରେ ହଜୁର ଅନୁଭୂତ ଅବ୍ୟାପକ କହିଲେ ମୁଁ ଏବେ ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଛନ୍ତି କି ଆମ ଜମାତର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା କି ଇତ୍ତାମାମର ବାସ୍ତବିକ ବାର୍ତ୍ତା ଓ ଶାନ୍ତିରବାର୍ତ୍ତାକୁ ପୃଥ୍ବୀବାରେ ପହଞ୍ଚାନ୍ତୁ ।

ଏଥରେ ସେ କହିଲେ କି ମୁଁ ଲାହୋରର ଦୁଃଖଦ ଘଟଣା ପରେ ଏଇଥୁପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଜମାତକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲି କି ଆପଣଙ୍କ ଜମାତ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର କରୁଥିଲି ଓ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ସମ୍ବାନ୍ଧ ଦେବାର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥାଇ । ମୁଁ ନିଜ ସହରରେ ମଧ୍ୟ ଏକଥାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଉଥାଇ କି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସଂଗଠନ, ସଂସ୍ଥା ଓ ପ୍ରଥା ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶ୍ର କାମ କରାଯାଉ । ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକର ସହିତ ପରିଚିତ ହେଉ, ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକର ସମ୍ବାନ୍ଧ କରୁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଜାତି ହିସାବରେ ଯଦି ସମ୍ବାନ୍ଧ ଦେବେ ତେବେ ଆମକୁ ବଢ଼ିପାରିବେ ।

ମେଘର ଅପ୍ ଫେଡେରାଲ୍ ପାର୍ଲିଆମେଂଗ୍ ଏବଂ ମୌଲିନ୍ ବେକର ମେଘର ମିଷ୍ଟର Francoise Sehepmans sb କହିଲେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଜମାତକୁ ଜାଣିଛି । ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ମୋ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାକୁ ଆସୁଥାନ୍ତି । ଦିଲବେକ ଜଳାକାରେ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ବାନ୍ଧବାଦ ଆକୁମଣ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ଜମାତର ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ମୋ ସହିତ ଆସି ସାକ୍ଷାତ୍ କରି ଉଚ୍ଚ ଘଟଣାର ନିଯାକିତାକୁ କରିଥିଲା । ଜମାତ ସବୁବେଳେ ଆମ ସହିତ ରହିଛି ।

ବ୍ରେଷେଲସରେ ଯେଉଁ ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା, ସେଥରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ସନ୍ତ୍ଵାବାଦାମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ତାଙ୍କ କାଉନ୍ସିଲ୍ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା । ସେଥିଯୋଗୁ ମିତିଆରେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ବନ୍ଦନାମ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥରେ ହଜୁର ଅନୁଭୂତ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ କି ସେ ଏହାକୁ କିପିତ୍ର ପ୍ରତିରକ୍ଷା କଲେ ? ଏଥରେ ସେ କହିଲେ ସହରରେ ରହୁଥିବା ଅଧିକାଂଶ ମୂସଳମାନ, ହେଉଥାନ୍ତି ଭଲଲୋକ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଦେଖ ବିରୋଧ ସରକାର ସେମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନିତ କରି ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ୍ରାନ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିଛି ।

ତାଙ୍କ ଭୁଲ ଧାରଣାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଜମାତର ସଦସ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଓ ହଜୁରଙ୍କର ପୁଷ୍ଟକ World Crisis and the pathway to peace ଦେଲେ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଉପହାର ଦିଆଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ ବହୁତ ଭାବବିହୋଲ ହୋଇ କହିଲେ କି ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ କେହି ତାଙ୍କୁ ଫ୍ରେନ୍ଟ୍ ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଦେଇଛନ୍ତି ।

Mrs. Live Wernick ସାହିବା ମେଘର ଅପ୍ ଯୁଗୋପିଆନ୍ ପାର୍ଲିଆମେଂଗ୍ ଓ ଯୁଗୋପିଆନ୍ ଯୁନିଆନ୍ କମିଟି ଆଶ୍ୱର ଲାଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରି ଏବଂ ରିସର୍ ଆଶ୍ୱର ଏନର୍ଜିର ସଦସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହିଲେ :- ମୁଁ ଆଜିର ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ସାମିଲ ହୋଇ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଜମାତ ବିଶ୍ୱଯରେ ନିଜ ପାର୍ଟିର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶ୍ରୀଥିଲି । ଆପଣଙ୍କ ଉଚ୍ଚପର୍ଦ୍ଦ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ମିଳିବା ପରେ ମୁଁ ଆହୁରି ଅଧିକା ଗେବେଶଣା କଲି । ସାରା ପୃଥ୍ବୀବାରେ ଆପଣଙ୍କ ଜମାତକୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାସଳ ହୋଇଛି । ଆପଣଙ୍କର ମାନବ ଜାତି ପାଇଁ ଥିବା ପ୍ରେମ ଓ ସେବାମୂଳକ କର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଶାନ୍ତିବାର୍ତ୍ତା ଦେବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସାରା ପୃଥ୍ବୀବାରେ ଚିହ୍ନିତ । ବେଳଜିମ୍ସରେ

ଆପଣଙ୍କ ଜମାତର ଝାଟିଗ୍ରେସନ୍ ଉଦାହରଣୀୟ ।
ନୁଆବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରେ ଡୁକାରେ ଅମଳ ମଧ୍ୟ
ଆପଣଙ୍କର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରେଜେକ୍ଚୁ ।

ମୁଁ ଜଣେ ଯୁଗୋପିଆନ୍ ପାର୍ଲିଆମେଂଟ୍ ସଦସ୍ୟ
ହେବା ହିସାବରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ
ଚେଷ୍ଟାରତ । ଆମେ ଯୁଗୋପରେ ଦୁଇଟି ବଡ ବଡ
ୟୁକ୍ତ ଦେଖୁଥାରିଛୁ । ଏବେ ଆମେ ଏ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାନ୍ତେ
କି ଯେପରି ଆଉ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ଆମକୁ ଦେଖୁବାକୁ
ନପଢୁ । ଆପଣଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଯେ ଯଦି
ପୃଥ୍ବୀର ବଡ଼ବଡ଼ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ତା ଉପରେ
ପରିଚାଳିତ ହେବେ ତେବେ ପୃଥ୍ବୀରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ
ହୋଇପାରିବ । ଶେଷରେ ପୁନର୍ବାର ଆପଣଙ୍କୁ ଓ
ଆପଣଙ୍କ ଜମାତକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରୁଛି ଓ ଏ
ଆଶା ରଖୁଛି କି ଆମେ ଏପରି ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା

ଜାର ରଖୁଣା ।
ଆଉଜଣେ ଅତିଥି Christian Coninck
ସାହେବ, ଯିଏ ବ୍ରିସିଲ୍ସ ସହରର ମୁଖ୍ୟ ପୋଲିସ୍
ଅଫୀସର ଅଛନ୍ତି ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମୁଁ
ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ସେ ଆପଣ
ମୋତେ ଏହି ପ୍ରେସ୍‌ଗ୍ରାଫିକ୍‌ରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ
ନିମନ୍ତଶ ଦେଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ।
ଯେତେବେଳେ ୨୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୭ ମସିହାରେ
ବ୍ରିସିଲ୍ସର ମାଲବିକ୍ ମୋଟ୍ରୋ ଷେସନ୍ ଉପରେ
ଆକୁମଣ କରାଯାଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ମୁଁ
ସେଠିକାର ଜନଚାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲି । ମୁଁ ସେ ସମୟରେ
ଯାହାକିଛି ଦେଖୁଛି କେବେ ଏହା ଚାହିଁବି ନାହିଁ କି
ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ସେପରି ଘଟଣା
ଦେଖୁନ୍ତୁ । ଲୋକମାନେ ମୋ ଗୋଡ଼ପାଖରେ ଆସି
ପଡ଼ି ମିଛିଛନ୍ତି । ସେଥିଯୋଗୁ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଉପରେ
ମୋର ଭାଷଣ ରାଗ ଥିଲା କି କିପରି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ
ଧର୍ମ ନାମରେ ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ହତ୍ୟା କରିପାରେ
କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଜମାତକୁ ଜାଣିବା ପରେ ଓ
ଆପଣମାନଙ୍କ ସିଂହି ମିଶିବା ପରେ ଏବଂ ଆଜି
ଆପଣଙ୍କ ଜଳସାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇ ମୁସଲମାନ
ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ମୋର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ବଦଳି ଯାଇଛି ।
ମୁଁଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରୁଛି କି ଆପଣମାନେ
ମୋତେ ପୂନର୍ବାର ଶାନ୍ତିର ମାର୍ଗ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ।
ଆପଣଙ୍କର ସ୍ନେହାନ୍ ଲେବ୍ ଫୋର୍ ହାର୍ଟ୍ ଫୋର୍ ହାର୍ଟ୍
ଆପଣଙ୍କର ସ୍ନେହାନ୍ ଲେବ୍ ଫୋର୍ ହାର୍ଟ୍ ଫୋର୍ ହାର୍ଟ୍

ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମୁବଳିଶ ଜନାର୍ଦ୍ଦ ଲୋକୁଛନ୍ତି-
କମିଶନର ସାହେବ ଆଜି ଶିନିବାର ଦିନ ଜଳସାଗାରକୁ
ଆସି କହିଲେ କି ମୁଁ ୩୦ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ଆସିଛି ।
ତାଙ୍କୁ ଜଳସାଗାର ପରିଦର୍ଶନ କରାଗଲା । **Humanity First** ଏବଂ ବାକି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ
ଷ୍ଟଳ ଗୁଡ଼ିକ ପରିଦର୍ଶନ କରାଗଲା । ଜମାତର
ସମାଜସେବା ନିମନ୍ତେ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗୁଡ଼ିକ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ରିଙ୍କି ଦିଆଗଲା । ଏହାପରେ ସେ
ଜଳସାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶେଷନ୍ ଆଗେଭିତ୍ କଲେ ଓ
ପାଖାପାଖ ଶାର୍କଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳସାଗାରରେ ଆମ ସହିତ
ରହିଲେ । ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଏକଥା ପ୍ରକାଶ କଲେ
କି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଜଳସାର ଏହି ଶେଷନରେ ପୁନର୍ବାର
ଆସି ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ଜଛା ରଖୁଛି ଯେଉଁଥରେ
ଆପଣଙ୍କର ଖଲିପା ଉପସ୍ଥିତ ଥିବେ । ପୁଣି ଏଥରେ
ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଘାପନୀ ଶେଷନରେ ସାମିଲ ହେବାପାଇଁ
ନିମନ୍ତଣ ଦିଆଗଲା । ପରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଅତିଥି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ସହରର
ମୋଯର ଏବଂ ରାତନେତିଙ୍କ ମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ,
ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରାଇ ଦିଆଗଲା । ସେମାନେ
ଜମାତର ସେବା ଓ ଜାଂଚିଗ୍ରେସନର ଚର୍ଚା କଲେ ।
ଏତଦ୍ଵ୍ୟତାତ ଜମାତ ସହିତ ତାଙ୍କର ଥିବା ସୁସମ୍ପର୍କ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବତାଗଲା । ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ତାଙ୍କ
ମନ ଉପରେ ଯୁକ୍ତାମ୍ବକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଲା ଓ

ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ଯେଉଁ ଭାବନା
ଥିଲା ତାହା ମୁକ୍ତାମିକ ରୂପେ ବଦଳିଗଲା ଯାହାର
ପରିପ୍ରକାଶ ସେ ହଜୁର ଅନୁଭ୍ରଙ୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କରିଛନ୍ତି ।

ମନ୍ତ୍ରର ଦେବକୁଳ (ମେଘର ଅପ୍ତ ପାଳିଆମେଂଗ୍ର) ଏବଂ କାନ୍ତନ୍ତିଲର (ଅପ୍ତ ଅକଳ) କହିଲେ:- ମୁଁ ଆଜି ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ବହୁତ ଆନନ୍ଦ କାରଣ ଆପଣଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି ଶାନ୍ତି ଓ ନ୍ୟାୟର ବାର୍ତ୍ତା । ଆପଣଙ୍କର ଯେଉଁ ମୋଟା ରହିଛି ପ୍ରେମ ସରଜିଙ୍ଗ ପାଇଁ, ମୃତ୍ୟୁ କାହାକୁ ନାହିଁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ପୁଥରବୀର ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ କାରଣ ଏବଂ ଧାରଣା କି ଆମେ ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ଏହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରସାର କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ ।

ହଜୁର ଅନୁଭ୍ର ଅଃବାଃ ଦେବୁକ ସାହେବଙ୍କୁ
ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇଲେ ।

ବ୍ରିଟିଶ୍‌ଲ୍ଯାଙ୍କ ସହରର ମେଯର Miss Souad Razzouk ସାହିବା କହିଲେ ୨୦୦୯ ମସିହାରେ ମୋତେ ଜଳସାଧାଳାନୀ ଘୂମିକେ ରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ଅବସର ମିଳିଥିଲା । ଆପଣଙ୍କର ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତା ଅଛି- “ପ୍ରେମ ସତିଙ୍କ ପାଇଁ, ଘୁଣା କାହାକୁ ନାହିଁ” ଏ ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରସାର କରିବା ଉଚିତ ଯେହେତୁ ଆପଣଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି ଶାନ୍ତିପୁର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ତ୍ତା ସେଇଥିପାଇଁ ଏପରି ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତାକୁ ବର୍ଦ୍ଧାସ୍ତ କରିପାରୁନାହିଁ । ଯଦି ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ତା ଅଛି ତେବେ ମୁଁ ସର୍ବଦା ଆପଣଙ୍କୁ ସାହୟ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି କାରଣ ଆପଣଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି - “ପ୍ରେମ ସତିଙ୍କ ପାଇଁ, ଘୁଣା କାହାକୁ ନାହିଁ” ।

ଆଉଜଣେ ବନ୍ଧୁ Ludwig
Vandenhoeve କହିଲେ ମୋ ପାଇଁ ଏଠାକୁ
ଆସିବା ସନ୍ନାନର କଥା । ମୋର ଏ ଧାରଣା କି
ପଛଥରକ ଯେତେବେଳେ ହଙ୍ଗୁର ଅନୁଭୂତିର
ବେଳଜିଯମ ଆସିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ
ହଙ୍ଗୁରଙ୍କ ସହିତ ଦିଲବେକଠାରେ ମୋର ସାକ୍ଷାତ୍
ହୋଇଥିଲା । ମୁଁ ଜମାତ ଅହେମଦୀୟାକୁ ବହୁତ
ଉଳଗୁପେ ଜାଣିଛି କାରଣ ମୁଁ ୧୮ ବର୍ଷ ନିମନ୍ତେ
Sint Truiden ସହରର Mayor
ରହିଥାରିଛି । ଜମାତ ସହିତ ଆମର ବହୁତ ଭଲ
ଯୋଗାଯୋଗ ଅଛି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଜମାତର ବାର୍ତ୍ତା
- “ପ୍ରେମ ସଭିଙ୍କ ପାଇଁ, ଘୃଣା କାହାକୁ ନାହିଁ”
ଏହା ପଣ୍ଡିତ ଯୁଗୋପ ପାଇଁ ଓ ବିଶେଷ ରୂପେ
ବେଳଜିଯମ ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ଜଗୁରା ଓ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ
ବାର୍ତ୍ତା ଅଟେ ।

ଗୋଟିଏ ସଂଗଠନ Blue Hounds
Veterans ର ମେୟର ଫିଲିପ ନୋଏରସ୍‌
ସାହେବ କହିଲେ କି:- ଆପଣ ଆମକୁ ଯେଉଁ କଥା
ବତାଉଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତା ଆମକୁ ଦେଉଛନ୍ତି ମୁଁ
ସେ ସବୁର ବହୁତ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲା । ମୋର ଏ
ଧାରଣା କି ଆମେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଆହୁରି ଆଗକୁ
ପ୍ରସାର କରିବା ଉଚିତ । ଏହାଶୁଣି ହଜୁର ଅନ୍ୟତ୍ରର
ଆବଶ୍ୟକ କହିଲେ- ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧ ମାନବଜାତି
ପାଇଁ ରହିଛି ଓ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର
ଆବଶ୍ୟକ ମତାବକ ଅଟେ ।

ଅତିଥିମାନଙ୍କର ହଜୁର ଅନୁଭ୍ର ଆଃବଃଆଙ୍କ
ସହିତ ଏହି ସାଧାତକାର ଗୀଣାରେ ଶେଷ ହେଲା ।
ଶେଷରେ ଅତିଥିମାନେ ହଜୁର ଅନୁଭ୍ର ଆଃବଃଆଙ୍କ
ସହିତ ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାୟ କଲେ ।

ପ୍ରେସ୍ କନ୍ପରେନ୍ସ୍

ଏହାପରେ ହଳୁର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଆବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟଜିନିଦି
ହଲ୍ ଉଚିତରେ ପଦାର୍ଥଶ କଲେ ଯେଉଁଠି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍
ମୁତ୍ତାବକ ଗୋଟିଏ ପ୍ରେସ୍ କନ୍ଫରେନ୍ସର

ଆମୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ଲକେକଟର୍‌ରୁ ପ୍ରିଂଟ ମିଡ଼ିଆର ପ୍ରତିନିଧି ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ପାକିସ୍ତାନୀ ଟି.ଡି. ଚ୍ୟାନେଲ୍ ନ୍ୟୁଜ଼ ଥ୍ରାନ୍ ଏବଂ
ଇରାନୀ ଟି.ଡି. ସହର ର ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ କି
ଯୁଗୋପରେ Islamophobia ସେଉଁଳି
ବଢ଼ିତାଳିଛି କଣ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯୁଗୋପରେ କୌଣସି
ଉଚିତ୍ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ?
ଦ୍ୱାତିହ ପ୍ରଶ୍ନ ତାଙ୍କର ଏହା ଥୁଲା କି ଆମେ ତ ସେହି
ପାକିସ୍ତାନକୁ ଜାଣିଛୁ ଯାହାର ପ୍ରଥମ କ୍ୟାବିନେଟର
ଜଫରବୁଲାଈ ଖାନ ସାହେବ ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉ ପରିସ୍ଥିତି ମିଆଁ ଆତିଫଙ୍କ
ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ
କଣ କହିବାକୁ ଚାହିଁବେ ?

ଏଥୁରେ ହଜ୍ରୁ ଅନୁଭ୍ର ଅ::ବ::ଆ କହିଲେ-
ପ୍ରଥମ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଯେଉଁଠି
slamphobia ର କଥା ଉତ୍ତର ସୋଠରେ
ଜମାତି ଅହେମାଦାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘୂମେର୍ମରେ ଏକଥା
କହୁଅଛି କି ଯେଉଁମାନେ ଚରମପଣ୍ଡୀ ଓ ସନ୍ଧାନସାଦ
କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଭୁଲ୍ କରୁଛନ୍ତି ।
ଅଧିକାଂଶ ମୁସଲମାନ୍ ଏହା ଚାହୁଁନାହାଁଛି ବରଂ
ଏହାକୁ ଘୃଣା କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ
ଏ ଚେଷ୍ଟା କରାଯିବା ଉଚିତ ଓ କରାଯାଉଛି ମଧ୍ୟ
ଏବଂ ପୁଣି ଆପଣଙ୍କର ଯେଉଁ ମସଜିଦ ଅଛି
ସେଠାରେ ମୁଲାମାନଙ୍କୁ କୁହକୁ ଯେ ତୁମେମାନେ
ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କର କି ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ
ଆସୁଛୁଛି ସେମାନେଙ୍କୁ ଚରମପଣ୍ଡୀ ଶିକ୍ଷା ଦେବା
ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅସଳ ଇସଲାମାୟ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତ ଏବଂ

ସେମାନଙ୍କୁ ବତାଓ କି ଅସଲ ଜୟଳାମର ଶିକ୍ଷା କଣା
ଅଛି ଏବଂ ଥାଁ ହଜରତ୍ ସଃଆ:ସଙ୍କର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା
ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଲ୍‌ଲୁଗ୍‌ଡାଲା ରହେମାତୁଳ୍ ଲିଲି
ଆଲମିନ୍ ବୋଲି ଅଭିହିତ କରିଛନ୍ତି । ଅଲ୍‌ଲୁଗ୍‌ଡାଲା
ନିଜେ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ରବବୁଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅର୍ଥାତ୍
ସାରା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ସବୁ ଫୀରକାର
ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ସେହିପରି
ଆଁ ହଜରତ୍ ସଃଆ:ସ ସାରା ଜଗତ ପାଇଁ ରହମତ
(କରୁଣାମୟ) । ଏବଂ ଆପଣ ସଃଆ:ସଙ୍କ ସମୟରେ
ରହମତ ହିଁ ପ୍ରସାର ହୋଇଥିଲା ଅମାନ୍ୟକାରାମାନେ
ଯେତେବେଳେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ସେତେବେଳେ
ଯାଇ ଆପଣ ସଃଆ:ସ ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେଲେ ।
ନିଜଆତ୍ମ କିଛି ଯୁଦ୍ଧ କରିମାହାଁଛି ନା ଥାଁ ହଜରତ୍
ସଃଆ:ସଙ୍କ ଯୁଗରେ ନା ଖଳିପା ରାଶଦିନ୍ ମାନଙ୍କ
ଯୁଗରେ ଏପରି କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା ଯାହା ସେମାନେ
ନିଜ ଆତ୍ମ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବେ । ଯେତେବେଳେ
ଶତମାନେ ବିବଶ କରିଦେଲେ ସେତେବେଳେ ଯାଇ
ଯନ୍ତ୍ର ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

ଆପଣଙ୍କର ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍
ଆପଣଙ୍କର କହିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କି ଆମେ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁଟ । ତେବେ ଆମେ
ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ରହିଛୁ କିନ୍ତୁ ସର୍ତ୍ତ ହେଉଛି କି ଆପଣମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ
ମାନେ ଏକଥାକୁ ସ୍ଥାକାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବେ କି ଆମେ ମୁସଲିମାନ୍ ଭାବେ ଗୋଟିଏ
ଏକଙ୍କ ପ୍ଲାଟର୍ମର୍ପଣରେ ଛିଡା ହୋଇ ଏହି ଚରମପଣ୍ଡା
କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକ ଶେଷ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ।

ଆପଣଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଆତିଫ୍ରମିଆଁ
 ଏବଂ ଜପାରୁଲୁଣ୍ଠା ଖାନ୍‌ସାହେବଙ୍କର । ତେବେ
 ଜମାଗାନ୍ ଖାନ୍ ସାହେବ୍ ଏ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ କି
 ମୁଁ ଏପରି ପାକିଷ୍ତାନ୍ ବନାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଓ ସେଥିରେ
 ଏପରି ସରକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେପରି
 ମଦିନାର ସରକାର ଥିଲା । ତେମେ ମଦିନାର ମିସାକ
 କଣ ଥିଲା ? ସେଥିରେ ତ ଯନ୍ତ୍ରଦୀ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍
 ଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଳମ୍ୟ ମାନେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍

ଥିଲେ । ଯୁଦ୍ଧକୁ ମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଶରୀଯତ, ମୁତ୍ତାବକ
ତିଲୁ କରାଯାଉଥିଲା ଓ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର
କୋରାନ ମୁହାରକ । ଯେବେଯାଏ ଅନ୍ୟଧର୍ମ ଗୃହିକ
ତରଫରୁ କୌଣସି ବିଦ୍ରୋହ ନକରାଯାଉଛି
ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ରହୁଥିଲେ । ଆଁ ହଜରତ
ସାହିବ; ସ ଉତ୍ତମର ମହିତ ବହୁତ ବ୍ୟବହାର
କରୁଥିଲେ । ତେବେ ତ ମଦ୍ଦାର ବହୁତ ଯୁଦ୍ଧଦା
ମୁସଲମାନ, ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଇମରାନ, ଖାନ,
ସାହେବ, ବହୁତ ସ୍ଵେଚ୍ଛାନ, ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ
ସେତେବେଳେ ଆତିଥି, ମିଆଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଆସିଲା ଓ
ମୂଳା ମାନଙ୍କର ପ୍ରେସରର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଲା
ସେତେବେଳେ ତରିଗଲେ । କାଏବୁ ଆଜମଙ୍କ ଯେଉଁ
Vision ଥିଲା ତାର ଓଳଟା ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ
କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଅତି କମରେ ଏକଥାତ ଅଛି କି
ତାଙ୍କର କିଛି ମନ୍ତ୍ରୀ ସାହସ ଦେଖାଇ ଟି.ଭି ଓ
ସୋଶିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ମଧ୍ୟ କଥାକୁ ନିର୍ଭ୍ରି ଭାବରେ
ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି କି ଆମେ ଆତିଥି, ମିଆଁ କୁ
ଇସଲାମୀ ନଜରିଯାତି କାନ୍ତିନ୍ଦ୍ରିଲର ମେଘର
ବନାଇମାନ୍ତ୍ରୀ ବରଂ ଜଣେ ଆର୍ଥିକ ଆଭାଜାଇର
ସଦସ୍ୟ ବନାଇଛୁ । କିନ୍ତୁ ଏଥରେ ପିର ସାହେବ,
ଗୋପିଏ ଫରଞ୍ଚା ଦେଲେ କି ଆତିଥି, ମିଆଙ୍କ ମେଘର
ବନାଇବା ଯୋଗୁ ଇମରାନ, ଖାନ, ସାହେବ, ଓ
ତାଙ୍କ ପାର୍ଟିର ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟ, ତାଙ୍କର ଆମେଲା
ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଯେଉଁମାନେ ତହରିକେ
ଇନ୍ସାଫ୍ ପାର୍ଟିକୁ ଭୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର
ନିକାହ ଭାଙ୍ଗଗଲା । ତେବେ ଦେଖନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ
ଏପରି ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ସେତେବେଳେ ଆପଣା
ନିଜେ ହିଁ ଅନ୍ଧମାନ କରନ୍ତୁ କ’ଣ ହୋଇପାରିବ ।

ଜଙ୍ଗ ନ୍ୟୁକ୍ର ପ୍ରତିନିଧି ପଣ୍ଡରିଲେ କି ଆପଣ
ହେଉଛନ୍ତି ଅହେମଦୀୟା କମ୍ପ୍ୟୁନିଚିର ଧାର୍ମିକ
ମାର୍ଗଦର୍ଶକ । ଅନ୍ୟପରେ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଅଧିକାଂଶକ ନିକଟରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ।
(ତେଣୁ) ଆମପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ଏ ଦୃଢ଼ ରହିଛି କି ସେ କାହା କଥା ଉପରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ଯେଉଁଠି ଧର୍ମ କଥା ଉଠୁକ୍ଷି
ସେଠାରେ ସାଧାରଣତଃ ଆଖ୍ଵ ବନ୍ଦ କରିଦିଆୟାଉଛି ।
ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ପାଉଛି କି ସମାଜ
ଭିତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନବରତ ଚେନ୍ସ୍‌ପ୍ଲାଗିଟରିଛି ।
ଆପଣ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପାଇଁଆମେଣ୍ଟରେ ଯେଉଁ
କାନୁନ୍ ତିଆରି ହେଇଛି ତା’ର ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି
ବା ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଉ କିଛି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ଅଛି ?

ଏଥୁରେ ହଜୁର ଅନ୍ତରୁ ଅଃବାଃ କହିଲେ କି
ଆମେ ସେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ, ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ
ଅଳ୍ପାଧାଳା ଓ ତାର ରସାଳ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି
ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଁ ହଜୁରତ
ସାହାବାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ହଦିସ୍ ଅଛି କି ଯିଏ ଲା/
ଇଲାହା ଇଲାଲୀଙ୍କ ମୁହମ୍ମଦୁର ରଷ୍ଟଲୁଲାଙ୍କ ପଢ଼ୁଛି ସେ
ହେଉଛି ମୁସଲମାନ । ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟର
ମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଜଣେ
ସାହାବା ଜଣେ ବିରୋଧକୁ ହତ୍ୟା କରିଦେଲେ ।
ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଲା ଇଲାହା ଇଲାଲୀଙ୍କ
ମୁହମ୍ମଦୁର ରଷ୍ଟଲୁଲାଙ୍କ ପାଠ କରିଥିଲା । ଏକଥା
ଯେତେବେଳେ ଆଁ ହଜୁରତ ସାହାବା ଜାଣିଲେ ଓ
ସାହାବାଙ୍କ ପଚାରିଲେ - ସେ ଏଥୁରେ କହିଲେ କି
ହେ ରଷ୍ଟଲୁଲାଙ୍କ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ତରବାରି ଭୟରେ
କଳମା ପଡ଼ିଥିଲା । ଏଥୁରେ ଆପଣ ସାହାବା
କହିଲେ କି ତୁମେ କଣ ତା'ର ହୃଦୟକୁ ଚିରି କିର
ଦେଖୁଥିଲ ? ଓ ଏକଥା ତାଙ୍କୁ ଏତେଥର କ୍ଷୋଧରେ
କହିଲେ ଓ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲେ କି
ଏଥୁରେ ସାହାବା ଜଣକ କହିଲେ କି ମୋ ମନରେ
ଏକଥା ଉଠୁଥିଲା ଯେ କାଳେ ଆଜି ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ
ମୁସଲମାନ ନଥାନ୍ତି । ଯଦି ପାକିଷ୍ତାନର ପାର୍ଲିଆମେଂଟ
ଆମ ହୃଦୟକୁ ଚିରି ଦେଖୁନେଇଛି କି ଆମେ ଲା

ଜ୍ଞାନାହୀ ଜ୍ଞାନଲୁଗୁର ମୁହସିନଦୂର ରସ୍ତାଲୁଗୁର ହୃଦୟର
କହୁଛୁ ବା କେବଳ ମୁହୁର୍ତ୍ତ କହୁଛୁ । ତେବେ ତାଙ୍କର
ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ରସ୍ତାଲୁଗୁର ସାଥୀଏକ ଠାରୁ ବଳିଗଲା ।
ତାଙ୍କୁ ତ ହୃଦୟର ଖବର ନଥିଲା । (କିନ୍ତୁ) ଏମାନଙ୍କୁ
ହୃଦୟ ଭିତରର ଖବର ଜଣାପଡ଼ିଗଲା । ତେଣୁ ଆମେ
କହୁଛୁ ଯେ ପାର୍ଲିଆମେଂର ସେହି ସମସ୍ତ କାନ୍ଦୁନ୍
ଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ପାଲନ କରୁଛୁ ଯାହା ଆମକୁ ଧର୍ମମାର୍ଗରୁ
ଗୋକେନାହିଁ । ମୁଁ ଯଦି ନିଜକୁ ମୁସଲମାନ ବୋଲାଉଛି
ତେବେ ପାର୍ଲିଆମେଂର ଯେତେ କହୁ କି ତୁମେ
ମୁସଲମାନ ନୁହଁ ତେବେ ମୁଁ ସବୁପକାର ଦୁଃଖ କଷକୁ
ବରଦାସ୍ତ କରିନେବି ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ହେଉଛି
ମୁସଲମାନ । ହଁ ପାକିଷ୍ତାନର ବାକି କାନ୍ଦୁନ୍କୁ ଆପଣ
ଦେଖନିଅନ୍ତ୍ର, ସେ ସବୁ କାନ୍ଦୁନ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ
ଅହେମଦାମାନେ ସହୃଦୟତାର ସହିତ ପାଲନ
କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଯେଉଁଠି ଧର୍ମର ମାମଲା
ଆସିଗଲା । ସେ ଧର୍ମକୁ ମୁଁ ମାନୁଛି ଓ ତାହାଦ୍ୱାରା
କାହାକୁ କ୍ଷତି ପହଂଚନାହିଁ । ମୁଁ କାହାର ଧନସମ୍ପତ୍ତି
ଲୁଟି ନେଉନାହିଁ, ମୁଁ କେଉଁଠି ଉକାଯତି କରୁନାହିଁ ।
ମୁଁ ସରକାର ବିରୋଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରୁନାହିଁ । ମୁଁ
ନିଜକୁ ମୁସଲମାନ ବୋଲାଉଛି ଓ ନମାଜ ପଡ଼ାଉଛି ।
(କିନ୍ତୁ) ଏଥରେ ଆପଣ ମୋତେ କହୁଛନ୍ତି କି ନୁହଁ
(ଏଥରେ) ତୁମକୁ ତିନିବର୍ଷର ଜେଲଦଶ ଭୋଗିବାକୁ
ପଡ଼ିବ, ତେବେ ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ଏହା ବରଦାସ୍ତ
କରିନେଉଛି । ଏଇଥିପାଇଁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ଜେଲରେ
ରହିଛି । ଆପଣ ଯଦି ମୋତେ ପାକିଷ୍ତାନ ଜେଲରେ
ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ପଚାରିବେ ତେବେ ତାହା ମଧ୍ୟ
ମୁଁ ବତାଇପାରିବି । ଏହା ତ ଏକପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର
ମୂଲକ କାନ୍ଦୁନ୍ ଅଟେ । ଯାହାକୁ ସଂସାରର କୌଣସି
ବୃଦ୍ଧିମାନ, ବ୍ୟକ୍ତି ମାନିବ ନାହିଁ ଓ ଜିନ୍ମାହ ଯେଉଁ
ପାକିଷ୍ତାନର କଷନା କରିଥିଲେ ସେଥରେ ଧର୍ମୀୟ
ସ୍ଵାଧାନତା ଥିଲା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଧର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ
ସ୍ଵାଧାନ ଥିଲା । ଜିନ୍ମାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଏପରି
ଧର୍ମୀୟ ସ୍ଵାଧାନତା ଥିଲା କି ସେ ଜଣେ ଜୟାଇକୁ
ଚିଫ୍ ଜଣିଏ ଓ ଜଜ୍ ବନାଇଥିଲେ । କମାଣ୍ଡର ଜନ,
ଚିଫ୍ ବା ବୋଧିବୁଏ ଏଯାରପୋର୍ଟର ମୁଖ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ଜୟାଇ ଥିଲେ । ପୁଣି ଚାହିଁର ସର୍ ଜଫରଲୁଗୁର
ଖାନ ସାହେବକୁ ବୈଦେଶିକ ମାନ୍ଦି ବନାଇଥିଲେ ।
ତେବେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଏକଥାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି
କି ପାକିଷ୍ତାନ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ
ଅଳଗା ଦେଶ ଗଢ଼ାଯାଇଥିଲା ଯେପରି ଧର୍ମୀୟ
ସ୍ଵାଧୀନତାର ସହିତ ମଦିନାରେ ସରକାର
ଗଢ଼ାଯାଇଥିଲା । ଯଦି ଆପଣ ଏହା କହିବେ କି
ତୁମେ ନିଜକୁ ଏଇଥାପାଇଁ ଅଣ ମୁସଲିମ ବୋଲାଓ
କି ପାର୍ଲିଆମେଂର ତୁମକୁ ଏକଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି
ତେବେ ମୁଁ ନିଜକୁ କାହିଁକି ଅଣ ମୁସଲିମ ବୋଲି
ବିବେଚନା କରିବି, ଯେବେକି ମୁଁ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ଏବଂ ତା
ରସ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଛି । ପବିତ୍ର
କୋରାନରେ ମଧ୍ୟ ସୁଗ୍ରହ ନିସାରେ ଆସିଛି କି “ଯିଏ
ତୁମକୁ ସଲାମ କହୁଛି, ତୁମେ ତାକୁ ଏକଥା କୁହନାହିଁ
କି ତୁମେ ମୋମିନ ନୁହଁ” । ତେବେ ଏମାନେ
ଯେତେବେଳେ ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ହୁକୁମ ଓ ରସ୍ତାଙ୍କ ହୁକୁମ
ବିପକ୍ଷରେ ଯିବେ ତେବେ ପୁଣି ଆମେ ଏକଥା
କରିବୁ । ହଁ ବାକି କଥାଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ କାନ୍ଦୁନ୍କୁ
ପାଲନ କରୁଛୁ ଓ ମୁଁ ଦାବାର ସହିତ କହୁଛି କି
ଆମଭାଲି କେହି ପାଲନ କରୁନଥିବେ । ଆପଣ
ଜନସଂଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ କୌଣସି ମଧ୍ୟ ସହରର
ରେଣ୍ଡିଓ ବାହାର କରନ୍ତୁ ଓ ସେଠିକାର ବ୍ୟକସ୍ତାପିକାଙ୍କ
ଠାରୁ ପଚାର ବୁଝି ନିଅନ୍ତ୍ର ଯେ ଅହେମଦାମାନେ
କାନ୍ଦୁନ୍କୁ ଅଧିକା ପାଲନ କରୁଛନ୍ତି ବା
ଅନ୍ୟଲୋକମାନେ ।

ଜଣେ ଅହେମଦୀ ବନ୍ଧୁ କହିଲେ କି ଆଜି
ଜେଳଖାମଙ୍କ ସହିତ ଆମର ମିଟି ହେଉଥିଲା ଓ
ସେଠାରେ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ରଖାଯାଇଥିଲା କି କ୍ରାଇମ୍ ଦିନକୁ
ଦିନ ବଢ଼ୁଥିଛି ଓ ପୁଣି ଏ ଜାଏଜା ନିଆଗଲା କି
କେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦାରା ଅଧିକ ଅପରାଧ ହେଉଛି ।
ଏଥରେ ଜଣାପଡ଼ିଲା କି ମୁସଲମାନଙ୍କ ୦୮ରେ ଅଧିକ
ଅପରାଧ ମିଳୁଛି । ଏଥରେ ସେ କହିଲେ ମୁଁ ହେଉଛି
ଜଣେ ଅହେମଦୀ ଓ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦାବା କରି କହୁଛି
ଯେ ଅହେମଦୀ ମୁସଲମାନ ଅପରାଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ତୁମେ ଆସନ୍ତା ମିଟିରେ ଜାଏଜା ନେଇ ବଚାଓ କି
ସେହି ଅପରାଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଣ କୌଣସି
ଅହେମଦୀ ସାମିଲ୍ ଅଛନ୍ତି । ଆସନ୍ତା ରିପୋର୍ଟ୍
ଯେତେବେଳେ ଆସିଲା ସେଥରୁ ଏକଥା ଜଣାପଡ଼ିଲା
କି ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନେ ତ ଅପରାଧରେ ଜଡ଼ିତ
କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଅହେମଦୀ ନହୁଁନ୍ତି । ଏହା ତ ହେଉଛି
ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଇସଲାମର ସଠିକ୍ ଶିକ୍ଷାକୁ ଆମେ
ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥାଏ । ତୁମେ କହୁଅଛୁ କି ଆମେ
ନିଜର ନାମ ଖାଲିଦ୍ ରଖିବୁ ନାହିଁ, ତୁମେ ଏକଥା
କହୁଛ କି ଆମେ ମୁସଲମାନ ନୋହଁ, ଆମେ ସଲାମ
କହିବୁ ନାହିଁ, ଯଦି କୌଣସି ଇସାର “ଅସଲାମୋ
ଆଲୋକୁମ” କହୁଛି ତେବେ କିଛି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଅହେମଦୀ ଏକଥା
କହୁଛି ତାପାଇଁ ତିନିବର୍ଷର ଜେଲ ଦଣ୍ଡ ରହିଛି ।
ଏହା କଣ କାନ୍ଦୁନ ? ଜ୍ଞାନ ତ ଉପହାସ ।

ଆଉଜଣେ ପାକିଷ୍ତାନ ପତ୍ରକାର କହିଲେ କି
ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଏହା କି ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକା ଅତ୍ୟାବାରରେ
ପିତାତ ଲୋକଙ୍କର ହେଉଛି ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଅତ୍ୟାବାରଙ୍କ ବିରୋଧ । ଆପଣଙ୍କର ଯେଉଁ ଝୋଗାନ୍
ରହିଛି ପ୍ରେମ ସତିଙ୍କ ପାଇଁ ଘୃଣା କାହାକୁ ନାହିଁ
ଏଥରେ ତ ସମସ୍ତ ଲୋକେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ।

ଏଥରେ ହଜ୍ରୁ ଥାନୁଗ୍ରହ ଅଃବା: ଅ କହିଲେ
ଏହାତ ବହୁତ ଉତ୍ତମ କଥା । ଆଁ ହଜ୍ରତ୍ ସଃଆ: ସ
କହିଥୁଲେ କି ଅତ୍ୟାବାରୀ ଏବଂ ଅତ୍ୟାବାରରେ ପିତାତ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର । ଏଥରେ
ସାହାବାମାନେ ପଚାରିଲେ କି ଅତ୍ୟାବାରଙ୍କର ଆମେ
କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବୁ । ଏଥରେ ଆପଣ
ସଃଆ: ସ କହିଲେ- ତୁମେ ତାକୁ ଅତ୍ୟାବାର କରିବାରୁ
ନିବୃତ କରାଇ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ । ଏହା ହେଉଛି
ସେହି ଶୈଳୀ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆପଣ ତାକୁ ପ୍ରେମ
କରୁଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରିପାରିବ ଓ ଅତ୍ୟାବାରରେ
ପିତାତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ତ ଏହା ସିଦ୍ଧ
ଅଛି କି ଆପଣ ତାକୁ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ।
ତେବେ ପ୍ରେମ ସତିଙ୍କ ପାଇଁ ଘୃଣା କାହାକୁ ନାହିଁର
ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହା କି ଯିଏ ଅତ୍ୟାବାରୀ ତୁମେ
ତା'ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର କି ସେ ଜଣ୍ମରଙ୍ଗଠାରୁ
ଦଶ୍ପାଇବାରୁ ବଂଚିଯାଇ । ଏ ସବୁ ମାନବଜାତି
ପାଇଁ ହେଉଛି ପ୍ରେମ ଓ ଏପରି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ
ପ୍ରେମ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାବାରିତ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ବା ବିନମ୍ଯ
ଅଟ୍ଟନ୍ତି ବା ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ ଲୋକେ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ
ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର କି ସେ ଅତ୍ୟାବାରଙ୍କଠାରୁ
ବଂଚି ରୁହନ୍ତୁ । ତେବେ ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରେମ ସତିଙ୍କ
ପାଇଁର ଅର୍ଥ ନଚେତ୍ ଆପଣ ଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି ଓ ଆଁ
ହଜ୍ରତ୍ ସଃଆ: ସଙ୍କ ହରିସ ମୁତ୍ତାବକ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍
କହୁଛି ।

ହଜ୍ରୁ ସଃଆ: ସ କହିଛନ୍ତି କି- ଅତ୍ୟାବାରାର
ହାତକୁ ରୋକିଦିଅ, ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ଏବଂ ତା
ପାଇଁ ଦୁଆ କର । ଯଦି ତୁମେ ହାତଦ୍ୱାରା ତାକୁ
ରୋକୁନାହଁ ତେବେ ମୁହଁଦ୍ୱାରା ଯଦି ରୋକିପାରୁନାହଁ
ତେବେ ତା ପାଇଁ ଦୁଆ କର, ଏହା ତା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ
ହେବ । ହଁ ଏହା ନିର୍ମିତ ରୂପେ ଅଛି କି ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଠିକ୍ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତ୍ୟେକ

মো এহিত প্রেম অছি ? এথুরে ষে কহিলে কি “অছি” । পুশি ষে পগারিলে কশ আপশঙ্কু অল্লাইতালাঙ্ক এহিত মধ্য প্রেম অছি ? এথুরে হজৰত অলা রঃ অ: কহিলে- “হাঁ” পুশি পগারিলে কি এহি দুচষ্টি প্রেম কিপরি একাঠি হোলাপারিবে । এথুরে হজৰত অলা কহিলে কি যেতেবেলে অল্লাইতালাঙ্ক এহিত প্রেম করিবার কথা আসিব, ষেতেবেলে তুম এহিত থুবা প্রেম পছন্দ কু চালিয়িব । তেবে এহিপরি অত্যাগারাঙ্ক এহিত ষেপর্যন্ত প্রেম রহিছি ষেপর্যন্ত অত্যাগারারে পিতাত ব্যক্তি ষান্মুখেরে নথাএ । যেতেবেলে অত্যাগারারে পিতাত ব্যক্তি ষান্মুখকু আসিয়িব ষেতেবেলে তা এহিত প্রেমভাব আসিয়িব ও অত্যাগারাঙ্ক এহিত ষাহানুভূতি দেখাইবার অর্থ হৈছিছি তাকু অল্লাইতালাঙ্ক দণ্ডনু বংচাইবা ।

এহি প্ৰেৰ কন্ধৱেন্স ৮:১৪ পৰ্যন্ত জারি রহিলা । পরিশেষৰে প্ৰেৰ মোহৰমানে হজুৰ অনুগ্ৰহ অঃবঃ অঞ্চ এহিত ফচো উতাইবার ষৌভাগ্য প্ৰাপ্ত কলে । এহাপৰে হজুৰ অনুগ্ৰহ অঃবঃ অ চেংং ভিতৰে পদাৰ্পণ কৰি নমাজ মণিব্ব ও জলা জমাকৰি পড়াইলে । নমাজ পাঠ পৱে হজুৰ অনুগ্ৰহ অঃবঃ অ নিজ আবাসন্মূলকু চালিগলে ।

১৭ ষেপ্টেম্বৰ ১০১৮ (ৱিবার)

জল্বাসালানা বেলজিয়মৰ

তৃতীয় দিন

হজুৰ অনুগ্ৰহ অঃবঃ অ প্ৰত্যুষ ঠিক গণ বেলে চেংং পদাৰ্পণ কৰি ফজুৰ নমাজ পড়াইলে । নমাজ পাঠ পৱে হজুৰ অনুগ্ৰহ অঃবঃ অ নিজ আবাসন্মূলকু চালিগলে । সকা঳ ষময়ৰে হজুৰ অনুগ্ৰহ অঃবঃ অ দপ্তৰি তাক দেখলে ও বিভিন্ন প্ৰকারৰ দপ্তৰি কাৰ্য্য ষাপাদন কৰিবারে ব্যুৎ রহিলে । আজি জমাত অহেমদায়া বেলজিয়মৰ জল্বাসালানাৰ তৃতীয় ও শেষ দিবষ থুলা । প্ৰোগ্ৰাম মুচাৰক ঠিক গণা বেলে হজুৰ অনুগ্ৰহ অঃবঃ অ জল্বাসাগাঠৰে পহং নমাজ জোহৰ এবং অসৱ জমা কৰি পড়াইলে ।

জল্বাসালানা বেলজিয়মৰ

উদ্যাপনী উষ্ণৰ

নমাজ পাঠ পৱে হজুৰ অনুগ্ৰহ অঃবঃ অ জল্বাসার উদ্যাপনী ইজলাস নিমিত্তে যেৱঁক্ষণি ষেক্ষে উপৰে পহং কলে ষেহিক্ষণি ষমাৰ্গ জল্বাসাগাঠৰ ষ্পোৱান দ্বাৰা গুঞ্জৱণ হোৱাইতিলা ও ষমষ্ট লোকে বহুত উষ্ণাহৰ এহিত নারা (ষ্পোৱান) লগাইথুলো । প্ৰোগ্ৰাম আৱন্ম হেবা পূৰ্বৰু দুকাজণ অতিথকু নিজৰ মনোভাৰ প্ৰকাশ কৰিবার থুলা ।

সৰ্বপ্রথমে মোহৰ অপ ষ্মুৰোপিআন পাৰ্লিমেণ্ট Mrs. Lieve Wicrinck সাহিবা নিজৰ অভিবাষণ উপস্থাপন কলে । ষে ষ্মুৰোপিআন কমিটি লঙ্ঘন্তি, রিষ্বৰ্জ আঞ্চ এনকেজ্জৰ ষব্দস্ব মধ্য অছিতি । ষে কহুৰুত্তি:- মোতে বহুত খুঁয়ি লাগুৰি কি আজি আপশঙ্ক প্ৰোগ্ৰামৰে যামিল হেবাপাই মোতে অবসৱ মিলিছি । মুঁ আপশঙ্ক জমাত বিষয়ৰে নিজ পাৰ্টিৰ ষব্দস্ব মানক্ষণীয় শুণিথালি । আপশঙ্ক তৰঢ়ণু নিমিত্তণ মিলিবা পৱে মুঁ আহুৰি অধুকা রিষ্বৰ্জ কলি । আপশঙ্ক জমাতকু

୪ ଆପଣମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଶାନ୍ତି ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଁ ସବୁଠାରେ ପରିଚିତ । ଆପଣଙ୍କ ଜମାତ୍ ବେଳଜିଯମରେ ଲଂଟିଗ୍ରେସନରେ ମଧ୍ୟ ଉଦାହରଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଓ ନୁଆବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରେ ଡ୍ରିକାରେ ଅମଳ୍ କରିଆରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଅଭିଯାନ ଚଳାଇ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଜଣେ ଯୁଗୋପରେ ଦୁଇଟି ବଡ଼ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖୁଥାରିଛୁ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଏ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାନ୍ତୁ କି ଆଉକୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ଆମକୁ ଦେଖୁବାକୁ ନପଢୁ । ଆପଣଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯେ ଯଦି ସଂସାରର ବଡ଼ ବଡ଼ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକ ତା ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହୁଅନ୍ତେ ତେବେ ଏ ସଂସାରରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହୋଇପାରନ୍ତା । ଶେଷରେ ପୁନର୍ବାର ଆପଣଙ୍କୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଜମାତକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛି ଓ ଏ ଆଶା ରଖିଛି କି ଆମେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରଖିବା ।

ଏହାପରେ ବ୍ରିସିଲସର ପୋଲିସ୍ କମିଶନର, ଚିପ୍ ପୋଲିସ୍ ଅଫିସର Chistane De Konick ସାହେବ ନିଜର ଅଭିଭାଷଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରି କହିଲେ- ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଚାହିଁଲି କି ଆପଣ ମୋତେ ନିଜର ଏହି ପ୍ରୋତ୍ସମରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତଣ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ । ଯେତେବେଳେ ୨୭ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ବ୍ରିସିଲସର ମାଲବିକ୍ ମୋଟ୍ରୋ ଷେସନ୍ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେଠିକାର ଜନଚାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲି । ମୁଁ ସେ ସମୟରେ ଯାହାକିଛି ଦେଖୁଛି କେବେ ଏହା ଚାହିଁବି ନାହିଁ କି ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ସେପରି ଘଟଣା ଦେଖନ୍ତୁ । ଲୋକମାନେ ମୋ ଗୋଡ଼ପାଞ୍ଚରେ ଆସି ପଡ଼ି ମରିଛନ୍ତି । ସେଥିଯୋଗୁ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋର ଭାଷଣ ରାଗ ଥିଲା କି କିପରି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଧର୍ମ ନାମରେ ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ହତ୍ୟା କରିପାରେ କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଜମାତକୁ ଜାଣିବା ପରେ ଓ ଆପଣମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପରେ ଏବଂ ଆଜି ଆପଣଙ୍କ ଜଳସାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇ ମୁସଲମାନ, ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ମୋର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ବଦଳି ଯାଇଛି । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରୁଛି କି ଆପଣମାନେ ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ଶାନ୍ତିର ମାର୍ଗ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କର ସ୍ବେଗାନ୍ Love for All Hatred for Non ମୋ ହୃଦୟ ଉପରେ ଗର୍ଭୀର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି । ଆପଣଙ୍କ ଜଳସାରେ ମୋତେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଇସଲାମ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିଲା । ଏପରି ଏକ ଇସଲାମ ଯାହା ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ । ଏହାଦ୍ୱାରା ମୋତେ ବହୁତ ଶାନ୍ତିମାନ ମିଳିଲା ।

ଏହାପରେ ଖା:୪୦ରେ ଜଳସାର ଉଦ୍‌ୟାପନୀ ଜଜଳାସ୍ ପ୍ରଥା ମୁତ୍ତାବକ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ପାଠଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଯାହା ମୋକରମ୍ ମୁହମ୍ମଦ ମଜହର ସାହେବ, ମୁବଲିଗ୍ ସିଲସିଲା ବେଳଜିଯମ୍ ପାଠ କଲେ ଓ ତଡ଼ପହିତ ଏହାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ି ଶୁଣାଇଲେ । ଏହାପରେ ଏହୁତେଶାମ ହାଶମି ସାହେବ ହଜରତ୍ ଅକ୍ବଦସ ମସିହ୍ ମରଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ମନକୁମ୍ କଳାମ-
ବ୍ରହ୍ମ ପେଶାମ୍ ହମାରା

મા એના પાએક્ઝિલ્યુન્નિ ડ્રલ જરૂરાની યથા જાણેકલ ખાલ્કુ કન્જમ આની રૂ કિછી પદ લલિત સુરરે પર્ચિ શુણાજને । શિક્ષા પુરસ્કાર વિભરણી ઉસુબ એહાપરે હજુર અનુભૂર અઃબાથ શિક્ષા ક્ષેત્રરે ધરાનગત હાયલ કન્થિતા શિક્ષાર્થીમાનઙ્લુ વાર્ચેપીકેર એવં મેઓલ પ્રદાન કલે । હજુર અનુભૂરઙ્ક પર્ચિત હસ્તર નિમન્લિખ્યત વોઠાગાવાન શિક્ષાર્થી તાલિમ આન્ફર્ટ હાયલ કલે । મલક જુનીદ અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મલક બિસારે મેહમદ સાહેબ ।
A Levels and Sciences મુહન્દિન સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મુહન્દિન રાફે જુરેશી સાહેબ Bachelor in Computer Sciences. અદ્વિલ અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મુબશીર અહેમદ સાહેબ Bachelor in International Business. અદ્વિલ રહ્માન સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મલસુહુર રહ્માન સાહેબ Bachelor in Applied Informatics. ટેલ્મુર અહેમદ સલ્લ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મસ્ટરદ અહેમદ સલ્લ સાહેબ Master of Business Administration. તાં બાકુંથા નોમાન અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ બાકુંથા મુહન્દિન રૂટ સાહેબ Master in Medicine. દિક્દર મેહમદ મેહમદ સાહેબ દિક્દર માહુરપં સાહેબ Bachelor in Computer Sciences. ટેલ્મુર અહેમદ રચ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ નાયિર અહેમદ રચ સાહેબ A Levels- Sciences. અહેમદ શેહકાદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મનસ્તુ અહેમદ સાહેબ A Levels- Sciences and Mathematics. શાહ્જિન સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મનસ્તુ અહેમદ સાહેબ Bachelor in Civil Engineering. ઓહિદ અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ ઓધિદ અહેમદ રજિ સાહેબ A Levels- Sciences & Mathematics. મુર્બિન અહેમદ ગિલ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ ટોઓધુર તાહેર ગિલ સાહેબ A Levels- Sciences & Mathematics. જાજિબ અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ જદરિથ અહેમદ સાહેબ A Levels- Modern languages and Sciences. મુહન્દિન ફેન્જાન સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મુહન્દિન રજાશાદ સાહેબ
Bachelor of Law. લુકમાન કરિમ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ કરિમુલ્લાઘ સાહેબ A Levels- Business Managements. અહેમદ એહાપન સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ નુરુદીન અહેમદ સાહેબ Master of Law. એહાતેશામ હાશમિ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ રફીક હાશમિ સાહેબ A Levels- Sciences & Mathematics. ખુરગમ શેહજાદ મલક સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મલક મુહન્દિન અદ્રહ સાહેબ Bachelor of Law. જાણ તલહા સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ જાણ જુબેર અહેમદ સાહેબ Bachelor in Business Management. તાં જદરિથ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ રફીક અહેમદ સાહેબ Master of Medicine Master in Medical and Pharmaceutical Research સુલતાન અહેમદ બર સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ હૂમાયું બર સાહેબ Bachelor in Electronic Engineering. તમસીલ અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ પ્રણ અહેમદ સાહેબ A Levels- Greek and Mathematics. અહેમદ જિશાન મુહીરદીન સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ નુરુદીન અહેમદ સાહેબ Bachelor of Medicine. કુશન અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ અજિ અહેમદ સાહેબ Bachelor of Technology, Electronics and Telecome. બેહજાદ જકબાલ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ પરણેજ જકબાલ સાહેબ A Levels- Economy and Modern Languages. લમગાન સલ્લ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મુહન્દિન સલ્લ સાહેબ A Levels Modern Languages and Sciences. નબાલ અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મુરશિદ અહેમદ સાહેબ Certified Information Systems Security Professional. ઓલ્લિમ અહેમદ રજા સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ નલમ એ શાહીન સાહેબ Master in Industrial Sciences. એરમદ અકબર અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ અકબર અહેમદ સાહેબ A Levels- Modern Languages and Sciences. મુહન્દિન બિલાલ ખાન સાહેબ સુપુત્ર
Bachelor of Law. લુકમાન કરિમ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ કરિમુલ્લાઘ સાહેબ A Levels- Business Managements. અહેમદ એહાપન સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મુહન્દિન અકબાલ સાહેબ A Levels- Informatics and Networking. શિક્ષા પુરસ્કાર વિભરણ ઉસુબ પરે હજુર અનુભૂર અઃબાથ મલકીસી ખુદામૂલ અહેમદ યા બેલેજિયમને ઉત્પા કન્થિત દુષ્ટીકોણ રૂ પ્રથમ હોલથુબ મલકીસી “મલકીસી Antwerpen” જ્ઞાન પુરસ્કાર પ્રદાન કલે । એહાપરે ૪:૧૦ રે હજુર અનુભૂર અઃબાથ નિજર ઉદ્યાપન અભિજાણ પ્રદાન કલે । Master of Law. એહાતેશામ હાશમિ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ રફીક હાશમિ સાહેબ A Levels- Sciences & Mathematics. ખુરગમ શેહજાદ મલક સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મલક મુહન્દિન અદ્રહ સાહેબ Bachelor of Law. જાણ તલહા સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ જાણ જુબેર અહેમદ સાહેબ Bachelor in Business Management. તાં જદરિથ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ રફીક અહેમદ સાહેબ Master of Medicine Master in Medical and Pharmaceutical Research સુલતાન અહેમદ બર સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ હૂમાયું બર સાહેબ Bachelor in Electronic Engineering. તમસીલ અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ પ્રણ અહેમદ સાહેબ A Levels- Greek and Mathematics. અહેમદ જિશાન મુહીરદીન સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ નુરુદીન અહેમદ સાહેબ Bachelor of Medicine. કુશન અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ અજિ અહેમદ સાહેબ Bachelor of Technology, Electronics and Telecome. બેહજાદ જકબાલ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ પરણેજ જકબાલ સાહેબ A Levels- Economy and Modern Languages. લમગાન સલ્લ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મુહન્દિન સલ્લ સાહેબ A Levels Modern Languages and Sciences. નબાલ અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મુરશિદ અહેમદ સાહેબ Certified Information Systems Security Professional. ઓલ્લિમ અહેમદ રજા સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ નલમ એ શાહીન સાહેબ Master in Industrial Sciences. એરમદ અકબર અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ અકબર અહેમદ સાહેબ A Levels- Modern Languages and Sciences. મુહન્દિન બિલાલ ખાન સાહેબ સુપુત્ર
Bachelor of Law. લુકમાન કરિમ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ કરિમુલ્લાઘ સાહેબ A Levels- Business Managements. અહેમદ એહાપન સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મુહન્દિન અકબાલ સાહેબ A Levels- Informatics and Networking. શિક્ષા પુરસ્કાર વિભરણ ઉસુબ પરે હજુર અનુભૂર અઃબાથ મલકીસી ખુદામૂલ અહેમદ યા બેલેજિયમને ઉત્પા કન્થિત દુષ્ટીકોણ રૂ પ્રથમ હોલથુબ મલકીસી “મલકીસી Antwerpen” જ્ઞાન પુરસ્કાર પ્રદાન કલે । એહાપરે ૪:૧૦ રે હજુર અનુભૂર અઃબાથ નિજર ઉદ્યાપન અભિજાણ પ્રદાન કલે । Master of Law. એહાતેશામ હાશમિ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ રફીક હાશમિ સાહેબ A Levels- Sciences & Mathematics. ખુરગમ શેહજાદ મલક સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મલક મુહન્દિન અદ્રહ સાહેબ Bachelor of Law. જાણ તલહા સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ જાણ જુબેર અહેમદ સાહેબ Bachelor in Business Management. તાં જદરિથ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ રફીક અહેમદ સાહેબ Master of Medicine Master in Medical and Pharmaceutical Research સુલતાન અહેમદ બર સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ હૂમાયું બર સાહેબ Bachelor in Electronic Engineering. તમસીલ અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ પ્રણ અહેમદ સાહેબ A Levels- Greek and Mathematics. અહેમદ જિશાન મુહીરદીન સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ નુરુદીન અહેમદ સાહેબ Bachelor of Medicine. કુશન અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ અજિ અહેમદ સાહેબ Bachelor of Technology, Electronics and Telecome. બેહજાદ જકબાલ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ પરણેજ જકબાલ સાહેબ A Levels- Economy and Modern Languages. લમગાન સલ્લ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ મનુષી નલમ એ શાહીન સાહેબ Certified Information Systems Security Professional. ઓલ્લિમ અહેમદ રજા સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ નલમ એ શાહીન સાહેબ Master in Industrial Sciences. એરમદ અકબર અહેમદ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ અકબર અહેમદ સાહેબ A Levels- Modern Languages and Sciences. મુહન્દિન બિલાલ ખાન સાહેબ સુપુત્ર
Bachelor of Law. લુકમાન કરિમ સાહેબ સુપુત્ર મોકરમ કરિમુલ્લાઘ સાહેબ A Levels- Business Managements. અહેમદ એહાપન સાહેબ સુપુત્ર મો

ମୁତ୍ତକିଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ ସମୟରେ ଆପଣ ଆଃ ସ କହୁଛନ୍ତି କି ଜଣେ ମୁତ୍ତକିର କଣ ଲକ୍ଷଣ ହେବା ଉଚିତ୍ତଃ- ସର୍ବଦା ମନେ ରଖୁଗାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ତକ୍ତ୍ଵା ଓ ତାହାରତ (ଧର୍ମପରାଯଣ ଓ ପବିତ୍ରତା) ରେ କେତେ ମାତ୍ରରେ ଉନ୍ନତି କରିଛେ । ଏହାର ମାପ ହେଉଛି ପବିତ୍ର କୁରାନ୍ । ଅଳ୍ଲୁଗତାଳା ମୁତ୍ତକିଙ୍କର ଯେଉଁ ଚିହ୍ନ ଅଛି ସେହି ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ୍ ଏହା ବତାଇଛନ୍ତି କି ଅଳ୍ଲୁଗତାଳା ମୁତ୍ତକିମାନଙ୍କୁ ସାଂଶେର ମାୟାମୋହରୁ ମୁକ୍ତ କରାଇ ତା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ନିଜେ ହିଁ ଜିମା ନେଇଥାଏ ଯେପରିକି ଅଳ୍ଲୁଗତାଳା କହୁଛନ୍ତି:- ତୁ ମନ୍ ଯତ୍ତକିଲ୍ଲୁୟ ଯଜାଳିଲ୍ଲୁ ମଞ୍ଜରକା ତୁ ଯରକୁଳୁହୁ ମିନ୍ ହୈସୁ ଲା ଯହତ୍ତସିର ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ଖୁଦାତାଳାଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ଅଳ୍ଲୁଗତାଳା ତାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିପତ୍ତି ସମୟରେ ତାକୁ ଉଜ୍ଜାର କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ବ୍ୟାକରଣଗତ ଅନୁବାଦ । ଏହା ସହିତ ତାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କହୁଛନ୍ତି କି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ଲୁଗତାଳାଙ୍କୁ ଭୟ କରିଥାଏ ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିପଦ ଆପଦ ସମୟରେ ସାହା ହୋଇଥାଏ ଓ ତା'ପାଇଁ ଏପରି ରୋଜଗାରର ସାମାନ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିଦିଏ ଯେ ତା' ବିଶ୍ୱଯରେ ତା'ର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ନଥୁବ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷଣ ହେଉଛି ମୁତ୍ତକିର କି ଅଳ୍ଲୁଗତାଳା ମୁତ୍ତକିକୁ ଆବଶ୍ୟକ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକର ଅଭାବ ରଖେନାହିଁ । ବିନା କାରଣରେ ସାଂଶେରିକ ଜଳା ତା ହୃଦୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଦୋକାନୀ ଏକଥା ଭାବିଥାଏ କି ମିଛ ବ୍ୟତୀତ ତାର କାମ ଚାଲିବ ନାହିଁ ବୋଲି ତେଣୁ ସେ ମିଛ କରିବାରୁ ନିବୃତ ହୁଏନାହିଁ ଓ ମିଛ କହିବା ପାଇଁ ସେ ଗୋଟିଏ ବିବଶତା ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏକଥା ବିଲ୍କୁଳ ସତ ନୁହେଁ । ଖୁଦାତାଳା ମୁତ୍ତକିଙ୍କର ନିଜେ ହିଁ ସୁରକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ସ୍ଵାନରୁ ବଂଚାଇଥାନ୍ତି ଯାହା ତାକୁ ମିଥ୍ୟା କହିବା ପାଇଁ ବିବଶ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠି ସତକଥା କହିବାକୁ ରୋକାଯାଇଥାଏ, ଅଳ୍ଲୁଗତାଳା ସେମାନଙ୍କୀଠାରୁ ମୁତ୍ତକିଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି “ମନେରେ ଯେବେ କେହି ଅଳ୍ଲୁଗତାଳାଙ୍କୁ ଛାତିଥାଏ ତେବେ ଖୁଦା ତାକୁ ଛାତିଦିଏ ଏବଂ ଯେବେ ରହମାନ ଖୁଦା ଛାତିଦିଏ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସଇତାନ୍ (ତା ସହିତ ନିଜର ବନ୍ଧୁ ଯୋଗିଦେବ) କହୁଛନ୍ତି- “ଏକଥା ଭାବନାହିଁ କି ଅଳ୍ଲୁଗତାଳା ହେଉଛନ୍ତି ଦୂର୍ବଳ ବୋଲି । ସେ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେନ୍ତି । ଯେବେ ତା ଉପରେ କୌଣସି କଥାରେ ଭରଷା ରଖୁବ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଦୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ତୁ ମଳ୍ଲ ଯତ୍ତକିଲ୍ଲ ଅଳ୍ଲୁହି ଫାହୁଡ଼ ହସବହୁଁ” । ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହା କି ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ଲୁଗତାଳାଙ୍କ ଉପରେ ଭରଷା କରିଥାନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି- “ଯେଉଁମାନେ ତା'ର ପ୍ରଥମ ସମ୍ମେଧନ ଥିଲେ ସେମାନେ ଅହିଲେ ଦୀନ୍ (ଧାର୍ମିକ) ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତା ଧର୍ମପାଇଁ ଥିଲା ଏବଂ ସାଂଶେରିକ ସମସ୍ତ ମାମଳା ଖୁଦାଙ୍କ ଉପରେ ଛାତିଦେଇଥିଲେ । ସେଇଥାପାଇଁ ଅଳ୍ଲୁଗତାଳା ତାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେଲେ କି ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଅଛି । ସୁତରାଂ ତକ୍ତ୍ଵାର ବରକାତ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛ ଏହା କି ଅଳ୍ଲୁଗତାଳା ମୁତ୍ତକିକୁ ସେହିସବୁ ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ, ବିପଦ ଓ ଆପଦରୁ ମୁକ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଯାହା ଧର୍ମ ମାମଳାରେ ପ୍ରତିରୋଧକ ହୋଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ଜଣେ ମୁତ୍ତକି ଅଳ୍ଲୁଗତାଳାଙ୍କ ଉପରେ ଭରଷା କରିଥାଏ ଏବଂ ଯଦି ନିଜ କାମ ପାଇଁ ନିଜର ଚାଲାଖୁ ଓ ହୁସିଆରି ଉପରେ ସେ ଅଧିକ ଭରଷା ରଖେ ତେବେ ପୁଣି ତା'ଠାରେ ତକ୍ତ୍ଵା ନାହିଁ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ ।

ପୁଣି ଏକଥାକୁ ସନ୍ଧି କରି ଆପଣ ଆସ କହୁଛନ୍ତି
କି “ଅଲ୍ଲୁଝତାଳା ମୁଢ଼କିଙ୍କୁ ଭଲପାଏ । ଖୁଦାତାଳାଙ୍କ
ନିମିଷାକୁ ମନେପକାଇ ନିଶ୍ଚିତ ରୁହ । ଅଲ୍ଲୁଝତାଳା
ବତ ମହାନ୍ ଅଣ୍ଟିଦୁ ତାକୁ ସର୍ବଦା ମନେରଖ ଓ
ତାକୁ ଭୟ କର । ତୁମ ହୃଦୟରେ ଭୟ ରହିବା
ଉଚିତ । ଏଇଥାଇଁ ଭୟ ରଖାବାକୁ ବତାଇଦେଲା
କି ଅଲ୍ଲୁଝତାଳା ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରେମ କରିବାବାଲା । ତେଣୁ
ଯେଉଁମାନେ ମୁଢ଼କି ସେମାନେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକା
ଅଲ୍ଲୁଝତାଳାଙ୍କ ମହାନତାକୁ ମନେପକାଏ ଏବଂ ଏ
ଭୟ ରଖିଥାଏ କି କାଳେ ଅଲ୍ଲୁଝତାଳା ମୋଠାରୁ
ନାହାଇ ନହୋଇଯାଏ । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଏବଂ
ମନେରଖ କି ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲୁଝତାଳାଙ୍କର
ଉଚ୍ଚ (ତେଣୁ) କାହା ଉପରେ ଅତ୍ୟାବାର କରନାହିଁ
ନା ଶିଘ୍ର କର ନା କାହାକୁ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ।
ଜମାତ ଯଦି କୌଣସି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଇଳା
ହୋଇଯାଏ ତେବେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଇଳା କରିଦିଏ ।
ଯଦି ଉସ୍ତା ପ୍ରତି ତୁମର ପ୍ରକୃତି ଗାହୁଆନ୍ତି ତେବେ
ତୁମେ ତୁମର ମନକୁ ନିରାକଶ କର କି ଏହି ଉସ୍ତା
କେଉଁ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ବାହାରିଛି । ଏହା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର
ଯୁନ ଅଗେ” ।

ପୁଣି ଆପଣ ଆସ ଏକଥାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି
ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଖୁଦାତାଳାଙ୍କ ଜଳା
ମୁଢ଼ାବକ ହେବା ଉଚିତ କାରଣ ଏହା ହଁ ପ୍ରକୃତ
ପ୍ରୟେ ଓ ତକ୍ଷ୍ଣ କିନ୍ତୁ କେବେ ମଣିଷର ପ୍ରତ୍ୟେକ
କାର୍ଯ୍ୟ ଖୁଦାଙ୍କ ଜଳା ମୁଢ଼ାବକ ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି
କହୁଛନ୍ତି କି :- “କଥା ହେଉଛି ଏପରି କି
ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ନିଜ (ଜଳା ଓ ଅଭିଳାସ)
ମନଭାବରୁ ପବିତ୍ର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କାମନାକୁ
ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଖୁଦାଙ୍କ ଜଳା ମୁଢ଼ାବକ ପରିଚାଳିତ
ହୋଇଥାଏ (୩) ତାର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଅବୈଧ
ହୋଇନଥାଏ ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଖୁଦାଙ୍କ ଜଳା
ମୁଢ଼ାବକ ହୋଇଥାଏ” ।

ହୁରି ଥନୁଧର ଅଃବାଅ କହିଲେ ଅର୍ଥାତ୍-
(ସାଂସାରିକ) ମନୋଭାବରୁ ପବିତ୍ର ହେବା, କାମନାକୁ
ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଖୁଦାଙ୍କ ଜଳା ମୁଢ଼ାବକ ଚାଲିବା
ଏବଂ ଖୁଦାଙ୍କର ଜଳା କଣ, ତାହା ଯାହା ବିଷୟରେ
ପୂର୍ବରୁ ଚର୍ଚା କରାଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ ଦେଖ
(୫) କୋରାନ ମୁଢ଼ାବକ ପରିଚାଳିତ ହୁଅ ।
ଅଲ୍ଲୁଝତାଳା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦେଇଛନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍) କରିବା ପାଇଁ ଓ ନକରିବା
ପାଇଁ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖେ ଓ ତା’ଉପରେ ଅମଳ କର ।
କହୁଛନ୍ତି - “ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନେ ବିପତ୍ତିରେ
ପଡ଼ିଥାନ୍ତି, ସେଠାରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଖୁଦାତାଳାଙ୍କ ଜଳା
ମୁଢ଼ାବକ ହୋଇନଥାଏ । ଏକତା ସର୍ବଦା ଘରୁଛି ।
ଖୁଦାତାଳାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ବିରୋଧରେ ଯାଇଥାଏ ।
ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଭାବନାରେ ବହିଯାଏ ।
ଦୂଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଏପରି କୌଣସି
କାର୍ଯ୍ୟ ତା’ଦ୍ୱାରା ହୋଇଯାଏ ଯଦ୍ୱାରା ମୋକଦ୍ଧମା
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ଫୌଜଦାରା କେସି ହୋଇଯାଏ
କିନ୍ତୁ ଯଦି କାହାର ଏ ଜଳା ଥିବ କି ସେ ଅଲ୍ଲୁଝତାଳାଙ୍କ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ପୁଣିକ ବିନା ଦେଖୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବ ନାହିଁ ଓ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଉପରେ ସେ
ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ପାର୍ଶବର୍ଣ୍ଣ ଚାହିଁବ ତେବେ
ନିଶ୍ଚିତ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଅଲ୍ଲୁଝଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକ ଏ
ଉପଦେଶ ଦେବ ଯେପରି କି ଅଲ୍ଲୁଝ କହୁଛନ୍ତି:- ହଁ
ଲା ରତ୍ନବିନ୍ ହଁ ଲା ଯାଦିବିନ୍ ଜଳ୍ଲ ଫି କିତାବିନ୍
ମୁଦ୍ବିନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି କୌଣସି ଆନ୍ତ୍ର ଓ ଶୁଷ୍କ
ଜିନିଷ ନାହିଁ ଯାହାର ଚର୍ଚା ଏହି ଉଜ୍ଜଳମନ୍ୟ
ପୁଷ୍ଟକରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇନାହିଁ । କୌଣସି ମଣିଷର
ଜାବନରେ ଏପରି ଅବସର ଆସେନାହିଁ ବା ଆସିବ
ହଁ ନାହିଁ ବା ତା’ର ଆସିବା ସମ୍ବପନ ହଁ ନାହେଁ ବା
ଏପରି କଥା ଯାହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଲ୍ଲୁଝତାଳା ଅର୍ଥାତ୍
ତାକୁ କରିବାର ଓ ନ କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପବିତ୍ର

କୋରାନରେ ନ ଦେଇଥିବେ ।
ହଙ୍ଗର ଅନୁୟର ଅଃବା:ଆ କହିଲେ- ସୁତରାଂ
ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋମିନ୍ ପାଇଁ
ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ରହିଛି । କହୁଛନ୍ତି- “ଯଦି ଆମେ
ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ପୁଣ୍ଡକରୁ ପରାମର୍ଶ ନେବାପାଇଁ ମନସ୍ତ
କରିନେବା ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆମାକୁ ସେଥିରୁ
ପରାମର୍ଶ ମିଳିବ କିନ୍ତୁ ଯିଏ ନିଜ ଭାବନା ଅନ୍ତର୍ଗତ
ନିଜ ଇହାରେ ରହିବ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କଷିରେ
ପଡ଼ିବ । ବେଳେବେଳେ ସେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଦଶ୍ତିତ
ହେବ । ସୁତରାଂ ଆ ମୁକାବିଲାରେ ଅଳ୍ଲାଙ୍ଗତାଳା
କହୁଛନ୍ତି କି ଡୁଲି ଯିଏ ମୋ ସହିତ ଚଳିବା ବୁଲିବା
ସମୟରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ତା'ଠାରେ ମଗ୍ନ
ରହିଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଯେତେ ମାତ୍ରାରେ ଯିଏ ମଗ୍ନତାରେ
କମ ରହିଛି ସେ ଖୁଦାଙ୍କଠାରୁ ସେତେ ମାତ୍ରାରେ
ଦୂରେର ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଯଦି ତା'ର ମଗ୍ନତା ସେପରି
ଅଛି ଯେପରି ଖୁଦାତାଳା କହିଛନ୍ତି ତେବେ ତା
ଜମାନକୁ ଆକଳନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।
ଅଳ୍ଲାଙ୍ଗତାଳା ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କହୁଛନ୍ତି- ତୁମନ୍ ଆଦା
ଲି ଡୁଲିମନ୍ ଫକର ଆଜନତହୁ ବିଳହରବେ ଅର୍ଥାତ୍
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ଡୁଲି (ବନ୍ଧୁ)ଙ୍କ ସହିତ ମୁକାବିଲା
କରୁଛି ସେ ମୋ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରୁଛି” । ଏହା
ଗୋଟିଏ ହବିଥ । ଏବେ ଦେଖୁନିଅ କି ମୁତ୍ତକିଙ୍କ

ମହିମା କେତେ ଉଚ୍ଚରେ ଓ ତାର ସନ୍ଧାନ କେତେ
ବଡ଼ କି ଯାହାର ସମାପ ଖୁଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି
ରହିଛି କି ତାକୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବା ଅର୍ଥ ଖୁଦାଙ୍କ
ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବା । ତେବେ ଖୁଦା ତା'ର
କିପୁକାର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଥିବେ । ସୁତରାଂ ବିପଦ
ଆପଦ ଓ କଠିନତାରୁ ଗଂଚିବା ପାଇଁ ମଣିଷ ପାଇଁ
ଆଉ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ର ନାହିଁ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ରାଷ୍ଟ୍ର
ରହିଛି ତାହା ହେଉଛି ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ଆତ୍ମକୁ ଡଳିବା
ଏବଂ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ
ବନାଇବା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ପରିଶୁଦ୍ଧି ଲାଗି ରହିଛି
ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ହେବାର ବିପଦ ମାତି ଆସୁଛି, ତେଣୁ
ଲୋକମାନେ ପଚାରୁଛନ୍ତି କି ଏଥରୁ କିପରି
ବଂଚାଯାଇପାରିବ । ହଜରତ୍ ମସିହ ମତଦ୍ ଆଃସ
ଗୋଟିଏ ପଦରେ ଏକଥାକୁ ସଞ୍ଚ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।
ଆଗ ହେବ ପର ଆଗ ସେ ଓସ୍ତେ
ସବ ବଚାଏ ଯାଏଣେ
ଯୋ କେ ରଖିତେ ହେଁ ଖୁଦାଏ
କୁଳ ଅଙ୍ଗାଇବ୍ ସେ ପ୍ୟାର
(କ୍ରମଶଃ...)
(ବହୁତ୍ରାଲା ଅଖିବାର ବଦର
୧୫, ୧୯ ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୮)

ତେହେରିକ୍ ଯଦିଦ୍ବର ନୃତ୍ୟ ବର୍ଷର ବାବରକତ୍ ଘୋଷଣା

ଏହା ବହୁତ ଖୁସିର କଥା କି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ରଃଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଜାରି ହୋଇଥିବା କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ତେହ୍ରିକ “ତେହ୍ରିକ ଯଦିଦି” ୩୧ ଅଛ୍ଵାବରକୁ ଲୟାଳିମର
ବିଜୟ ପଥରେ ସଫଳତାର ସହିତ ତା ଯାତ୍ରା ଜୀବନର ୮୪ ତମ ବର୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପହିଲା
ନଭେମ୍ବରରୁ ୮୪ ତମ ବର୍ଷରେ ପାଦ ଥାପିଥାରିଛି ଯାହାର ବାବରକୁ ଘୋଷଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ହଜରତ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଅଃବଃ ୯ ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୮ ରେ ମସଜିଦ ବଜାରିଲୁ ଫଞ୍ଚିତ
ଲକ୍ଷ୍ମନଠାରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନବର୍ଜନ ଖୁବବାଜୁମା ପ୍ରଦାନ କରିଥାରିଛନ୍ତି । ଭାରତରେ
ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ସତ୍ତ୍ଵାଙ୍ଗନକ ନଥୁବା ଏବଂ କେରଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଆସିଥିବା ଭଭଙ୍ଗର
ବନ୍ୟା ସହେ ମଧ୍ୟ ଜମାତ ଅହେମଦାୟା ଭାରତର ନିଷାବାନ୍ ଜମାତ ଗୁଡ଼ିକ ବିଗତ ବର୍ଷରେ
କରିଥିବା ନିଜର ବୈଭବପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳିଦାନକୁ କାଖମ୍ ରଖି ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ ଚାରେଣ୍ଟର
ମୁକ୍ତାବିଲାରେ ଅଧିକ ଉସ୍ତୁଲି ପେଶ କରିବା ପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜାର
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅଃବଃ ଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ଆନ୍ତର୍ଜାତିୟ ତୁଳନାମୂଳକ କୁର୍ବାନାରେ
ଜମାତ ଅହେମଦାୟା ଭାରତକୁ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଛି ।
ଅଲହମଦୋଲିଲୁ ।

(ଓঁকি লুলু মাল, তেহুরিক যদিদ, কাদিআন)

ଚାନ୍ଦା ଜଳସାଧାଳାନା

ଜଳସା ସାଲାନା କାଦିଆନ୍ ୨୦୧୮ ଆଉ ଅଞ୍ଚଦିନ ବାକି ରହିଛି । ଏ ସିଲସିଲାରେ ଯେଉଁ ଅତିଥିମାନେ କାଦିଆନ୍ ଆସୁଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ଅକବସ ମଣିହୁ ମନ୍ଦିର ଆଃସଙ୍ଗ ଅତିଥି । ସେମାନଙ୍କର ଯଥା ସମ୍ବନ୍ଧ ଅତିଥି ସକାର ଜମାଡ଼କୁ କରିବାକୁ ହୁଏ । ସେଥିଯୋଗ୍ର ସମସ୍ତ ଜମାତ ଏହି ପ୍ରଣ୍ୟ କର୍ମ୍ୟରେ ଭାଗ ନିଅନ୍ତି ।

ଯେପରି ଜମାତ୍ର ସଦସ୍ୟମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି କି ଚାନ୍ଦା ଜଳ୍ଖ୍ୟା ସାଲାନା ହେଉଛି
ଲାଜ୍ମି ଚାନ୍ଦା (ଅର୍ଥାତ୍ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଚାନ୍ଦା) । କିନ୍ତୁ ବେଳେବେଳେ ନିଯମିତ ଚାନ୍ଦା ପଇଠ କରୁଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଚାନ୍ଦା ରହିପାଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଚଳିତ ବର୍ଷର ଚାନ୍ଦା ଜଳ୍ଖ୍ୟା ସାଲାନା ପଇଠ କରିନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ଯଥାଶିକ୍ଷା ସ୍ଥାନୀୟ
ଜମାତ୍ର ସେବକୁଟାରୀ ମାଲିଙ୍କୁ ତାହା ପଇଠ କରିବିଅନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହାର
ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଏବଂ ଜମାତ୍ର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବରକତ ପ୍ରଦାନ
କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ନାଜିର ବଜତୁଲ୍ ମାଲ ଆମଦ କାଦିଆନ୍)

EDITOR
Qamarul Haque Khan
Sub-Editor : Maqsood Ali Khan
Mob : (+91) 9437128786
e-mail : odiabadar@gmail.com

REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUNODI/2016/68750
The Weekly Qadian **BADAR** বাপ্তাহিক দ্বিতীয়
কাষাণ Distt: Gurdaspur (Pb.) INDIA Qadian - 143516
Postal Reg. No.GDP-40/2017-2019 Vol.3 Thursday 13 December 2018 Issue No.50

MANAGER
NAWAB AHMAD
Tel : +91 -1872-224757
Mobile. : +91 - 94170-20616
e-mail :managerbadrqn@gmail.com

ANNUAL SUBSCRIPTION:Rs.500/- (Per Issue:Rs.9/-) (WEIGHT - 20-50gms/issue)

ANNUAL SUBSCRIPTION:Rs.500/- (Per Issue:Rs.9/-) (WEIGHT - 20-50gms/issue)

ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫାତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅଃବାଃଅ ଙ୍କ ଜର୍ମାନୀ ଗ୍ରେ - (ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୧୮)

୧୪ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୧୮ (ଶନିବାର)
 ଜଳସାଧାଳାନୀ ବେଳକ୍ଷିଯମର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ
 ବଳକା ରିପୋର୍ଟ
 (ହଜୁର ଅନୁଭୂରଙ୍ଗ ଅଭିଭାଷଣର
 ବଳକା ଅଂଶ)

ହକ୍କର ଅନୁଭୂତି ଅଥବା କହିଲେ:- ପୁଣି ଅମାର
ସାହେବ ଗାମିଯା ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ଏଠିକାର ନର୍ଥ ବ୍ୟାଙ୍କ
ରିଜିଅନ୍଱ରେ ଗୋଟିଏ କଷ୍ଟବା ଅଛି । ସେହି କଷ୍ଟବାର
ଜଣେ ମହିଳା ସିଷ୍ଟର ତିଦା ଯିଏ ଜନ୍ମରୁ ଅହେମଦା
ଏବଂ ଗୋଟିଏ ନିଶ୍ଚାବାନ୍ ଅହେମଦା ଘର ସହିତ
ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟର ଖେଳ ଏପରି
ହେଲା କି ତାଙ୍କର ବିବାହ ଜଣେ ଗାୟର ଅହେମଦାଙ୍କ
ସହିତ ହୋଇଗଲା । ତାଙ୍କ ସ୍ଥାମାଙ୍କର ଜଣେ କଇର
ମୌଳବାଦୀ ଫ୍ୟାମିଲି ସହିତ ଥିଲା । ଆପ୍ରିକାଇୟ
ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କଇର ମୁସଲମାନ୍ ଓ
ରତ୍ନପଟ୍ଟା ଥାନ୍ତି ଏବଂ ମସଜିଦର ଜମାମ ମଧ୍ୟ
ତାଙ୍କ ସ୍ଥାମାଙ୍କ କୁଟୁମ୍ବ ସହିତ ସମାନ୍ତି ଥିଲା । ଏଥରୁ
ଅନୁମାନ ହେଉଛି କି ସେ ଜମାତର ମଧ୍ୟ ଭାଷଣ
ବିରୋଧ ଥିଲେ । ସେହି ମହିଳାଜଣକ ଏତେ ସବୁ
କଥା ଥିବା ସତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ତାର ଦାନକୁ ଲୁଗାଇଲେ
ନାହିଁ ଓ ଖୋଲାଖୋଲି ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଓ
ସଦାସର୍ବଦା ଏହିପରି ଜମାତର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ଗୁଡ଼ିକରେ
ଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ସ୍ଥାମୀ ବା ତାଙ୍କ ସ୍ଥାମାଙ୍କ କୁଟୁମ୍ବର ଲୋକମାନଙ୍କ
ପଛରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନେତୃତ୍ବରେ କେବେ ସେ ନମାଜ
ପଡ଼ିନାହାଁନ୍ତି । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ- ମୁଁ ହେଉଛି
ଅହେମଦା, ତେଣୁ ତୁମପଛରେ ନମାଜ ପଡ଼ିବି ମାନିଁ ।
ତେଣୁ ସେ ସେହି କୁଟୁମ୍ବ ଦାର ଅତ୍ୟାଚାରିତ ପ୍ରତାତିତ
ହେଉଥିବା ସତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଜମାନକୁ ବ୍ରିକି

କରଦେଲେ ନାହିଁ ବରଂ ଫୁଲ୍‌ତାର ସହିତ ରହିଲେ ।
ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜମାତ ସହିତ ମଙ୍ଗବୁଡ଼ ସମ୍ପର୍କ
ସ୍ଥାପନ କରାଇଲେ । ତାଙ୍କର ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ
ନିଯମିତ ମିଶନ୍ ହାରସ୍ ଆସି ଉଦ୍‌ଦିଇତି କ୍ଲ୍ୟୋରେ
ସାମିଲ ହେଉଛନ୍ତି । ସେ ଯାହାହେଉ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାମା
ତାଙ୍କୁ ହଳରାଶ ହରକତ କରିବା ପରେ ପୁଣି
ଆଉଗୋଟିଏ ବିବାହ କରିନେଲା । ଏବଂ ନଅମାସ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ପ୍ରଥମ ସ୍ବାକ୍ଷ୍ର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ
ସହଯୋଗ କଲାନାହିଁ ଆର୍ଥାତ୍ ତାର ପରବାୟ
କଲାନାହିଁ । ତାଙ୍କ ବଢ଼ାଇ ଓ ଜମାତ କିଛିଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆର୍ଥକ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ଏହିଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ
ସେ ବହୁତ ଘୋର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ଦିନ କାରିଲେ ଓ ସର୍ବଦା
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ଓ ଶାନ୍ତିରେ ଜମାନର ସହିତ
ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବାହାରକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ।
ସେ ପୁଣି କରୁଛନ୍ତି କି ତାଙ୍କ ସ୍ଥାମାଙ୍କ ପରିବାର
ଲୋକେ ଏକଥା ଜାଣିଥିଲେ କି ସେ ଜମାନରେ
ବହୁତ ମଙ୍ଗବୁଡ଼ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ
ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପଢ଼ୋଶୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି
ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଜଳସା କରୁଥିଲେ, ସେହି ଜଳସାରେ
ବଡ଼ ଜମାମକୁ ଡକାଯାଉଥିଲା । ଯେଉଁ ଗାନ୍ଧି
ଅହେମଦୀ ଜମାମ ଭାଷଣ ଦେବାପାଇଁ ଅସିଥିଲା
ସେ କହିଲା କି ଯେବେ କେହି ଅହେମଦାୟୀ
ମସ୍କଜିଦରେ ନମାଜ ପଡ଼େ ତାକୁ ୨୪ ତଳାସି
ଦିଆଯାଏ । ତଳାସି ହେଉଛି ଗାୟିଯା ଦେଶର
ଜନେନସିର ନାମ । ସେଠାରେ ସିଷ୍ଟର ନିଦା ମଧ୍ୟ

ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସେ ଛିଡା ହୋଇ କହିଲେ କି ଏ ଜମାମ ଜଣକ ମିଛ କହୁଛନ୍ତି । କାରଣ ମୁଁ ନିଜେ ସର୍ବଦା ଅହେମବୀଙ୍କ ମସଜିଦର ନମାଜ ପଢ଼ୁଛି । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ତଳାସି ମଧ୍ୟ କେବେହେଲେ ପାଇନାହିଁ । ଏତିକି କଥା ଜମାମକୁ ଲଞ୍ଜିତ ହେବାପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ଏକଥାରେ ତାଙ୍କୁ ଘରଲୋକେ ଓ ପତୋଶାମାନେ ମସଜିଦରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ସେ ଯାହାହେଉ ଅଲ୍ଲୁଝତାଳାଙ୍କ ଫଜଳରୁ ସେ ନିଜର ପାଂଚଜଣ ପୁଆ ଓ ଗୋଟିଏ ଖୈଅର ବହୁତ ଭଲ ରୂପେ ତରିଯତ୍ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହି ସନ୍ତାନମାନେ ଜମାତ ସହିତ ନିଷାର ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଛନ୍ତି ଓ ଅଛି ଆମଦାନୀ ହେବା ସଦ୍ଦେ ମଧ୍ୟ ନିୟମିତ ଚାଦା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ନିଜ ତରଫରୁ ଓ ନିଜର ସମସ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚାନ୍ଦା ତେହେରିକରେ ଭାଗ ନେଉଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଉଦାହରଣୀୟ ଅହେମବୀ ପିଲା ଅଚନ୍ତି । ପରିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଥାରିଛନ୍ତି । ଦେଖନ୍ତୁ ଲାଇ ହେଉଛନ୍ତି ନିଜର ଦାନକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ବାଲା ମହିଳା । ନିଜର ଜମାନକୁ ବଂଚାଇ ରଖୁଥିବା ମହିଳା । ଏହାଦାରା ସେ ଦାନକୁ କାଏମ ରଖୁଥିବା ପାଇଁ ସଫଳ ହେବେ ଓ ଅଲ୍ଲୁଝତାଳାଙ୍କ ପୁରସ୍କାରର ଉତ୍ତରାଧୁକାରୀ ହେବେ ନା କି ସେମାନେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଦାନର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ଗରାବ ଥିବା ସଦ୍ଦେ ମଧ୍ୟ ମାଲି କୁର୍ବାନୀ କରିବାରେ ଆଗୁଆ ଥିଲେ । ଏତେ ସଂକଟ ପରିସ୍ଥିତି ସଦ୍ଦେ ଓ ଘର ଲୋକଙ୍କ ବିରୋଧ ହେବା ସଦ୍ଦେ ସେ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମ ତରବିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅହେମବାୟତ ସହିତ ଯୋଗି ରଖୁଛନ୍ତି ।

ହୁକୁର ଅନୁଭ୍ରବ ଅଃବଃଅ କହିଲେ - ସୁତରାଂ
ଏଠାକୁ ଆସି ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଧର୍ମାୟ ସ୍ଥାଧନତା
ମିଳିଛି ତାର ଲାଭ ଉଠାଇ ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦାନ
ଶିଖାଇବା ପ୍ରତି ଧାନ ଦିଅନ୍ତୁ । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଦାନର
ଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଧାନ କରନ୍ତୁ । ନିଜ
ଜ୍ଞାନରେ ଦୃଢ଼ତା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ । ଏଠାରେ ଏହି
ଉନ୍ନତଶାଳ ରାଷ୍ଟ୍ର ଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ ଦେଖୁଆନ୍ତୁ କି
ସମାଜ ଓ ପରିବେଶ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ବିଭ୍ରାଟ ସୃଷ୍ଟି
କରାଉଛି । ଅନେକଥର ମୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଛି,
ମହିଳା ଏପ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକଥା କହିଛି କି
ଏଠାରେ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବଲିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି । ଏଠିକାର ପିଲାମାନଙ୍କୁ
ଦାନ ସହିତ ଯୋଡ଼ିବା ହେଉଛି ବହୁତ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ
ଓ ତାହା ବିଷେଷ ରୂପେ ମା'ମାନଙ୍କର ଏବଂ
ମହିଳାମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ବ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ଦାୟିତ୍ବକୁ
ବୁଝନ୍ତୁ ଓ ମନେରଖନ୍ତୁ କି ଯେଉଁଭଳି ଗୋଯିଏ
ଦୂରଦୂରାତ୍ମକ ଆମ୍ରିକା ଦେଶରେ ରହୁଥିବା ଉଚ୍ଚ
ମହିଳାଜଣକ ଶତ୍ରୁ ମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ରହିବା ସହେ
ମଧ୍ୟ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କର ତରକିଯତ ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ
ଧାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଏଠାକୁ ଆସି ଆପଣମାନେ
ଯେଉଁ ଶିଖିବ ମହିଳାମାନେ ଅଛ, ଆପଣମାନଙ୍କୁ ତ
ବିଶେଷ ରୂପେ ଏଥୁପ୍ରତି ଧାନ ଦେବା ଉଚିତ । ଫଳତେ
ଆପଣଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ସର୍ବଦା ଅହେମଦାତ୍ ଉପରେ
ତିଷ୍ଠି ରହିବେ ଓ ବରବାଦ ହେବେନାହିଁ ।

ଗାୟିତ୍ରୀର ଅମାର ସାହେବ ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ନର୍ଥ ବ୍ୟାଙ୍କ ରିଜିଆନର ଜଣେ ସିଷ୍ଟର ଚବାରା ସାହିବା ତିନିବର୍ଷ ହେବ ଅହେମଦୀ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ବୟସ ହେଉଛି ୫୭ । ନିଜ ଗ୍ରାମରେ ଯେଉଁ ଦାଇ ଜଳଲ୍ଲୀୟ ମହିଳା ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଏକ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଛି । ତିନିବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସେ ବୟସ କରିଛନ୍ତି ତବ୍ଲିଗ ଓ ଦାୟତେ ଜଳଲ୍ଲୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ସ୍ଥାନ ରହିଛି । ସେ ଅନେକ ମାଇଲ୍ ପାଦରେ ଯାତ୍ରା କରି ନିଜ ବଶ୍ଵବାନ୍ଧବ ମାନଙ୍କୁ ଜୟଳାମ ଏବଂ ଅହେମଦୀଯତର ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଯାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏପରି ଚେଷ୍ଟା ଯୋଗୁ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଭାଇ ଯିଏ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନର ଚିପ୍ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଅହେମଦୀ ହୋଇଗଲେ ଓ ଅଳ୍ଲାଙ୍କାଳିଙ୍କ ଫଙ୍ଗଳରୁ ବୁଝୁତ ପକ୍କା ଏବଂ ନିଷାବାନ ଅହେମଦୀ ଥଚନ୍ତି । ସେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଲଜନାମାନଙ୍କୁ ଜଳସାଧାନାନାରେ ଯିବାପାଇଁ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ ଦେଇ ପ୍ରେସ୍‌ରୁହିତ କରିଥାନ୍ତି । ସେଠାରେ ଗରିବ ମହିଳାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ବେଳେବେଳେ ଜମାତ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ନୁହେଁ, ନିଜ ଖର୍ଚ୍ କରି ଯାଏ । ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଚାନ୍ଦା ଅର୍ଥାତ୍ ଚାନ୍ଦା ଆମ ଏବଂ ମଙ୍ଗଲିସ୍ତର ଚାନ୍ଦା ଜତ୍ୟାଦି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପ୍ରତି ସେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଧାନ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆପଣମାନେ ଏଠାକୁ ଆସିପାରିଛନ୍ତି ଓ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ତବ୍ଲିଗ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ତେଣୁ ଏଠାରେ ଜୟଳାମର ପ୍ରକୃତ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଆପଣମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଉଚିତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଲଜନାମାନଙ୍କୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳାଙ୍କୁ ଏକୁଚିଆ ଓ ସାମୁହିକ ରୂପେ

ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ବାତାକୁ ପହଂଚାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା
ଉଚିତ୍ ଓ ଏହା ଯୋଜନା ବନ୍ଦ ସହିତ କରିବା
ଉଚିତ୍ । ଯଦି ସେହି ମହିଳାଜଣକ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିରେ
ମଧ୍ୟ ଡକ୍ଲିଗକୁ ଅଗ୍ରାଧ୍ୟକାର ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ଦାନ୍ତର
ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚାଉଛନ୍ତି
ତେବେ ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲୁଃତାଲାଙ୍କୁ ରାଜି
କରିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲୁଃତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଘରେ ଘରେ
ପହଂଚାଇବା ପାଇଁ ପଶ କରନ୍ତୁ ଓ ଏଥୁପାଇଁ
ସର୍ବପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ଏହା କି ନିଜକୁ ଦୀନି
ଶିକ୍ଷା ଓ ଧର୍ମଜ୍ଞାନରେ ପରିବେଶିତ କରନ୍ତୁ । ନିଜେ
ନିଜ ଭିତରେ ଜ୍ଞାନ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ, ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କର
ସଠିକ୍ ରୂପେ ତରବିଯତ୍ତ କରନ୍ତୁ । କିଛି ଅବସରରେ
କେତେକ ଅହେମବା ମହିଳା ପୁରୁଷଙ୍କ ତାରୁ ଅଧିକା
ସାହସ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏପରି ଜମାନା ସ୍ଥାତ୍ତିମାନ
ଦେଖାଇଛନ୍ତି କି ଏହାଦ୍ୱାରା ମଣିଷ ଆଶ୍ରୟ୍ୟ
ହୋଇଯାଏ । ସୁତରାଂ ବଞ୍ଚଳା ପ୍ରଦେଶର ମାଲଦାର
ସର୍କଳ ଜନ୍ମତ୍ୟ ସାହେବ ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ୨୦୦୫
ମସିହାରେ ମାଲଦା ସର୍କଳର ବେଗାଛି ଜମାତରେ
ଅହେମଦାୟ ମଧ୍ୟଜୀବର ମୂଳଦୁଆ ରଖା ସମୟରେ
ମୁଖ୍ୟାଲିପି (ବିରୋଧ) ମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଭାଷଣ
ବିରୋଧ ହେଲା । କିଛି ଲୋକେ ତ ଲଢ଼େ ଝଗତା
କରିବା ପାଇଁ ଅସିଗଲେ । ସେତେବେଳେ ଆମର
ଜଣେ ମହିଳା ଯାହାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ଜକିଯା
ସାହେବା, ସେ ନିଜର ଜମାନା ସାହସକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କଲେ ଓ ନିଜ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ହିରୀ ଧରି

ଅହେମଦୀୟର ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଆସି କହିଲେ କି ଯଦି କାହା ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି ତେବେ ସେ ଆଗକୁ ଆସି ଆମ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାଧ ଦେଉ । ତାଙ୍କର ଏପରି ସାହସ ଓ ଜୋସକୁ ଦେଖୁ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ବିରୋଧମାନେ ତରିଗଲେ ଓ ତଡ଼କଣାର୍ ସେଠାରେ ଚାଲିଗଲେ । ଏବେ ଅନ୍ତର୍ମାଳାଙ୍କ ଫଞ୍ଜଲରୁ ସେଠାରେ ଜମାର ଅହେମଦୀୟର ମସଜିଦ୍ ସହିତ ମୁଥିଲିମଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଘର ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ନିୟମିତ ପାଂଚବେଳା ନମାଜ ପାଠ କରାଯାଉଛି । ଏବେ ଦେଖନ୍ତୁ ସେହି ମହିଳାଜଣକର ଜମାନୀ ସାହସ ଏପରି ଥୁଲା ଯାହା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ଉଦାହରଣ ।

ହଜୁର ଅନୁଭ୍ର ଥାଃବାଃ କହିଲେ- ସେ
ଲୋକମାନେ ତ ବାହାରକୁ ଆସିପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ଯଦ୍ବାରା
ତାଙ୍କ ଦୁଃଖ କଷତି ଦୂର କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ପୁଣି
ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଦୁଃଖକଷତି ବର୍ଦ୍ଧାଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି
ଓ ଏ କଷତି ହେବାସଦେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ମଜ୍ବୁତ
ଜମାନ ରହିଛି । ଏଠାକୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ମିଳିଯିବା ପରେ ଏକଥା ପ୍ରତି ଧାନ
ଦେବା ଉଚିତ ହେବ କି ନିଜ ଜମାନକୁ ମଜ୍ବୁତ
କରନ୍ତୁ, ନିଜ ଜମାନକୁ ବଂଶାନ୍ତ୍ର ଓ ପୁରୁଷାର୍ଥ ବଳି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଜଣେ ସଜା ଓ ପ୍ରକୃତ ଅହେମଦା
ବନାନ୍ତୁ । ପରିତ୍ର କୋରାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶବଳା ଉପରେ
ପରିଚାଳିତ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ନା କି ଏହି
ପରିବେଶରେ ହଜିଯାଆନ୍ତୁ । ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ । ଟେଅପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ମନେରଖିବା ଉଚିତ କି ସେମାନଙ୍କ ମା'ବାପାମାନେ
ଏଠାକୁ ଆସିବା ସେମାନଙ୍କର କୁଟୁମ୍ବ ଏଠାକୁ ଆସିବା
କେବଳ ଦୀନ ଯୋଗୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଛି । ତେଣୁ
ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ ସଂସାରରେ ହଜିଯାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ
ବରଂ ଦୀନକୁ ଦୂରୀନିଆ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧୁକାର ଦିଅନ୍ତୁ ଓ
ଏକଥା ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଏ ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତି
ପ୍ରଦାନ କରିବ ଓ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତି ପ୍ରଦାନ
କରିବ ଓ ଆପଣମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଏପରି
ହେଉ ଯଦ୍ବାରା ଅଲ୍ଲୁଇତାଳା ଶୁସି ହେବେ ବା
ଅଲ୍ଲୁଇତାଳା ଯାହା ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେହିଭଳି ହିଁ ଆମର
କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉ । ଅଲ୍ଲୁଇତାଳା କିଛି ହୁକୁମ ଗୁଡ଼ିକୁ
ବହୁତ ସ୍ଵର୍ଗ ରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯେପରି ପର୍ଦା
କରିବାର ହୁକୁମ ଅଛି । ତେଣୁ ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପର୍ଦା କରିବା ହେଉଛି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟିଆମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ନିଜ
ପରିଧାନକୁ ଲଞ୍ଛାଶାଳ ବନାଇବା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳା
ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟିଆଙ୍କର ଦାନ୍ତିତ୍ବ ଓ ଏହି ଉଦାହରଣ
ଆସନ୍ତା ପିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାଏମ ହେବ । ଏହାଦ୍ବାରା
ଜମାତର ସ୍ଵତତ୍ତବ ମଧ୍ୟ କାଏମ ରହିବ ଓ ଏହି
ନମୁନା ଆପଣମାନଙ୍କୁ ତବ୍ଲିଗ ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସିବ ।

ହଙ୍ଗର ଅନୁଭୂର ଅଃବାଃ କହିଲେ- ଏକଥା
ନୁହେଁ କି ପାଣ୍ଡାତ୍ୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ଆସି
ଲୋକମାନେ ପଢ଼ି କରିବା ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି ବୋଲି ।
ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ସୁଷ୍ଟି ହେଉଛି
ଯାହାଯୋଗୁ ଏଠିକାର ଅଶ୍ରୁମୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ